

Vol. 1 Issue 5

July 2013

Price Rs.15.00

കേരളകത്തോലിക്കാ സഭാനവീകരണപ്രസ്ഥാനം ഒരുക്കുന്ന സ്വതന്ത്രചർച്ചാഭിനി

സത്യജ്ഞാപനം

മാസിക

ഇരുൾമുടിയ ആധുനികലോകവും
ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പാ ഉണർത്തുന്ന
പ്രതീക്ഷകളും
മുഖക്കുറി

ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പാ
നേരിടുന്ന പ്രതിസന്ധികൾ
ഫാ. ഫാൻസ് ക്വുങ്

'അഭിഷിക്തർ ജീവിക്കേണ്ടത്
പ്രഭുക്കളെപ്പോലെല്ല' - മാർപ്പാപ്പാ
ജോസഫ് പടന്നമാക്കൽ

സത്യജ്ഞാലമാസിക

കേരളകത്തോലിക്കാ സഭാനവീകരണപ്രസ്ഥാനം (KCRM) ഒരുക്കുന്ന സാമ്പത്തിക ചർച്ചാവേദി

ജൂലൈ 2013

പുസ്തകം 1

ലക്കം 5

എഡിറ്റർ

ജോർജ്ജ് മുലച്ചാലിൽ
വള്ളിച്ചിറ പി.ഒ. കോട്ടയം-686574
ഫോൺ: 9497088904
e-mail: geomoolle@gmail.com

വരിസംഖ്യ അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം:

സി.വി.സെബാസ്റ്റ്യൻ മൂട്ടുശ്ശേരിൽ
സർക്കുലേഷൻ മാനേജർ, 'സത്യജ്ഞാല'
ആർപ്പിക്കര ഈസ്റ്റ് പി.ഒ., കോട്ടയം- 686008
ഫോൺ: 9496128188

ബാങ്ക് : S B T, Pala Branch

A/c No. 67117548175

A/c Name: Kerala Catholic Church
Reformation Movement

IFSC Code: SBTR0000120

അന്തർജാലം ബ്ലോഗ്: www.almayasabdam.blogspot.com

ഈ ലക്കത്തിൽ

ഇരുൾ മുടി ആധുനികലോകവും
ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പാ ഉണർത്തുന്ന
പ്രതീക്ഷകളും

മുഖക്കുറി

ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പാ നേരിടുന്ന
പ്രതിസന്ധികൾ

ഫാ.ഹാൻസ് ക്യൂങ്

അഭിഷിക്തർ ജീവിക്കേണ്ടത്
പ്രഭുക്കളോടൊപ്പമല്ല - മാർപ്പാപ്പാ

ജോസഫ് പടന്നമാക്കൽ

നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം,
ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പായ്ക്കുവേണ്ടി

അലക്സ് കണിയാംപറമ്പിൽ

മാർ ഫ്രാൻസിസിന് ഒരു കത്ത്

ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ

മാർത്തോമ്മാക്കുരിശ്
- ക്രിസ്തുവിരുദ്ധർ ഉയർത്തിയ പേഷ്യൻ കുരിശ്

പി.കെ.മാത്യു ഏറ്റുമാനൂർ

ശ്രേയയുടെ കൊലപാതകം:

പ്രതി പുരോഹിതൻതന്നെ

കൈരളി റിപ്പോർട്ട്

ഒരു മാമ്മോദീസായും ചില വ്യാകുലചിന്തകളും

സക്കറിയസ് നെടുങ്കനാൽ

പാലായിലേക്ക് ഒരു പണക്കിഴി

സക്കറിയസ് നെടുങ്കനാൽ

അപൂർവ്വ സ്വപ്നം

കെ.എം.ജെ. പയസ്

22

സാരാംശം - ഭയം ജീവിതത്തിൽ

ജോസഫ് മറ്റപ്പള്ളി

24

വത്തിക്കാൻ ബാങ്കിലെ ക്രമക്കേട്
പുരോഹിതൻ അസ്ഥിത്വം

- വാർത്ത

26

വിശുദ്ധ മറിയംകുട്ടി

ഇപ്പൻ

27

വിവാഹം ആശീർവ്വദിക്കാനുണ്ടോ..., വിവാഹം?

പാതിരാത്രിയിലെ ശബ്ദമലിനീകരണം

പി.സി.റോക്കി, ചേരാനെല്ലൂർ

30

'പുത്തിരിയിൽ കല്ലുകടി

- വാർത്ത

31

'ദൈവവും അവിടുത്തെ ക്രിസ്തുവും'
- ഒരു വിശദീകരണം

സ്വാമി സച്ചിദാനന്ദഭാരഥി

32

മനുഷ്യാവകാശകമ്മീഷന്റെ ജെ.സി.സി.യുടെ
നോട്ടീസ്

36

സത്യജ്ഞാല മാസിക

വരിസംഖ്യ	ഇൻഡ്യയിൽ	വിദേശത്ത്
ഒറ്റപ്രതി	15 രൂപ	70 രൂപ
ഒരു വർഷം	150 രൂപ	750 രൂപ
5 വർഷം	600 രൂപ	3000 രൂപ

3

7

13

[പേരുവയ്ക്കാത്ത രചനകൾ എഡിറ്ററുടേത്] [രചനകളിലെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അതാത് രചയിതാക്കളുടേത്]

"സാത്താന്റെ കൂടിലത്രങ്ങളെ എതിർത്തുനിൽക്കാൻ ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ ആയുധങ്ങളും ധരികുവിൻ. എന്തെന്നാൽ, നമ്മൾ മാംസത്തിനും ഭക്തത്തിനും എതിരായിട്ടല്ല, പ്രഭുവുങ്ങൾക്കും ആധിപത്യങ്ങൾക്കും ഈ അന്ധകാരലോകത്തിന്റെ അധിപൻമാർക്കും സ്വർഗീയ ഇടങ്ങളിൽ വർത്തിക്കുന്ന തിന്മയുടെ ദുരാന്മാക്കൾക്കുമെതിരായിട്ടാണു പടവെട്ടുന്നത്. അതിനാൽ, ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ ആയുധങ്ങളും ധരികുവിൻ" (എഫേ. 6: 11-12).

ജൂലൈ 2013 പുസ്തകം 1 : ലക്കം 5

സത്യജ്വാല

മുഖക്കുറി

ഇരുൾമൂടിയിട്ട ആധുനികലോകവും

ഫ്രാൻസിസ്
മാർപ്പാപ്പാ
ഉണർത്തുന്ന
പ്രതീക്ഷകളും

ലോകം ഇരുൾമൂടി നിൽക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് ഇന്നു മനുഷ്യർ ജീവിക്കുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ഉദയംകൊണ്ട എല്ലാ ആശയസംഹിതകൾക്കും പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ദിശാവ്യതിയാനം സംഭവിക്കുകയും അവയെല്ലാം മനുഷ്യനെതിരായി തിരിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യരിൽ ആദ്ധ്യാത്മികാവബോധത്തിന്റെ പ്രകാശംനിറച്ച്, അവരെ സത്യത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും അനന്തവിഹായസിദ്ധേക്കു കെട്ടഴിച്ചുവിടാൻ നിയുക്തരായ മതാചാര്യന്മാർ തങ്ങളുടെ കടമ വിസ്മരിച്ച്, പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ അങ്കികളണിഞ്ഞ്, മനുഷ്യരെ അന്ധതയുടെയും അന്ധ വിശ്വാസങ്ങളുടെയും ഇരുൾത്തടവറകളിലടയ്ക്കുകയാണ്; എന്നിട്ട്, അവരുടെ തലയ്ക്കുമുകളിൽ തങ്ങളുടെ അധി

കാരസിംഹാസനങ്ങളുറപ്പിക്കുകയാണ്. സ്വന്തം ആത്മാവു നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടാണെങ്കിലും, ലോകം മുഴുവൻ നേടുവാനുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ, ദൈവത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെയും പേരുപറഞ്ഞ്, അവർ സംഘടിതരായി മുന്നോട്ടുപോകുമ്പോൾ, സ്വാഭാവികമായും അതേ ദുരയുടെയും ദുരാഗ്രഹങ്ങളുടെയും ദുരാരുപിയാണ് അവരെ പിൻചെല്ലുന്ന മനുഷ്യരുടെ മനസ്സുകളിലും നിറയുന്നത്. അങ്ങനെ, എല്ലാവരും 'അവനവൻ കേന്ദ്രിത'നായിത്തീരുന്നു; എല്ലാവരിലും അപരരോട് മാത്സര്യബുദ്ധി ഉദിക്കുന്നു; മനസ്സുകളിൽ സ്നേഹവും ആർദ്രതയും വറ്റിപ്പോകുന്നു; ഒന്നായി പുലരേണ്ട മനുഷ്യരാശി, കേവലം വ്യക്തികളായി ചിതറിത്തെറിക്കുന്നു; നിലനിൽപ്പിനായി ഓരോരുത്തർക്കും സ്വന്തം നിലയിൽ പോരാടേണ്ടിവരുന്നു. നിലനിൽപ്പിനായുള്ള

സമരം (struggle for existence) എന്നത് ലോകനിയമമായിത്തീരുന്നു.

ഈ struggle-ന്റെ, ജീവിതസമരത്തിന്റെ, ഭാഗമായാണ് മനുഷ്യവ്യക്തികൾതമ്മിലും മനുഷ്യസമൂഹങ്ങൾതമ്മിലും മതസമൂഹങ്ങൾതമ്മിലും രാഷ്ട്രീയകക്ഷികൾതമ്മിലും രാഷ്ട്രങ്ങൾതമ്മിലുമെല്ലാം കലഹങ്ങളും കലാപങ്ങളും യുദ്ധങ്ങളുമുണ്ടാകുന്നത്. ഈ struggle-ന്റെ ഭാഗമായാണ്, ഗർഭസ്ഥശിശുവിനു ഗർഭപാത്രമെന്നോണം, മനുഷ്യനെയും സർവ്വജീവജാലങ്ങളെയും വേണ്ടതെല്ലാം നൽകി പരിപാലിച്ചു സംരക്ഷിക്കുന്ന, സ്വന്തം ആവാസഗൃഹമായ ഈ ഭൂമിയുടെ മാംസവും രക്തവും മജ്ജയുംവരെ കുഴിച്ചു ഊറ്റിയുമെടുത്ത് മനുഷ്യൻ വിലപനച്ചർക്കാക്കുന്നത്. മണ്ണും വെള്ളവും വായുവും വിഷലിപ്തമാക്കാൻ മനുഷ്യർ തയ്യാറാകു

നന്നം അതിജീവനത്തിനുവേണ്ടി യുള്ള ഈ struggle-ന്റെ ഭാഗമാ യാണ്!

വാസ്തവത്തിൽ, വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യർക്ക് സ്വന്തം നില നിൽപ്പിനുവേണ്ടി ഇങ്ങനെ struggle ചെയ്യേണ്ട, കഷ്ടപ്പെടേണ്ട, ആവശ്യമുണ്ടോ? തീർച്ചയായും മില്ല. 'struggle for existence', 'survival of the fittest' മുതലായ ആശയങ്ങൾ മനുഷ്യോചിതമേയല്ല. മാത്സര്യമനോഭാവത്തിനുപകരം സഹവർത്തിത്വമനോഭാവം വികസിപ്പിച്ചാൽ, തന്നെപ്പോലെതന്നെയാണ് മറ്റുള്ളവരും എന്ന ബോധത്തോടെ കൈകൾ തമ്മിലൊന്നു കോർത്താൽ, ആ നിമിഷം തീരാനുള്ളതല്ലേയുള്ളൂ മനുഷ്യന്റെ നിലനിൽപ്പിന്റെ പ്രശ്നം! ഏതു മതസംവിധാനത്തിന്റെയും ഒരേയൊരു ഉത്തരവാദിത്വം, മറ്റുള്ളവരെ തന്നെപ്പോലെതന്നെ കണ്ടുപെരുമാറാനുള്ള ആത്മബോധം മനുഷ്യരിൽ ഉണർത്തുക എന്നതാണെന്ന് അല്പമൊന്നാലോചിച്ചാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാകും. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ, മനുഷ്യനിന്നു നേരിടുന്ന അതിരൂക്ഷമായ എല്ലാ പ്രതിസന്ധികളുടെയും മൂലകാരണം, മതസംവിധാനങ്ങളൊന്നും അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം നിർവ്വഹിക്കാതിരിക്കുന്നതാണെന്നു കാണാം. താറുമാറായിക്കഴിഞ്ഞ ഇന്നത്തെ മനുഷ്യജീവിതത്തിനുപിന്നിൽ, ആത്മീയത നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ മനുഷ്യസമൂഹങ്ങളാണുള്ളത്. നിലവിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിക്കുന്ന വർഗ്ഗപോലും അവനവനുവേണ്ടി വിലവിളിച്ച്, അവരുടെ ഭൗതികമനോഭാവത്തെയാണ്, സ്വകാര്യമാത്രപരതയെയാണ്, വിളംബരംചെയ്യുന്നത്.

മനുഷ്യരെയും ലോകത്തെയും ഇങ്ങനെ ഭൗതികതയിലേക്ക് ആട്ടിത്തെളിച്ചു താറുമാറാക്കിയത് പ്രധാനമായും റോമൻ 'ക്രിസ്തുമത'മാണെന്ന വസ്തുതയിലേക്കുകൈചൂണ്ടാനാണ് ഇത്രയും പറഞ്ഞത്. അതെ, തടി കിടക്കുന്നത്, നാമെല്ലാം അംഗങ്ങളായിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ കണ്ണിലാണ്. ആദ്യനുറ്റാണ്ടുകൾക്കുശേഷം

സീസറിന്റെയും ദൈവത്തിന്റെയും റോളുകൾ ഒന്നിച്ചുകളിക്കുന്ന, ദൈവത്തെയും മാമോനെയും ഒന്നിച്ചു സേവിക്കുന്ന, ഒന്നായിട്ടാണ് റോമൻ 'ക്രിസ്തുമതം' വളർന്നത്. ഒരു മത-രാഷ്ട്രീയസാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ, മറ്റൊരാളെയും നിന്ദിച്ചും വിവിധങ്ങളായ ജനസംസ്കൃതികളെ തകർത്തെറിഞ്ഞുമാണ് ഈ 'ക്രിസ്തുമതം' ലോകവ്യാപകമായത്. ഈ മതകൊളോണിയലിസമാണ്, ലോകത്തിനുമേൽ യൂറോപ്പിന്റെ രാഷ്ട്രീയ കൊളോണിയലിസത്തിനു കളമൊരുക്കിയത്. റോമൻ 'ക്രിസ്തുമത'മാകുന്ന വ്യക്തം കായ്ച്ചു ലോകത്തിനുകിട്ടിയ ഫലമായിരുന്നു അത്. ഫലത്തിൽനിന്നു വ്യക്തത്തെ തിരിച്ചറിയാമല്ലോ. ഇപ്പോഴത് യൂറോ-അമേരിക്കൻ ലോകകൊളോണിയലിസമായി വീണ്ടും വികാസംപൂണ്ടിരിക്കുന്നു.

സകലതിനെയും പണത്തിന്റെ തുലാസിൽവച്ച് മൂല്യനിർണ്ണയം ചെയ്യുന്ന, പണത്തിന്റെ ഗോദായായ കമ്പോളത്തിലേക്ക് സകലരെയും മത്സരിക്കാൻ ക്ഷണിക്കുന്ന, ലോകത്തെ മുഴുവൻ ഈ ചന്തയുടെ വരുതിയിലാക്കുന്ന ഒരു ലോകത്തെയാണ്, റോമൻ പൈതൃകമുള്ള 'ക്രിസ്തുമതം' പ്രസവിച്ചത് എന്നും, ഇതുയഥാർത്ഥത്തിൽ മാമോൻപൂജയും മാമോൻഭരണവുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്നും തിരിച്ചറിഞ്ഞാൽമാത്രമേ, ക്രൈസ്തവർക്ക് അവരുടെ ഇനിയുള്ള ചരിത്രദൗത്യമെന്തെന്നു കണ്ടെത്തി നിർവ്വഹിക്കാനാവൂ.

കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ഈ ഉൾക്കാഴ്ചയുടെ ആദ്യകിരണങ്ങൾ ഔദ്യോഗികമായി കാണപ്പെട്ടത് 23-ാം ജോൺ മാർപ്പാപ്പായുടെ കാലത്തായിരുന്നു എന്നുതോന്നുന്നു. അദ്ദേഹം വിളിച്ചുകൂട്ടിയ രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിൽ പൗരസ്ത്യദേശത്തെ സഭകളുടെ തനതു വ്യക്തിത്വങ്ങളെയും സാംസ്കാരികത്തനിമകളെയും ഭരണസമ്പ്രദായങ്ങളെയും

തകർത്ത് പാശ്ചാത്യസഭാസമ്പ്രദായങ്ങൾ അടിച്ചേല്പിച്ച അന്നത്തെ തെറ്റായ സഭാസമീപനത്തെ തിരുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ആധികാരികപ്രഖ്യാപനങ്ങളുണ്ടായി. അതുപോലെതന്നെ, കത്തോലിക്കാസഭയിലൂടെ മാത്രമേ രക്ഷയുള്ളൂ എന്ന 'ഏകസത്യമതവാദം'വും തിരുത്തപ്പെട്ടു. വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിലും സഭാവിഷയങ്ങളിലും വിശ്വാസികൾ സഭാധികാരശ്രേണിയെ കണ്ണടച്ചു വിശ്വസിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന നിലപാടു തിരുത്തപ്പെട്ടു. വിശ്വാസികൾ സ്വതന്ത്രസംഘടനകൾ രൂപീകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്നു നിഷ്കർഷിക്കപ്പെട്ടു. സഭയ്ക്കുള്ളിലും മറ്റു സഭകളുമായും മറ്റു മതങ്ങളുമായും സംസർഗ്ഗങ്ങളും സൗഹൃദസംവാദങ്ങളും ശിപാർശ ചെയ്യപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ നൂറ്റാണ്ടുകളായി അടഞ്ഞു മാറാല പിടിച്ചു കിടന്ന സഭയുടെ വാതിലുകളും ജനാലകളും ചെറുതായൊന്നു തുറക്കപ്പെട്ടു. സഭയിൽ ഒരല്പം കാറ്റും വെളിച്ചവും കടന്നു. വെളിച്ചം കണ്ടരണ്ട് സഭയുടെ മച്ചുകളിൽ തുങ്ങിക്കിടന്ന കടവാവലുകൾ ചിറകുവീശി മുരണ്ടെങ്കിലും, സഭയിൽ ഒരുണർവ്വിന് തുടക്കംകണ്ടു. വരാൻപോകുന്ന മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് അത്മായ-വൈദികഭേദമന്യേ വലിയ ചർച്ചാസമ്മേളനങ്ങൾ ലോകമെമ്പാടും നടന്നു. പക്ഷേ, പിന്നെപ്പിന്നെ, തുറന്ന വാതിലുകൾ അടയ്ക്കാനുള്ള പരിശ്രമമാണ്, വത്തിക്കാൻനിലെ വിവിധ കുരിയാകളൊടൊപ്പം ചേർന്ന്, തൊട്ടുമുമ്പിലത്തെ രണ്ടു മാർപ്പാപ്പാമാർ നടത്തിയത്. അങ്ങനെ സഭ വീണ്ടും കാറ്റും വെളിച്ചവും കടക്കാത്ത കോട്ടക്കൊത്തളമായി.

എങ്കിലും, രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസ് വെറുതെയായില്ല. ഭൂരിഭാഗം വിശ്വാസികളും ഭഗാശയരായെങ്കിലും, ശുഭാപ്തിവിശ്വാസം കൈവിടാത്തവരെ സംബന്ധിച്ച്, രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ സഭയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക്

മാർഗ്ഗരേഖകളായി. അവർ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചിന്തിക്കുകയും എഴുതുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും സഭാധികാരശ്രേണിയോട് പല കാര്യങ്ങളിലും പ്രതിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യാനാരംഭിച്ചു. സഭയുടെ അധികാരഘടനയും സാമ്പത്തിക ക്രമക്കേടുകളും സുതാര്യതയില്ലായ്മയും പരക്കെ വിമർശിക്കപ്പെട്ടു. മെത്രാന്മാർക്കും വൈദികർക്കുമെതിരെ കോടതിക്കേസുകളുടെ പ്രളയംതന്നെ ഉണ്ടായി. കേരളത്തിലേക്കുവന്നാൽ, സീറോ-മലബാർ സഭയുടെ എല്ലാ മെത്രാന്മാരും, 1991-മുതൽ വിവിധ കാനോൻനിയമക്കേസുകളിൽ പ്രതികളാണ്. സഭയുടെ ഭൗതികഭരണം ജനാധിപത്യപരമാക്കാൻ ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തെ ഇവിടെ ശിപാർശചെയ്യപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. പാശ്ചാത്യനാടുകളിൽ വിശ്വാസികൾ സഭയിൽനിന്ന് കൂട്ടത്തോടെ കൊഴിഞ്ഞുപോകുകയാണ്. പുരോഹിതരുടെ ബാലരതിക്കെതിരെയുള്ള കേസുകളിൽ നഷ്ടപരിഹാരം കൊടുത്ത് പല രൂപതകളും പാപ്പരായി. ലൈംഗിക കുറ്റവാളികളായ പുരോഹിതരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മുൻ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കെതിരെവരെ ക്രിസ്ത്യൻ സംഘടനകൾ കേസു നൽകുകയുണ്ടായി. ചുരുക്കത്തിൽ, രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസ് ഔദ്യോഗികമായി കെട്ടഴിച്ചുവിട്ട സഭാത്മകമായ പുതിയ ആശയങ്ങളിൽ ജനം മുന്നോട്ടുപോയി. ഉപജീവനഭീതിയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ചിന്താശേഷി തീർത്തും വറ്റിപ്പോകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്ന വൈദികരും കന്യാസ്ത്രീകളുംകൂടി ഈ പ്രക്രിയയിൽ ഭാഗഭാക്കായേനെ.

ചരിത്രത്തിൽ, അമ്പതോ നൂറോ വർഷമൊക്കെ ചെറിയ കാലയളവുകളാണ്. ചരിത്രഗതിയുടെ മുന്നോട്ടുള്ള ഗമനത്തിൽ, ഇടയ്ക്കൊക്കെ പിന്നോക്കംപോകലും ഉണ്ടായേക്കാം. മുന്നോട്ടുപോകുവാനാവശ്യമായ കൂടുതൽ കരുത്തും പക്വതയും മനുഷ്യർ നേടുന്നത് ഈ കാലയളവിലാണ്. ഏതായാലും ജോൺ 23-ാമന്റെ കാലഘട്ടത്തെക്കാൾ ചരിത്രത്തെ മുന്നോട്ടുനയിക്കാൻ ജനങ്ങളിന്നു കൂടുതൽ പ്രാപ്തരാണ്. കാലഹരണപ്പെട്ടതും ബാലിശവുമായ സഭാശ്രേണിയുടെ യാഥാസ്ഥിതിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും അധികാരഹുകിനും അഴിമതിക്കും പുരോഹിതപക്ഷപാതിത്വത്തിനും കെടുകാര്യസ്ഥതയ്ക്കും സുതാര്യതയില്ലായ്മയ്ക്കുമെതിരെ തലയുയർത്തിനിന്ന് കൈചൂണ്ടാനുള്ള വളർച്ച വിശ്വാസിസമൂഹം നേടിയിരിക്കുന്നു. ഒരളവോളമെങ്കിലും, അവർഹിക്കുന്ന ഒരു സഭാതലവനെ ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പായിലൂടെ അവർക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ശരിയാണ്, യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്നു മുക്തനല്ല, ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പാ. 800 പേരെ ഒന്നിച്ചു വിശുദ്ധരായി പ്രഖ്യാപിച്ചു, പുണ്യങ്ങളുഷ്ടിയിൽ റിക്കാർഡിട്ട യാളാണദ്ദേഹം! ഇനിയും തന്റെ മുൻഗാമികളായ രണ്ടു മാർപ്പാപ്പാമാരെ വിശുദ്ധരാക്കാനുള്ള തീർക്കിലുമാണദ്ദേഹം! ഇതൊക്കെ, സഭയിലെ ഉത്പതിഷ്ണുക്കൾക്ക്,

വരിസംഖ്യ പുതുക്കുക

വരിസംഖ്യയുടെ കാലാവിധി തീർന്നോ എന്ന് റാപ്പറിൽ ഒട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന വിലാസത്തിന്റെ ഏറ്റവും താഴത്തെ ലൈനിൽ നോക്കിക്കണ്ടെത്തണമെന്നും, കാലാവധി കഴിഞ്ഞവർ മണിയോർഡർ / പാലായിൽ ബ്രാഞ്ചുള്ള ബാങ്കുകളിലെ ചെക്ക് / അക്കൗണ്ടിലേക്ക് മണിട്രാൻസ്ഫർ, ഇവയിലേതെങ്കിലും ഒരു മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ എത്രയും വേഗം വരിസംഖ്യ അയച്ചുതരണമെന്നും ഓരോരുത്തരോടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. കവർ രണ്ടാം പേജിൽ സർക്കുലേഷൻ മാനേജറുടെ വിലാസവും കെ.സി.ആർ.എം.ന്റെ ബാങ്കു വിവരങ്ങളും കൊടുത്തിട്ടുള്ളതുകാണുമല്ലോ -സർക്കുലേഷൻ മാനേജർ.

ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പായിലുള്ള വിശ്വാസവും പ്രതീക്ഷയും കുറച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നതു സത്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലളിതജീവിതവും ദൈവശാസ്ത്രഭാരമൊന്നുംകൂടാതെ ഉള്ളിൽത്തോന്നുന്നത് വെട്ടിത്തുറന്നു പറയാനുള്ള ആർജ്ജവതാവും യാഥാസ്ഥിതികർക്കും ഉത്പതിഷ്ണുക്കൾക്കും ഒരുപോലെ ഹൃദ്യമായാണ് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. വത്തിക്കാന്റെ അകത്തളങ്ങളിൽ മാഫിയാ സംഘങ്ങളും പുരുഷസ്വവർഗ്ഗഭോഗികളുടെ ലോബിയും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്ന സത്യം ഒളിച്ചുവയ്ക്കാതെ പുറംലോകത്തോടു വിളിച്ചുപറയാനും, വത്തിക്കാൻ ബാങ്കിന്റെയും കൂരിയാകളുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചുനേഷിക്കാൻ കമ്മീഷനുകളെ നിയോഗിക്കാനുംകൂടിയ ധൈര്യം അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രതീക്ഷയർപ്പിക്കാൻ മുഴുവൻ വിശ്വാസികളെയും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ബാലരതിക്കാരായ വൈദികരെ സംരക്ഷിക്കുന്ന നിലപാടായിരുന്നു ഇതുവരെ സഭ സ്വീകരിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ, ഈ മാർപ്പാപ്പാ ആ സംരക്ഷണവലയം എടുത്തു നീക്കിക്കഴിഞ്ഞു. 'റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ പുരോഹിതരെ വിവാഹംകഴിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നത് പ്രായോഗികവും ബുദ്ധിപരവുമായിരിക്കും'മെന്നും, 'ഇത് ചർച്ച ആവശ്യപ്പെടുന്ന വിഷയമാണ്'നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'കത്തോലിക്കാസഭയെ അമ്മയായിട്ടാണു കാണേണ്ടത്. ഒരു സ്ഥാപനമായല്ല' എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകടനം സ്ഥാപനപരമായ ഇന്നത്തെ സഭയുടെ അടിവേരുകളെ തൊടുന്നുണ്ട്. 'മെത്രാന്മാർ ജീവിക്കേണ്ടതു പ്രഭുക്കന്മാരെപ്പോലെയല്ല' എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ നിലപാട് കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുമുണ്ട്. വൈദികർക്ക് ആവശ്യംബരക്കാരുകൾ പാടില്ല' എന്ന പൊതുനിർദ്ദേശവും അദ്ദേഹം വച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇന്നത്തെ ഇരുൾമുടിയ സഭാന്തരീക്ഷത്തിൽ ഇതൊ

ക്കെത്തെന്ന മാറ്റത്തിന്റെ വലിയ മിന്നൽപ്പിണരുകളാണെന്ന് കടുത്ത ഉത്പതിഷ്ണുക്കൾ പോലും സമ്മതിക്കും.

മറ്റൊന്ന്, തികച്ചും യാഥാസ്ഥിതികമായിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ, ആ യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിന്റെതന്നെ ഓരങ്ങളിൽനിന്നുകൊണ്ടുള്ള മാറ്റങ്ങൾക്കാവാം പ്രയോഗക്ഷമതയുണ്ടാകുക എന്നതാണ്. മാറ്റമെന്നത് ഒരു വിത്തു മുളയ്ക്കുന്നതുപോലെ, പൂവ് വിരിയുന്നതുപോലെ, നിലവിലുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഊർജ്ജം വലിച്ചെടുത്തുള്ള ഒരു പ്രക്രിയയാണല്ലോ. പരിമിതമെങ്കിലും, ഇന്നത്തെ നിലയിൽ നോക്കുമ്പോൾ ആശാവഹമായ ഒരു മാറ്റത്തിനാവശ്യമായ ഊർജ്ജം കത്തോലിക്കാസമൂഹത്തിനുണ്ട് എന്നാണ്, അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ ഇതുവരെ ആരും പരസ്യമായി തിരിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്ന വസ്തുത സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

കത്തോലിക്കാസഭയെന്ന മരുഭൂമിയിൽ സത്യത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും കരുണയുടെയുമായ ഏതാനും 'ഓയാസിസ'കളെങ്കിലുമുണ്ടാകുമെന്ന പ്രതീക്ഷയാണ് ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പാ ആനു കാലിക കത്തോലിക്കാസമൂഹത്തിനു നൽകുന്നത്. സഭയിൽ മാറ്റം ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക്, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പംനിന്ന് സഭയിൽ അങ്ങനെയൊരു 'പാരഡൈം ഷിഫ്റ്റ്' (Paradigm shift)നു തുടക്കംകുറിക്കാനുള്ള അവസരം കൈവന്നിരിക്കുകയാണ്. ഈ അനുകൂല സാഹചര്യം പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ നമുക്കുകഴിഞ്ഞാൽ, മാറ്റത്തിന്റെ ഒരു വഴിത്തിരിവായി ഈ കാലഘട്ടത്തെ ചരിത്രത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയും. തുടർന്ന്, ക്രിസ്തുവൽക്കരണത്തിന്റെ നൂറുനൂറു പൂവുകൾ സഭയിൽ വിരിയാനുള്ള സാഹചര്യം സഭയിൽ തെളിഞ്ഞുവരുവാനും അതു സാഹചര്യമൊരുക്കിക്കൊള്ളും.

അതുകൊണ്ട്, സഭാനവീകരണത്തിൽ ദത്തശ്രദ്ധരായവരും അവരുടെ സംഘടനകളും ചെയ്യേണ്ടത്, സഭയിൽ വരേണ്ട മാറ്റം

സംബന്ധിച്ച് ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പാതന്നെ പ്രഖ്യാപിച്ചുകഴിഞ്ഞ നയവ്യതിയാനങ്ങൾ സഭയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ അദ്ദേഹത്തെ ശക്തമായി പിന്തുണയ്ക്കുക എന്നതാണ്. ഇതു ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, ജനപിന്തുണയില്ലെന്നു കരുതി സ്വന്തം നിലപാടിൽനിന്നു മാർപ്പാപ്പാതന്നെ പിൻവലിഞ്ഞെന്നും വരാം.

മറ്റൊന്ന്, പുതിയ സാഹചര്യത്തിൽ പ്രാദേശികതല പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ്. കേരളത്തിലെ സ്വതന്ത്ര ക്രൈസ്തവപ്രസ്ഥാനങ്ങളും അവയുടെ കൂട്ടായ്മയായ 'ജോയിന്റ് ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസിൽ'യും ഇത്രയുംകാലം പ്രസ്താവനകളിലൂടെയും പോസ്റ്ററുകളിലൂടെയും ലഘുലേഖകളിലൂടെയും നിവേദനങ്ങളിലൂടെയുമെല്ലാം ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന അതേ ആശയങ്ങൾ സഭാതലവനായ മാർപ്പാപ്പായിൽനിന്നുതന്നെ വരുമ്പോൾ ഇനിയെന്തിന് അറച്ചുനിൽക്കണം? മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രസ്താവനകൾതന്നെ പോസ്റ്ററുകളാക്കി കേരളത്തിലെ ചുമരുകളിലെല്ലാം ഒട്ടിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നവീകരണ ആശയങ്ങൾക്കു പ്രചാരം കൊടുക്കാൻ ഇന്നു നമുക്കൊക്കും. ഒരു മെത്രാനും ഒരു മെത്രാൻസംരക്ഷണസംഘടനയ്ക്കും അതിനെതിരെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ ഇനിയാവില്ല. ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പായെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് കേരളസഭയിലും സഭാധികാരികളുടെ ജീവിതശൈലിയിലും വരേണ്ട മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് ലഘുലേഖകൾ തയ്യാറാക്കി വിതരണം നടത്താനും, പ്രബന്ധങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി സെമിനാറുകൾ നടത്താനും നമുക്കു കഴിയും. മാർപ്പാപ്പാ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിച്ച്, അതിൻപ്രകാരമുള്ള മാറ്റങ്ങൾ കേരളസഭയിൽ വരുത്തണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുള്ള നിവേദനങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി അതാത് സഭാതലങ്ങളിലും മാർപ്പാപ്പായ്ക്കുതന്നെയും നൽകുവാനും നമുക്കു സാധിക്കും.... ഇതിനെല്ലാം മാധ്യമശ്രദ്ധ നേടിക്കൊടുക്കാനുള്ള ശേഷി ഇപ്പോൾതന്നെ നമുക്കുണ്ടുതാനും. ചുരുക്ക

ത്തിൽ, ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പായുടെ തണലിൽ സഭാനവീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഭയലേശമില്ലാതെയും, ഏതാണ്ടൊരു ആധികാരിക പരിവേഷത്തോടെതന്നെയും നടത്താൻ കഴിയുന്ന അന്തരീക്ഷം സഭയിൽ സംജാതമായിരിക്കുന്നു. വാക്കുകളിൽനിന്നു പ്രവൃത്തിയിലേക്കു നീങ്ങാൻ മാർപ്പാപ്പയെ ധൈര്യപ്പെടുത്താനും ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്.

തീർച്ചയായും, ജോൺ 23-ാമൻ മാർപ്പാപ്പായെപ്പോലെതന്നെ, കത്തോലിക്കാസഭാചരിത്രത്തിൽ ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പാ യും ഒരു രജതരേഖയാണ്. കുരിശുട്രിനെ വെട്ടിപ്പിളരുന്ന ഒരു പ്രകാശധോരണിയുണ്ടാകുമ്പോൾ, അതിലൂടെ കഴിയുന്നിടത്തോളം, മുന്നേറുകയെന്ന സമീപനം സ്വീകരിച്ചേ മതിയാവൂ. അതു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമാണ്, കാലത്തിന്റെ വിളിയാണ്.

ലോകത്തിനുമുമ്പിൽ കത്തോലിക്കാസഭ അവതരിപ്പിച്ചതൊരു ഒരു 'പാരഡൈം ഷിഫ്റ്റ്' ആണ്, ലോകത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ മുഴുവൻ ദുരവസ്ഥകൾക്കും കാരണമെന്നു നാം തുടക്കത്തിൽ നിരീക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, അതു തിരുത്താനുള്ള മുൻകൈ എടുക്കേണ്ടതും കത്തോലിക്കാസഭതന്നെയാണ്. ശക്തിയുടെയും പ്രതാപത്തിന്റെയും കൃത്രിമ ആലങ്കാരികത്വങ്ങൾ തെളിച്ചുനിർത്തി രംഗപ്രവേശം ചെയ്ത യൂറോപ്യൻ 'ക്രിസ്തുമത'ത്തിന്റെയും 'ക്രൈസ്തവരാജ്യ'ങ്ങളുടെയും നാഗരികപ്രഭയിൽ ഈയാംപാറ്റകളെപ്പോലെ ആകൃഷ്ടരായി വഴിതെറ്റിയവയാണ് മറ്റു മതങ്ങളും മതസ്ഥരും. കത്തോലിക്കാസഭ ഒരു ആദ്ധ്യാത്മിക രൂപാന്തരണത്തിലേക്കു എന്നു വരുന്നുവോ, അന്ന് മറ്റു മതങ്ങളും ആദ്ധ്യാത്മികതയിലേക്കു തിരിഞ്ഞുതുടങ്ങും. അല്ലെങ്കിൽ, ക്രൈസ്തവസഭകൾ ജന്മംകൊടുത്ത ഇന്നത്തെ യൂറോ-അമേരിക്കൻ കമ്പോളവ്യവസ്ഥയെന്ന 'മാമോൻ വ്യവസ്ഥ'യ്ക്കെന്നു സുതമായി മത്സരിച്ചു നിലനിൽക്കാനേ അവയ്ക്കു സാധിക്കൂ.

-എഡിറ്റർ

ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പ നേരിടുന്ന പ്രതിസന്ധികൾ

ഫാ. ഫ്രാൻസ് ക്യൂൺ

[2013 മെയ് അവസാനം 'The Paradox of Pope Francis' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ഫാ. ഫ്രാൻസ് ക്യൂൺ എഴുതിയ ലേഖനത്തിലെ കാതലായ ആശയങ്ങൾ. 'UCAN India Catholic News'-ൽ നിന്നെടുത്ത ഈ ലേഖനം സംഗ്രഹിച്ചു മലയാളത്തിലാക്കിയത് ശ്രീ.സക്കറിയസ് നെടുങ്കനാൽ-എഡിറ്റർ]

ഇതിനുമുമ്പ് ഒരു പോപ്പും ആ പേരെടുക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചിരിക്കണം. അതേസമയം, പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ യേശുവിന്റെ സുവിശേഷത്തെ മുഖവിലയ്ക്കെടുത്ത് ദരിദ്രനായ മനുഷ്യസ്നേഹിയും പ്രകൃതിസ്നേഹത്തിന്റെ പാട്ടുകാരനുമായി ജീവിച്ച ഒരു സന്യാസിയുടെ പേരിൽ അറിയപ്പെടാനാഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നതിൽ അദ്ദേഹം എന്തൊക്കെയോ കണക്കിലെടുത്തിട്ടുണ്ടാവണം എന്നും ഞാൻ അനുമാനിക്കുന്നു. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടി സഭയെ സമൂലം നവീകരിക്കാനാഗ്രഹിച്ച 23-ാം ജോൺ പാപ്പായുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ സാക്ഷാത്കരിക്കാൻ പോകുകയാണോ എന്ന പ്രത്യാശയ്ക്കാണ് ഈ പേര് സ്വന്തമാക്കുന്നതിലൂടെ ഈ പാപ്പാ തുടക്കമിട്ടിരിക്കുന്നത്. തന്റെ ആദ്യവാക്കുകളിലൂടെയും വേഷവിധാനങ്ങളിലെ ലാളിത്യത്തിലൂടെയും ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പ ഈ പ്രത്യാശയെ പൊലിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹമത് തുടർന്നുകൊണ്ടു മരിക്കുന്നു.

അധികാരത്തിന്റെ മോടികളല്ല, തനി മനുഷ്യത്വമാണ് അദ്ദേഹത്തിൽ തെളിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നത്.

കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചകളിൽ സംഭവിച്ചത് ആർക്കാണ് പ്രവചിക്കാനാകുമായിരുന്നത്? എന്റെ എൺ പത്തഞ്ചാമത്തെ വയസോടെ ഔദ്യോഗികമായ സേവനങ്ങൾ രാജിവയ്ക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ ഞാനൊരിക്കലും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല, വത്തിക്കാൻ രണ്ടിനുശേഷം സംഭവിച്ച നിരാശതാജനകമായ തിരിച്ചടികൾ കഴിഞ്ഞ് ഇനിയും ജോൺ ഇരുപത്തിമൂന്നാമന്റെ കാലത്തെപ്പോലെയൊരു യുവപ്രഭാവം സഭയിൽ വീണ്ടുമൊരിക്കൽ ഉദയം ചെയ്യുമെന്ന എന്റെ സ്വപ്നം സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുമെന്ന്.

പെട്ടെന്നതാ, ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ വളരെക്കാലം എന്റെ സഹചിന്തകനും എന്റെതന്നെ പ്രായക്കാരനുമായ ബെനഡിക്റ്റ് പതിനാറാമൻ സ്ഥാനമൊഴിയുന്നു! എന്റെ ജന്മദിനമായ മാർച്ച് പത്തൊൻപതിന് അപ്രതീക്ഷിതമായി ഒരു തെക്കേ അമേരിക്കക്കാരൻ, ജോർജ്ജ് മരിയോ ബർഗോഗ്ലിയോ (Jorge Mario Bergoglio), പുതിയ പാപ്പായായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നു! അദ്ദേഹമാകട്ടെ, 'ഫ്രാൻസിസ്' എന്ന പേര് തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!

ജനത്തെ ആശീർവദിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, അദ്ദേഹം അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി യാചിക്കുന്നു; സാധാരണക്കാരോടും കർദ്ദിനാളന്മാരോടും ഒരുപോലെഹൃദയമായി സംസാരിക്കുന്നു; സ്വന്തം പോക്കറ്റിൽനിന്ന് താൻ താമസിച്ചിരുന്ന ഹോട്ടലിലെ ബിൽ തീർക്കുന്നു; അതുവരെ തന്നെ കൊണ്ടുനടന്ന ഡ്രൈവറുടെ ശമ്പളം തീർത്ത് നന്ദി പറഞ്ഞയക്കുന്നു; ഒരു മുസ്ലീം വനിതയുടേതുൾപ്പെടെ ജയിൽവാസികളുടെ കാലുകൾ കഴുകുന്നു! മുമ്പത്തെ ഒരു പോപ്പും ഇങ്ങനെയായിരുന്നിട്ടില്ല.

പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയെന്ന സ്ഥാനപ്പേര് 'ക്രിസ്തുവിന്റെ വികാരി' എന്നാക്കി മാറ്റിയത് വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ കാലത്തെ ഇന്നസെന്റ് III ആണ്. ആദ്യ സഹസ്രാബ്ദത്തിൽ അപ്പോസ്തലിക പാരമ്പര്യമുള്ള പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ സ്വതന്ത്രാസ്തിത്വത്തെ നിരാകരിച്ച്, തങ്ങളെത്തന്നെ ലോകമെങ്ങുമുള്ള സഭകളുടെ സർവ്വാധികാരിയും നിയമദാതാവും വിധിയാളനുമായി കരുതിയവരാണ് അതുകഴിഞ്ഞുള്ള മാർപ്പാപ്പമാരെല്ലാം. ഇവരിലൂടെയെല്ലാം തുടർന്നുപോന്നത്, സഭയുടെ അരുപിയെ ശിഥിലമാക്കുന്ന പ്രവണതകളായിരുന്ന സ്വന്തക്കാരോടുള്ള പക്ഷപാതം, അധികാരോന്മാദം, ധനാർത്ഥി, അഴിമതി, വഞ്ചനാപരമായ പണമിടപാടുകൾ തുടങ്ങിയവയായിരുന്നു. ഇവയ്ക്കെതിരെ പ്രതികരിച്ച സന്യാസസഭകളെ ഇൻക്വിസിഷൻ (inquisition), കുരിശുയുദ്ധങ്ങൾ (crusades) തുടങ്ങി എല്ലാ മാർഗങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് ഉന്മൂലനംചെയ്യാനാണ് സഭയിലെ അധികാരശ്രേണി ശ്രമിച്ചത്. ഇതെല്ലാം സംഭവിച്ചപ്പോഴും, സഭ രക്ഷപ്പെടണമെങ്കിൽ നവീകരണം ആവശ്യമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ഇന്നസെന്റ് III, ഒരു കൗൺസിൽ (Fourth Lateran Council) വിളിച്ചുകൂട്ടി. അദ്ദേഹംതന്നെ, നീണ്ട വിസമ്മതത്തിനു ശേഷം, സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാനുള്ള

മെയ് ഒന്നിന് സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കത്തീഡ്രലിനു മുമ്പിൽ ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പായെ സ്വീകരിച്ച ജനാവലി ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച ബാനറിൽ എഴുതിയിരുന്നത് ഇതാണ്:
ഫ്രാൻസിസ്, പോയി എന്റെ സഭയെ നവീകരിക്കുക!

അനുമതി അല്മായനായ ഫ്രാൻസിസിനു കൊടുത്തു. ഫ്രാൻസിസിന്റെയും അനുയായികളുടെയും നിയമാവലിയെ അദ്ദേഹം വാക്കാൽമാത്രം അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഫ്രാൻസിസിന്റെ വഴി

യേശുവിന്റെ സുവിശേഷത്തെ അതിന്റെ മുഖവിലക്കെടുക്കുകവഴി ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീ

സി ചെയ്തത്, പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടുതൊട്ട് സഭ ചെയ്തിരുന്നതിനെക്കൊണ്ട്, അതായത്, നിയമ-രാഷ്ട്രീയ-പൗരോഹിത്യസ്വാധീനത്തോടെയുള്ള അധികാരകേന്ദ്രീകരണത്തെയും, ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ ശോഷണത്തിനിടവരുത്തിയ മറ്റൊരു പ്രവണതകളെയും ചോദ്യം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ഈ ഉൾക്കാഴ്ചയെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള

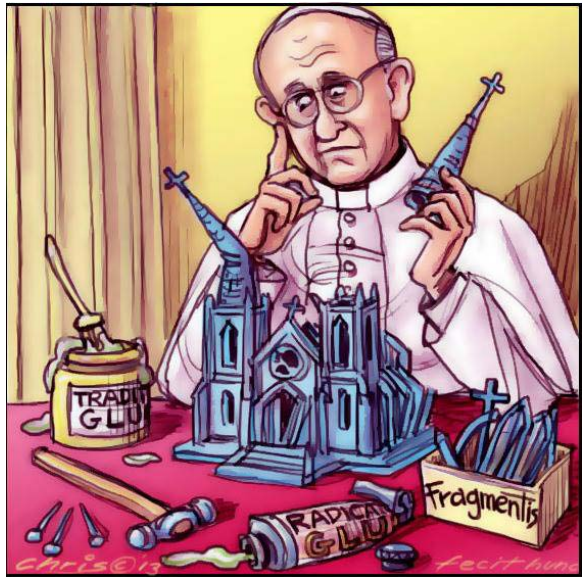
വിവേകമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, പതിനാലും പതിനഞ്ചും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ സഭയിൽ നടമാടിയ ഉൾപ്പോരുകളും പാപ്പാമാരുടെ നാടുകടത്തലുകളും പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണവും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വഴക്കുകളും കൊലകളും ഒഴിവാക്കാമായിരുന്നു. എങ്കിൽ, ഫ്രാൻസിസിന്റെ കാലത്തുതന്നെ സഭയിൽ ഒരു 'പാരഡൈം ഷിഫ്റ്റ്' (Paradigm Shift) സംഭവിക്കുകയും സഭയുടെ പരിശുദ്ധി നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് പൗരസ്ത്യ സഭകളുമായി ഒന്നുചേർന്നുപോകാൻ റോമായ്ക്ക് എല്ലാ സാധ്യതയും കൈവരുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

ഈ ചരിത്രപശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസി യുടെ മനോഹരങ്ങൾക്ക് സഭയിൽ ഇന്നും സാംഗത്യമുണ്ട്. അതുതന്നെയാണ് 'ഫ്രാൻസിസ്' എന്ന പേരിലൂടെ ഇന്നത്തെ പോപ്പ് സ്വന്തമാക്കുകയും ലോകത്തിനു പകർന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന ശുഭാപ്തിവിശ്വാസം. ദാരിദ്ര്യം, ലാളിത്യം, എളിമ എന്നീ ഗുണങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ ആദർശം മുമ്പുള്ള ഒരു പോപ്പിനും ആകർഷകമായി തോന്നാതിരുന്നത്, അവയെ സ്വാംശീകരിക്കാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൊണ്ടുതന്നെയാണെന്നതിൽ ഒരു സംശയവുമില്ല. ഈ മൂന്ന് ആദർശങ്ങൾ സഭയെ എങ്ങനെ ബാധിക്കും എന്നുനോക്കാം:

ദാരിദ്ര്യം : ഇതുവരെയുള്ള പ്രവൃത്തിപഥത്തിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി, ഫ്രാൻസിസിന്റെ ദാരിദ്ര്യരൂപി അർത്ഥമാക്കുന്നത്, സഭയിൽ സമ്പത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തിൽ മിതത്വവും സുതാര്യതയും പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നാണ്; സഭയുടെ പരമപ്രധാനമായ ഇടപെടലുകൾ ദരിദ്രരോടും അവശരോടുമുള്ള കടപ്പാടാൽ മുദ്രിതമാകണം എന്നാണ്; സമ്പത്ത് കൂട്ടിവയ്ക്കുന്നതു പാപമായി കാണണമെന്നാണ്; ജോലിക്കാർക്ക് മാനുഷമായ വേതനം ഉറപ്പാക്കണമെന്നാണ്.

എളിമ : ഇതർത്ഥമാക്കുന്നത്, സഭയുടെ ഇടപെടലുകളിൽ മനുഷ്യത്വത്തിനും സ്വതന്ത്രമായ ആശയവിനിമയങ്ങൾക്കും എല്ലാവരോടും ഹാർദ്ദമായി പെരുമാറുന്ന മനോഭാവത്തിനും പ്രാധാന്യമുണ്ടാകേണ്ടതുണ്ട് എന്നാണ്. സഹോദരബുദ്ധി നടത്തുന്ന ചർച്ചകളിലൂടെയേ പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനു വഴി തെളിയൂ. പക്ഷപാതമില്ലാത്ത സേവനം, വ്യത്യസ്ത ചിന്താതീതികളോടും പുതിയ ആദ്ധ്യാത്മിക ഉണർവുകളോടുമുള്ള സഹിഷ്ണുത; മാത്രമല്ല, അവയുടെ പ്രോത്സാഹനവും ഇതിൽപ്പെടും.

ലാളിത്യം: വിശ്വാസ-ധാർമ്മിക-നിയമതലങ്ങളിലുള്ള കടുംപിടുത്തത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത്, സദാർത്ഥയുടെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും അരുപിയായിരിക്കണം സഭയെ നയിക്കേണ്ടത് എന്നാണ് ഇത് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ താത്വികവിചാരങ്ങൾക്കും മുകളിൽനിന്ന് അടിച്ചേല്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യയനത്തിനുംപകരം, സുവിശേഷ സന്ദേശങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു പഠിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹ

മായിരിക്കണം മുൻപന്തിയിൽനിന്ന് കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടത്. സഭ പഠിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, നിരന്തരം പഠിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെയൊരു 'പാരഡൈം ഷിഫ്റ്റ്' പെട്ടെന്നു കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയുമെന്നു സുബോധമുള്ളവരാരും പ്രതീക്ഷിക്കുകയില്ല. അതു സാധ്യമാകണമെങ്കിൽ ഒരഞ്ചുകൊല്ലമെങ്കിലും വേണ്ടിവരും. 1958-മുതൽ 1963-വരെ പാപ്പായായിരുന്ന ജോൺ ഇരുപത്തിമൂന്നാമൻ അങ്ങനെയൊന്നാണ് പ്ലാൻ ചെയ്തിരുന്നത്. ഒരു പോളണ്ടുകാരനും ഒരു ജർമൻകാരനുംകൂടി ആ വലിയ സംരംഭത്തെ തകർത്തുകളഞ്ഞതുപോലെ ഇനി സംഭവിക്കാതിരിക്കട്ടെ. തീർച്ചയായും, മദ്ധ്യനൂറ്റാണ്ടുകൾമുതൽ ദുഷിച്ച ശക്തികളുടെ ഒരു കോട്ടയായി വളർന്നിട്ടുള്ള റോമൻ കുരിയ പുതിയ പോപ്പിനെ നിർവീര്യനാക്കാനുള്ള എല്ലാ കളികളും കളിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. കുരിയായുടെ പ്രതിരോധങ്ങൾക്കെതിരെ ജാഗ്രത പാലിക്കാൻ ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പാ ഉണർന്നിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

എല്ലാത്തിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രനായി, യേശുവിനെ പ്ലാലൈ ദാരിദ്ര്യത്തെ ആശ്ലേഷിക്കാൻ കൊതിച്ച ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസിയെയും കുരിയായുടെ ശക്തമായ എതിർപ്പ് ബലഹീനനാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. അധികാരശ്രേണിയുടെ അതിരുകടന്ന ഇടപെടലുകളെ തരണംചെയ്യാൻവേണ്ടി പോപ്പിനും സഭാമാതാവിനും ഹീനമായി വഴങ്ങേണ്ടിവന്ന ഒരവസ്ഥയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. 'കൊച്ചു സഹോദരന്മാർ' എന്നു സ്വയം വിളിച്ചിരുന്ന ഫ്രാൻസിസ്കൻ സന്യാസികളെ അല്മായരിൽനിന്നു വേർതിരിച്ച് പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കിത്തീർക്കാനും റോമായോട് ബന്ധിക്കാനുമുള്ള ശ്രമമായാണ് അവർക്കിടയിലും പൗരോഹിതരെ വാഴിച്ചതും ഏവരും തല മുണ്ഡനം ചെയ്യണമെന്ന ആചാരം

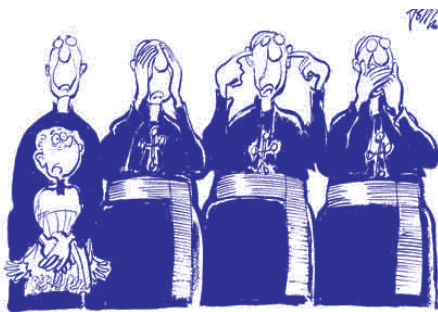
അടിച്ചേൽപ്പിച്ചതും. തനതായ വഴിയിലൂടെ യേശുവിനെ അനുഗമിക്കാൻ കൊതിച്ച ആ സന്യാസ സമൂഹത്തെയും നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന മറ്റേതു സന്യാസികളെയും പോലെയാക്കിത്തീർത്ത ഇത്തരം ഇടപെടലുകൾ ഫ്രാൻസീസിന്റെ അവസാനനാളുകളെ ദുഃഖപൂരിതമാക്കി.

തന്റെ നാല്പത്തിനാലാമത്തെ വയസിൽ മരിക്കുമ്പോൾ (ഒക്ടോബർ 3, 1226), ഫ്രാൻസീസ് യേശുവിനോട് ഏറ്റവും സദൃശനും ആരംഭത്തിലെന്നപോലെ സർവസംഗപരിത്യാഗിയുമായിരുന്നു. വത്തിക്കാന്റെ അധികാരവും സമ്പത്തും വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ തന്റെ മുൻഗാമികളെക്കാളൊക്കെ കൂടുതൽ യത്നിച്ച പോപ്പ് ഇന്നസെന്റിന്റെ നഗ്നശരീരം, അമ്പത്തൊറാം വയസിൽ, ഏവരാലും തൃജിക്കപ്പെട്ട്, പെറുജിയായിലെ കത്തീഡ്രലിൽ കണ്ടെത്തുകയായിരുന്നു (ജൂലൈ 16, 1216). അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമി, ബോനിഫസ് VIII, അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടതോടെ, പോപ്പുസിയുടെ എഴുപതു വർഷത്തെ നാടുകടത്തൽ ആരംഭിക്കുന്നു. രണ്ടും മൂന്നും പാപ്പാമാർ ഒരേസമയം അധികാരക്കസേരയ്ക്കായി വഴക്കടിക്കുന്ന വിചിത്രചരിത്രം അതിനുശേഷമാണു തുടങ്ങുന്നത്.

ഫ്രാൻസീസിന്റെ മരണശേഷം രണ്ടു ദശാബ്ദങ്ങൾകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്യാസ സമൂഹത്തെ വത്തിക്കാൻ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ വരുതിക്കുള്ളിലാക്കുകയും മതവിചാരണകോടതി (inquisition) യുടെ ഉപകരണമാക്കുക പോലും ചെയ്തു. ഇന്നാകട്ടെ, സഭയിലെ അഴിമതി രാഷ്ട്രീയവും അധികാരപ്രമത്തതയും അന്നത്തേതിലും ശക്തമാണ്. പോപ്പ് ഫ്രാൻസീസിന് എവിടം വരെ പോകാനാകുമെന്ന് കണ്ടറിയണം. നവീകരണയത്നങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടു നീങ്ങാനാവാത്ത ഒരവസ്ഥ വന്നുചേർന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്യമ

ങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന, ലോകമെങ്ങുമുള്ള ശക്തമായ അല്മായസമൂഹങ്ങൾ മാത്രമായിരിക്കും അദ്ദേഹത്തിനു തുണയാകാൻ പോകുന്നത്. പണ്ടത്തെ അനുസരണയൊന്നും അല്മായരിൽനിന്ന് സഭാകേന്ദ്രത്തിന് ഇന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാനാവില്ല എന്നത് ഇത്തരൂണത്തിൽ ശുഭോദർക്കമാണ്. (അതിൽ ഭാരതമക്കളായ നമുക്കും നിസ്സാരമല്ലാത്ത ഒരു പങ്കുണ്ട് എന്നതിൽ നമുക്കഭിമാനിക്കാം- വിവർത്തകൻ) വത്തിക്കാന്റെ തത്ത്വശാസ്ത്രമനുസരിച്ച്, ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുകയെന്നാൽ, സഭയെ അനുസരിക്കുകയാണ്. സഭയെ അനുസരിക്കുകയെന്നാൽ പോപ്പിനെ അനുസരിക്കുകയെന്നുമാണ്! ഇത് അപ്പോസ്തലരുടെ, 'മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെയാണ് അനുസരിക്കേണ്ടത്, മറ്റു മനുഷ്യരെല്ലാവരും' എന്ന പ്രബോധനത്തിനു കടകവിരുദ്ധമാണെന്നോർക്കുക. എന്നാൽ, സഭാധികാരത്തോടുള്ള അനുസരണ ഏതു മാർഗ്ഗമുപയോഗിച്ചും സാദ്ധ്യമാക്കാൻ സഭാശ്രേണി എപ്പോഴും ബദ്ധശ്രദ്ധരാണ്. എങ്കിലും, യേശുവിന്റേതായ മറ്റൊരു കാഴ്ചപ്പാട് അതിലും ശക്തമാണ് എന്നു നാം മറക്കരുത്: 'മറ്റു മനുഷ്യരെ എന്നതിനെക്കാൾ ദൈവത്തെയാണ് നിങ്ങൾ അനുസരിക്കേണ്ടത്' എന്നതാണത്.

ഫ്രാൻസീസ് മാർപ്പാപ്പാ തുടക്കം കുറിക്കുന്ന സഭാനവീകരണപ്രക്രിയയിൽ, താഴത്തെ തലങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഉത്തേജനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരങ്ങൾക്കു ശക്തി പകരട്ടെ! അതുണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഒരു പുതുവസന്തത്തിനുപകരം, വത്തിക്കാൻ ഒരു പുതിയ ഹിമയുഗത്തിനായിരിക്കും തുടക്കം കുറിക്കുക. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ, ദൈവത്തിന്റെ ഈ ലോകത്തോട് യാതൊരു പ്രതിബദ്ധതയുമില്ലാത്ത ഒരു ഇടങ്ങിയ സമൂഹമായി (sect) കത്തോലിക്കാസഭ ചുരുങ്ങിപ്പോകും.

അവിടുത്തെപ്പോലെ ഇവിടെയും!!!

വത്തിക്കാനിൽ പുരുഷസ്വവർഗഭോഗികളുടെ ലോബി രഹസ്യമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഫ്രാൻസീസ് മാർപ്പാപ്പാ. ആദ്യമായാണ് ഇത്തരമൊരു പ്രസ്താവനയുമായി ഒരു മാർപ്പാപ്പാ രംഗത്തെത്തുന്നത്. വത്തിക്കാനിലെ ഭരണനേതൃത്വത്തിലെ അഴിമതിക്കാരെക്കുറിച്ചും

പരാമർശങ്ങൾ ഉണ്ട്. (കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് <http://www.bbc.co.uk/news/world-europe-22869399> എന്ന ലിങ്ക് (link) തുറന്നുവായിക്കുക - എഡിറ്റർ) ഇതൊക്കെ ചില്ലറയായി മാത്രമല്ല, മൊത്തമായിത്തന്നെ കേരളത്തിലെ സെമിനാരികളിലും മഠങ്ങളിലും, ആത്മീയകേന്ദ്രങ്ങൾ എന്നു കരുതപ്പെടുന്ന മറ്റിടങ്ങളിലും ഉണ്ടെന്ന് സിസ്റ്റർ ജെസ്മി, സിസ്റ്റർ മേരി ചാണ്ടി, ഫാദർഷിബു തുടങ്ങിയവർ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരുന്നു. അവർക്ക് അന്നു ലഭിച്ച വിശേഷണങ്ങളൊന്നും മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു കിട്ടാതിരിക്കട്ടെ!

- അനൂപ് ജോർജ്ജ്

'അഭിഷിക്തർ ജീവിക്കേണ്ടത് പ്രഭുക്കളെപ്പോലെല്ല' - മാർപ്പാപ്പ

ജോസഫ് പടന്നമാക്കൽ

ആഗോളതലത്തിൽ പേപ്പസ്സിയുടെ നയതന്ത്രജ്ഞരായി (നൂൺഷിയോ) പ്രവർത്തിക്കുന്ന അഭിഷിക്തരോട് മാർപ്പാപ്പ ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി: 'സഭയാകുന്ന നൗകയെ നയിക്കുന്ന മെത്രാന്മാരായ നിങ്ങൾ ജനങ്ങളെ സേവിക്കേണ്ട ദാസന്മാരാണ്, ഭരിക്കേണ്ട യജമാനന്മാരല്ല. മുരടിച്ച പ്രഭുത്വം നിങ്ങളിൽ ഇല്ലാതാക്കൂ. നിങ്ങൾ നയിക്കുന്ന രൂപതകളുടെ നല്ല കാവൽക്കാരായി, കർമ്മമാർഗത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കൂ. നമ്മുടെ പ്രവാചകരായി ലോകം നിങ്ങളെ അറിയട്ടെ. വിശ്വസ്തതയോടെ സഭയെ സേവിക്കുക. ദൈവത്തിങ്കലേക്കുള്ള വഴിയും സത്യവും ജീവനും കുടികൊള്ളുന്നത് എളിയവരിലാണ്. അവിടെയാണ് നിങ്ങളുടെ മഹത്വവും അറിയപ്പെടുന്നത്.'

വത്തിക്കാന്റെ 'നൂൺഷിയോസ്' പദവി നയതന്ത്രലോകത്തിലെ സുപ്രധാന തീരുമാനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണെങ്കിലും മാർപ്പാപ്പ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ തികച്ചും എളിയ രീതിയിലാണു ചിത്രീകരിച്ചത്. മെത്രാനുവേണ്ട എളിമയെക്കുറിച്ചും സഭയിൽ അവർ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള കാര്യങ്ങളാണ് മാർപ്പാപ്പയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ മുഴങ്ങി നിന്നിരുന്നത്.

മാർപ്പാപ്പ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ഇടയഗീതം മുഴക്കേണ്ട വൈദികരാണ്. ഗ്രാമീണജീവിതം നയിച്ച നിഷ്കളങ്കരായ ക്രിസ്തുശിഷ്യരുടെ അതേ മാതൃകയിൽ നിങ്ങൾ ജനങ്ങളുമൊത്തു സഹവസിക്കുക. അവർ നിങ്ങളുടെ സഹോദരർക്കും ജന്മം നൽകിയ മാതാപിതാക്കൾക്കും തുല്യരാണ്. ജാഗ്രതയോടെ നാളെയുടെ സ്വപ്നങ്ങളോ ആകാശക്കോട്ടകളോ അവർക്കില്ല. അവർ നിങ്ങളെപ്പോലെ അഭിഷിക്തമാർഗം തേടിയലയുകയില്ല. അഭിഷിക്തനാകുന്നവൻ ആത്മാവിൽ ദരിദ്രനായിരിക്കട്ടെ'- കൊട്ടാരസദൃശമായ രാജമന്ദിരങ്ങളിൽ രാജകീയ കിരീടവുമണിഞ്ഞ് മനസ്സിനുള്ളിൽ രാജകുമാരന്മാരായി സ്വയം കരുതുന്ന അഭിഷിക്തർക്കെതിരെ മാർപ്പാപ്പാ മുന്നറിയിപ്പ് കൊടുക്കുകയായിരുന്നു.

ഭൗതിക സുഖനിദ്രയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന വത്തിക്കാന്റെ നൂൺഷ്യോമാരോടായി മാർപ്പാപ്പാ ഇങ്ങനെ തുടർന്നു: 'ഹ്രസ്വമായ ഈ ജീവിതത്തിലെ പ്രാപഞ്ചികമായ ലൗകികമോഹങ്ങൾ വെടിഞ്ഞ് ആത്മീയതയുടെ പരിശുദ്ധി തേടൂ. അസ്വകാരമായ ഈ ലോകത്തിന് ആത്മദീപം തെളിയിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടവരാണ് നിങ്ങൾ. അത് ആത്മാവിനെ തേടിയലയുന്നവന്റെ സ്വയം കണ്ടെത്തലാണ്.'

ബുർഷാകളുടെയും ചൂഷകരുടെയും ആത്മീയത ദൈവികമല്ല. നിങ്ങൾ തേടു. അന്വേഷിപ്പിൻ, കണ്ടെത്തും. ലളിതമായ ജീവിതത്തിൽ ആത്മാവിൽ സമ്പന്നത തേടു. അവിടെയാണ് നിഷ്കളങ്കന്റെ ഹൃദയവും കുടികൊള്ളുന്നത്.

വത്തിക്കാൻ നയതന്ത്രജ്ഞരുടെ വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലെ ഹ്രസ്വ കാലസേവനം ക്ലേശകരമാണെന്നു മാർപ്പാപ്പാ സമ്മതിച്ചു. ഏതാനും വർഷങ്ങളിലെ സേവനത്തിനുശേഷം മറ്റൊരു രാജ്യത്തേക്കു സ്ഥലംമാറി പോവേണ്ടത് ഇവർക്കൊരു നിയോഗമാണ്. അത്തരം സ്ഥിരമല്ലാത്ത രാജ്യാന്തരജീവിതശൈലികൾ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് മാർപ്പാപ്പാ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ അലഞ്ഞുനടന്നു ദേശാന്തരഗമനം നടത്തുന്ന ഇടയരെപ്പോലെയാണ്. സ്ഥിരമായ ഒരു വാസസ്ഥലം നിങ്ങൾക്കില്ല. പീഡനം സഹിക്കുന്നവരെപ്പോലെ, സ്വയം നടത്തുന്ന ഒരു ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹമാണത്.'

ജീവിതത്തിലെ തനതായ സുപ്രധാന കാര്യങ്ങൾ മാറ്റിവെച്ച്, ആഗ്രഹങ്ങളെ കൈവെടിഞ്ഞ്, പുതിയപുതിയ സുഹൃത്തുക്കളെയും ആത്മബന്ധങ്ങളെയും തേടി അലയുകയെന്നതും ദുഃഖകരമാണ്. 'ഇത് ആത്മീയതയാകുന്ന ഉഷസ്സിന്റെ ഉദയമായി കരുതാ'മെന്നും മാർപ്പാപ്പാ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞവസാനിപ്പിച്ചത് ഇപ്രകാരമാണ്: 'നിലവിലുള്ള വസ്തുതകളും ലോകത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകളും നൈരാശ്യം നിറഞ്ഞതാണ്. ആരും ഒന്നിലും ഒരിക്കലും തൃപ്തരല്ല. നല്ലവനായ ദൈവം സ്നേഹമുള്ളവനാണ്. നൈരാശ്യത്തിലൂടെയല്ല നാം ജീവിതം ജീവിക്കേണ്ടത്. അവിടുന്ന് നമ്മെ ഒരിക്കലും ഭഗ്നാശരാക്കുകയില്ല എന്ന ഉറച്ച വിശ്വാസം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകട്ടെ!'

റോമിന്റെ മെത്രാനും കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മാർപ്പാപ്പായുമായ മാർ ഫ്രാൻസിസിന് ഒരു കത്ത്

[ശ്രീ.ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കയച്ച കത്തിന്റെ സ്വതന്ത്ര
മലയാള പരിഭാഷ. ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള കത്തു കാണുവാൻ 2013 ജൂൺ ലക്കം
'ഓശാന' മാസിക, അല്ലെങ്കിൽ ജൂൺ 11-ലെ 'അൽമായശബ്ദം' ബ്ലോഗ് കാണുക.
തർജ്ജമ സ്വന്തം -എഡിറ്റർ]

റോമിന്റെ മെത്രാനും ആഗോള കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മാർപ്പാപ്പായുമായ മാർ ഫ്രാൻസിസിന്,

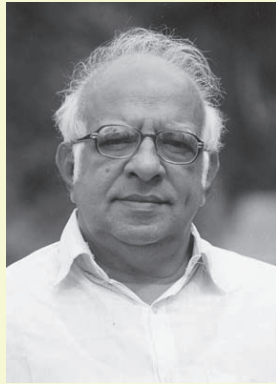
യേശുവിൽ പ്രിയപ്പെട്ട ആദരണീയനായ സഹോദരാ,

ഈ കത്ത് അങ്ങയുടെ പക്കൽ എത്തുമോയെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ, സെക്രട്ടറിയേറ്റ് തലത്തിൽത്തന്നെ ഈ കത്ത് സെൻസർ ചെയ്യപ്പെടാനുള്ള എല്ലാ സാധ്യതയുമുണ്ട്.

എങ്കിൽത്തന്നെയും, ഇന്ത്യയിൽ കേരളത്തിലുള്ള സീറോ-മലബാർ സഭയിലെ ദൗർഭാഗ്യകരമായ സാഹചര്യത്തെക്കുറിച്ച് അങ്ങയെ അറിയിക്കുകയെന്നത് എന്റെ കടമയാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

ചരിത്രപരമായ രേഖകൾ തെളിവാതി കാണാനില്ലെങ്കിലും, പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച്, സീറോ-മലബാർ സഭ മാർത്തോമ്മാ ഗ്രീഹായാൽ സ്ഥാപിതമാണ്. എന്തായാലും, കഴിഞ്ഞ ഏതാണ്ട് 2000 കൊല്ലക്കാലമായി ഈ സഭ ഇവിടെ തഴച്ചുവളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. യൂറോപ്പിൽ സഭ മതഭിന്നതകളാൽ പീഡിതമായിരുന്നെങ്കിൽ, 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പോർട്ടുഗീസ് മിഷനറിമാർ ഇന്ത്യയിലെത്തുന്നതുവരെ, ഞങ്ങളുടെ ഈ സഭയെ യാതൊരു പിളർപ്പുമില്ലാതെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് സംരക്ഷിച്ചുപോന്നു.

1996 ജനുവരി 8 മുതൽ 16വരെ

വത്തിക്കാനിൽ നടന്ന സീറോ-മലബാർ മെത്രാൻ സിനഡിൽ റവ. ഡോ. റോബർട്ട് റ്റാഫ്റ്റ് ഈ സഭയെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി:

“നിങ്ങളുടെ സഭ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഒരു വിജയഗാഥയാണ്! വിശ്വാസത്തിന്റെയും ഭക്തിയുടെയും ദീപസ്തംഭമായി ഇത്രയും പ്രകാശിച്ചുനിൽക്കുന്ന മറ്റൊരു സഭ ഈ ഭൂമുഖത്ത്, പൗരസ്ത്യദേശത്തോ പാശ്ചാത്യദേശത്തോ, ദക്ഷിണദേശത്തോ ഉത്തരദേശത്തോ, കത്തോലിക്കാസഭയിലോ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലോ ഇല്ല. സീറോ-മലബാർ സഭ മതജീവിതത്തിന്റെ ഒരു മാതൃകയായി വിരാജിക്കുന്നു; അപ്പോസ്തലികശുഷ്കാന്തിയുടെ ഒരു ശക്തിസ്രോതസായി അതു നിലകൊള്ളുന്നു. ഇത്രയേറെ വൈദികരെവെച്ച് എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നറിയാൻപോലും വയ്യാത്തവിധം, വൈദിക ദൈവവി

ളിയുടെ അതിസമൃദ്ധമായ പിള്ളത്തൊട്ടിലായി അതു വർത്തിക്കുന്നു! കേരളത്തിലെ ജനനിബിഡമായ പള്ളികളിലും കന്യാസ്ത്രീമാങ്ങളിലും സെമിനാരി ചാപ്പലുകളിലും, പ്രത്യേകിച്ച് വൈദികാർത്ഥികൾ നൂറുകണക്കായി നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന സെമിനാരികളിൽ, വ്യക്തിപരമായി ഞാൻ കണ്ടുവെച്ചിട്ടുള്ള വിസ്മയകരമായ വിശ്വാസാർദ്ധ്യത്തെക്കുറിച്ചോർക്കുമ്പോൾ, എന്റെ കണ്ണുകളിൽ കണ്ണുനീർ കിനിയുന്നു” (Acts of the Synod of Bishops of Syro-Malabar Church - page, 136-137).

എന്നാലിപ്പോൾ, ഭിന്നിപ്പം കലഹവുംമൂലം ഈ സഭ രോഗബാധിതമായിരിക്കുന്നു. റവ.ഡോ. റ്റാഫ്റ്റ് തന്റെ പ്രസംഗത്തിന്റെ അവസാനം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

“അതുകൊണ്ട്, നമുക്കു ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയാം; ഭിന്നതകൾ മാറ്റിവെച്ച്, ദൈവരാജ്യസൃഷ്ടിക്കായി, ഭൂരിപക്ഷമോ ന്യൂനപക്ഷമോ ഇല്ലാത്ത, ക്രിസ്തുവിൽ സഹോദരീസഹോദരന്മാരായവർ മാത്രമുള്ള ഒരു രാജ്യത്തിനായി, വീണ്ടും ഒന്നുചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കാം” (മുൻഗ്രന്ഥം, പേജ്, 137).

സീറോ-മലബാർ സഭയുടെ പൈതൃകം സംബന്ധിച്ചുള്ള തർക്കത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടായിരുന്നു, ഭിന്നതകൾ രൂപംകൊണ്ടത്. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ, പൗരസ്ത്യസഭകളെക്കുറിച്ചുള്ള

ഡിക്രിയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “പൗരസ്ത്യ സഭകൾക്കും പാശ്ചാത്യദേശത്തുള്ള സഭകളെപ്പോലെയെന്നെ, അവരവരുടെ പ്രത്യേകശിക്ഷണക്രമത്തിനനുസരിച്ച് സ്വയം ഭരിക്കാനുള്ള അവകാശവും കടമയുമുണ്ടെന്ന് ഈ കൗൺസിൽ ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇവയെല്ലാം സംപൂജ്യമായ പൗരാണികത്വത്താൽ ഉറപ്പു നേടിയിട്ടുള്ളതും, ആ സഭകളിലെ വിശ്വാസികളുടെ ആചാരങ്ങളോട് ഏറ്റം ഒത്തുപോകുന്നതും, ആ താക്കളുടെ നന്മയ്ക്ക് കൂടുതൽ ഉപകരിക്കുന്നതുമാണ്. തങ്ങളുടെ തനത് ആരാധനാസമ്പ്രദായങ്ങളും ജീവിതരീതികളും കാത്തു സൂക്ഷിക്കാമെന്നും അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നും പൗരസ്ത്യ സഭകളിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും സുനിശ്ചിതമായി അറിഞ്ഞിരിക്കണം. തങ്ങളുടെതന്നെ ജൈവപരമായ വികാസത്തിനാവശ്യമായ മാറ്റങ്ങൾമാത്രമേ അവയിൽ വരുത്താൻ പാടുള്ളൂ. ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളെല്ലാം അങ്ങേയറ്റത്തെ അർപ്പണബോധത്തോടെ അവർ വർതന്നെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണ്. തങ്ങളുടെ ആരാധനാരീതികളെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവിലും അവയുടെ ആചരണത്തിലുമുള്ള സമ്പൂർണ്ണതയായിരിക്കണം അവരുടെ എപ്പോഴെന്നെയും ലക്ഷ്യം. അവയിൽനിന്നും കാലത്തിന്റേയോ വ്യക്തികളുടെയോ ആയ സാഹചര്യങ്ങൾക്കടിമപ്പെട്ട് തങ്ങൾക്കു ചേരുന്ന വിധത്തിൽ വ്യതിചലിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ പൗരാണികപാരമ്പര്യത്തിലേക്കു തിരിച്ചുപോകാൻ അവർ പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്” (പൗരസ്ത്യസഭകളെക്കുറിച്ചുള്ള 5-ാം ഡിക്രി)

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിനുശേഷം, പുരാതനമായ ഈ സഭ അതിന്റെ തനതു പാരമ്പര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കാനാരംഭിച്ചു. പേർഷ്യൻ നെസ്തോറിയൻ സഭയും പോർട്ടുഗീസ് മിഷണറിമാരും കർമ്മലീത്താക്കാരും ഈ സഭയുടെ മിക്ക പുരാതന ആചാരരീതികളും പാരമ്പര്യങ്ങളും

തികളും പാരമ്പര്യങ്ങളും തകർത്തുകളഞ്ഞിരുന്നു.

ദൗർഭാഗ്യവശാൽ, കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ 90-കളിൽ, ഈ സഭയിലെ ഒരു ചെറിയ വിഭാഗം മെത്രാന്മാർ, ഈ സഭ ഒരു പൗരസ്ത്യസഭയാണെന്നും അതിന്റെ പാരമ്പര്യം പേർഷ്യനാണെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഈ സഭയുടെ കുർബാനക്രമം ഞങ്ങളുടെ മാതൃഭാഷയായ മലയാളത്തിൽ തയ്യാറാക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഇത് ഒരു അതിപ്രധാനവിഷയമായിത്തീർന്നു.

ഞങ്ങളുടെ പരമ്പരാഗതവിശ്വാസപ്രകാരം ഈ സഭ 1-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽത്തന്നെ ഇവിടെ സ്ഥാപിതമായതാണ്. എന്നാൽ പേർഷ്യൻ സഭയാകട്ടെ, 2-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ രൂപപ്പെടുകയും 4-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽമാത്രം ഒരു വ്യക്തിസഭയാകുകയും ചെയ്ത സഭയാണ്. അതുകൊണ്ട്, ഞങ്ങളുടെ സഭ തീർച്ചയായും ഈ നെസ്തോറിയൻ പേർഷ്യൻ സഭയുടെ പുത്രി സഭയല്ല; അതായത്, ഞങ്ങളുടെ സഭ ഒരു പൗരസ്ത്യസഭയല്ല.

1993-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ‘The Dictionary of Theology’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: “പൗരസ്ത്യസഭകൾ എന്നത്, പുരാതന റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഇറ്റലി, സ്പെയിൻ, ഗൗൾ, ആഫ്രിക്ക എന്നീ പ്രദേശങ്ങളുൾപ്പെട്ട പടിഞ്ഞാറൻ മേഖലയിലെ അഥവാ ലാറ്റിൻ മേഖലയിലെ സഭയ്ക്കു ബദലായി രൂപംകൊണ്ട, റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങൾ ഉദ്ഭവകേന്ദ്രങ്ങളായുള്ള, ക്രൈസ്തവസഭകളുടെ വ്യതിരിക്തതയെക്കുറിക്കുന്ന ഒരു സംജ്ഞയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ആധുനികകാലത്ത്, ഈ സഭകളിലെ ഒട്ടേറെപേർ ലോകമെമ്പാടുമായി ചിതറിയാണു ജീവിക്കുന്നതെങ്കിലും, അന്ത്യോക്യാ, അലക്സാൻഡ്രിയ, ജെറുസലേമും പുതിയ റോമും, ബൈസാന്റിൻ അഥവാ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ എന്നീ സഭാ ആസ്ഥാനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള സഭകളെ സൂചി

പ്പിക്കുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്ന പരമ്പരാഗത രീതിയാണ്” (പേജ് 301).

1981-ൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ‘New Catholic Encyclopedia’-യുടെ 10-ാം വാല്യം 736-ാം പേജിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: “പൗരസ്ത്യസംഘത്തിന് പൂർണ്ണവും അനന്യവുമായ നിയമാധികാരമുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ ഇവയാണ്: ഈജിപ്ത്, സിനായ് ഉപദ്വീപ്, എറിത്രിയയും വടക്കേ എത്യോപ്യയും, തെക്കേ അൽബേനിയ, ബൾഗേറിയ, സൈപ്രസ്, ഗ്രീസ്, ഡൊഡെക്കാനിസ്, ഇറാൻ, ഇറാക്ക്, ലെബനോൻ, പാലസ്തൈൻ, സിറിയ, ജോർദ്ദാൻ, തുർക്കി, പിന്നെ തുർക്കിയും അഫ്ഗാനിസ്ഥാനും ചേർന്നംഗീകരിക്കുന്ന ഭൂതൽ സിന്റെ ഭാഗവും.

കൂടാതെ, ഈ പ്രദേശങ്ങൾ കൂപ്പുറത്തു ജീവിക്കുന്ന പൗരസ്ത്യറിത്തുകളിൽപ്പെട്ട സഭാഗങ്ങളുടെമേൽ അവർ ലോകത്ത് എവിടെയായിരുന്നാലും, പൗരസ്ത്യസംഘത്തിന് അധികാരമുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ പൗരസ്ത്യസംഘത്തിന് നൈയാമികാധികാരമില്ല”.

സീറോ-മലബാർ സഭാഗങ്ങൾ വിദ്വാസമ്പന്നരാണ്; അവർക്ക് ചരിത്രവസ്തുതകൾ അറിയാം. അവരുടെമേലാണ് പേർഷ്യൻ പാരമ്പര്യം അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അത് ഈ സഭയിൽ ഭിന്നത സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് ഇന്നും തുടരുകയാണ്.

ഈ വിഷയം പഠിച്ചു പരിഹരിക്കാൻ രണ്ടു കമ്മീഷനുകൾ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. വൈറ്റ് കമ്മീഷനായിരുന്നു, ഒന്ന്. അതിൽ ഫാ. റ്റാഫ്റ്റ് എസ്.ജെയും അംഗമായിരുന്നു. ആർച്ചുബിഷപ്പ് മാർ എബ്രഹാം കാട്ടുമന കമ്മീഷനായിരുന്നു രണ്ടാമത്തേത്. ഈ രണ്ടു കമ്മീഷനുകളും അവരുടെ റിപ്പോർട്ടുകൾ പരിശുദ്ധസിംഹാസനത്തിന് സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ, അവ ഇതുവരെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകാണാൻ സീറോ

മാർത്തോമ്മാക്കുരിശ്

-ക്രിസ്തുവിരുദ്ധർ ഉയർത്തിയ പേർഷ്യൻ കുരിശ് (തുടർച്ച)

പി.കെ. മാത്യു, ഏറ്റുമാനൂർ

[സീറോ-മലബാർ സഭയിൽ 'മാർത്തോമ്മാക്കുരിശ്' രംഗപ്രവേശം ചെയ്തതെന്നെ ന്ന, അതു മാനിക്കേയൻ പാഷണ്ഡക്കുരിശാണെന്നു ചരിത്രപരമായി സമർത്ഥിച്ച ചരിത്ര പണ്ഡിതനാണ് ലേഖകൻ. ലേഖനത്തിന്റെ അവസാനഭാഗം -എഡിറ്റർ]

9-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിൽ ജാതി വ്യവസ്ഥ നിലവിൽ വന്നപ്പോൾ കൃഷിയിലും കച്ചവടത്തിലും മികച്ചുനിന്ന മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് വൈശ്യർക്കൊപ്പമുള്ള സ്ഥാനമാ നങ്ങൾ ലഭിച്ചു. അതിനുശേഷം ക്രൈസ്തവമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവർക്ക് ഈ ആനുകൂല്യം കൊടുക്കാ തിരിക്കാൻ അവരെ 'മാർഗ്ഗക്കാർ' എന്ന ജാതിപ്പേരു നൽകി മാറ്റി നിർത്തിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് മാർഗ്ഗംകൂടിയ മാനിക്കേയമതസ്ഥർ 'മാർഗ്ഗക്കാർ'യി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ക്നായി തൊമ്മന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വന്ന സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ചേരരാജാവിൽനിന്ന് ചെപ്പേ ടിൽ എഴുതി വാങ്ങിയ പദവികൾമാത്രമേ അനുഭവി കാൻ അനുമതി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇവർ 'സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ' എന്ന് അറിയ പ്പെട്ടിരുന്നു. പഴയ സർക്കാർ റിക്കാർഡുകളിൽ മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നു വിഭാഗം ക്രൈസ്തവരെപ്പറ്റി (മാർത്തോമ്മാക്കാർ, സുറിയാനിക്കാർ, മാർഗ്ഗക്കാർ) പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്.

കേരളത്തിൽ രണ്ടു പേർഷ്യൻസംഘങ്ങൾ കൂടിയേറി പാർത്തിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽ പേർഷ്യൻ കുരിശുമായി വന്നുകൂടിയ ആദ്യസംഘത്തിൽ പ്പെട്ടവർ മാനിക്കേയൻ മതസ്ഥരായിരുന്നുവെന്നും സുപ്രസിദ്ധ ചരിത്രഗവേഷകൻ ഡോ. എ. സി. ബർ ണ്ണൽ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ കൂടിയേറ്റസംഘം താമസിച്ചിരുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂരുണ്ടായിരുന്ന കോളനി 'മണിഗ്രാമം' എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്നത് ആ ഗ്രാമവാ സികൾ മാനിയുടെ അനുയായികൾ ആയിരുന്ന തുകൊണ്ടാണെന്ന് ചരിത്രഗവേഷകൻകൂടിയായി രുന്ന ഡോ. ഗുണ്ടർട്ടും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സർ. എച്ച്. എം. ഇലിയഡിനും ഇതേ അഭിപ്രായമാ

ണുള്ളത്. ക്നാനായിക്കാരുടെ മാർഗ്ഗംകളിപ്പാട്ടിലാണ് പേർഷ്യൻ കുരിശുമായി വന്നവരുടെ ചരിത്രം പരാമർശിക്കുന്നത്. ഈ പാട്ട് പോർച്ചുഗീസുകാർ മാറ്റിയെഴുതിയെങ്കിലും, പല ചരിത്രസത്യങ്ങളും അതിലിപ്പോഴും നിഴലിച്ചുനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ക്നാനാ യക്കാർ പേർഷ്യയിലുണ്ടായിരുന്ന കാന്നു വംശ ജരാണ്. ആദ്യത്തെ മനിക്കേയൻ കൂടിയേറ്റസംഘ ത്തിലും രണ്ടാമത്തെ സുറിയാനി ക്രൈസ്തവരുടെ കൂടിയേറ്റസംഘത്തിലും കാന്നു വംശജരുണ്ടാ യിരുന്നു. അവർ വംശശുദ്ധിയിൽ നിഷ്ക്കർഷ യുള്ളവരായിരുന്നു. അത് ഇപ്പോഴും പിന്തുടരുന്നു.

കൊടുങ്ങല്ലൂരുണ്ടായിരുന്ന മണിഗ്രാമക്കാരുടെ പള്ളി ഒരു മാനിക്കേയൻ ദേവാലയം ആയിരുന്നെന്ന് പ്രസ്തുത പള്ളി സന്ദർശിച്ച സുലൈമാൻ എന്ന ചരിത്രകാരൻ രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പള്ളിയും പട്ടണവും ചുട്ടെരിക്കയാലാണ് തങ്ങൾ കടുത്തുരുത്തിയിലേക്ക് പലായനം ചെയ്തതെന്നും പിന്നീടവർ കോട്ടയം ഭാഗത്തേക്ക് മാറി താമസി ച്ചെന്നും മാർഗ്ഗംകളിപ്പാട്ടിൽ പറയുന്നു. ഇക്കൂട്ടർക്ക് തനതായി ഒരു പള്ളി 1550-ൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതിൽ അവർ കൊണ്ടുവന്ന പേർഷ്യൻ കുരിശ് ഒരു ചരിത്രസ്മാരകമായി സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ. ഈ കുരിശിനവർ ക്രൈസ്തവകുരിശിനടുത്ത ബഹു മാനമോ വണക്കമോ നൽകുന്നില്ല. അതൊരു അക്രൈസ്തവകുരിശാണെന്ന് അവർതന്നെ സമ്മതിക്കുന്നു എന്ന് ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

കടുത്തുരുത്തിയിലെ പേർഷ്യൻ കുരിശ് കൊണ്ടുപോയത് പെരിയമല കൈവശപ്പെ ടുത്താൻ

കൊടുങ്ങല്ലൂർനിന്നും മണിഗ്രാമക്കാർ

-മലബാർ സഭാംഗങ്ങൾ വളരെ | ഞങ്ങളുടെ അവകാശമാണെന്നു |
ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരി | ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു.
ക്കുകയുണ്ടായി. ഈ റിപ്പോർട്ടു | ഭാരതീയ ക്രൈസ്തവരായ |
കൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനുള്ള നട | ഞങ്ങൾ ബ്രിട്ടന്റെ രാഷ്ട്രീയാധി |
പടികൾ അങ്ങു കൈക്കൊ | ശത്വത്തിനെതിരെ, ഇന്ത്യയുടെ |
ള്ളണമെന്ന് വിനീതമായി | സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി, സമരം |
ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്. | ചെയ്തവരാണ്. പേർഷ്യൻ പാര |
ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അതു | വര്യം ഞങ്ങൾക്കുതാണ്. ഞങ്ങ |

ളുടെ സഭയുടെ പൈതൃകവും പാര |
മ്പര്യവും പുനഃസ്ഥാപിക്കാനുള്ള |
അവകാശത്തിനുവേണ്ടി യാണ് |
ഞങ്ങൾ സമരംചെയ്യുന്നത്.
യേശുവിൽ വിധേയൻ

ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ
25-05-2013

ശ്രേയയുടെ
കൊലപാതകം:
പ്രതി പുരോഹിതൻതന്നെ
കൈരളി റിപ്പോർട്ട്

കൊണ്ടുവന്ന പേർഷ്യൻകുരിശ് കടുത്തുരുത്തി ക്നാനായ പള്ളി ക്കു പുറത്ത് സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഈ കുരിശ് പള്ളിക്കുള്ളിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കാനുള്ള പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ ശ്രമം പരാജയപ്പെട്ടു. ഈ കുരിശ് കൈവശപ്പെടുത്തിയതും, അതു സൂക്ഷിക്കാൻ കോട്ടയത്തുണ്ടായിരുന്ന മണിഗ്രാമക്കാർക്ക് പള്ളി പണിതുകൊടുത്തതും (1550-ൽ) പോർച്ചുഗീസുകാരായിരുന്നു. ഈ പേർഷ്യൻ കുരിശിന്റെ മാതൃകയിൽ കൊത്തിച്ചെടുത്തതോ കടുത്തുരുത്തിയിൽ കിടന്ന രണ്ടു പേർഷ്യൻ കുരിശുകളിൽ ഒരെണ്ണമോ അവർ പെരിയമലയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി എന്ന് അനുമാനിക്കാനുള്ള സാഹചര്യത്തെളിവുകൾ ഉണ്ട്. പെരിയമല പോർച്ചുഗീസുകാർ 1547-ൽ വിജയനഗരം രാജാവിൽനിന്നും കൈവശപ്പെടുത്തിയതാണ്. അതിനായി അവർ ഉനയിച്ച ന്യായം, അവിടെ നിന്നും പേർഷ്യൻ കുരിശ് കണ്ടെടുത്തു എന്നതായിരുന്നു. അതു തോമ്മാശ്ലീഹാ കൊത്തിയുണ്ടാക്കിയതായിരുന്നുവെന്ന് പോർച്ചുഗീസുകാർ വിജയനഗരം രാജാവിനെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു. ഇത്തരം കുരിശുകൾ തോമ്മാശ്ലീഹാ നിർമ്മിച്ച് കേരളീയർക്ക് നൽകി എന്നു വരുത്തിത്തീർക്കാനായിട്ടായിരുന്നു അവർ കോട്ടയം പള്ളി നിർമ്മിച്ചതും അതിനുള്ളിൽ കടുത്തുരുത്തിയിൽനിന്നും സമ്പാദിച്ച പേർഷ്യൻകുരിശ് സൂക്ഷത്തിനു വച്ചതും. ഈ പേർഷ്യൻ കുരിശുകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനായിരുന്നു പോർച്ചുഗീസുകാർ പെരിയമലയിലെ കുരിശ് രക്തംവിയർത്തുവെന്നു വാർത്തയുണ്ടാക്കി അതിന്റെ സ്മരണയ്ക്ക് പെരുന്നാൾ ഏർപ്പെടുത്തിയത്. പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കാൻ ചില പള്ളിക്കാർ നിർമ്മിച്ച പേർഷ്യൻ കുരിശുകൾ പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജനം ദുരെ എറിഞ്ഞുകളയുകയായിരുന്നു. അവ ഈ കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിലാണ് വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടത്.

ചരിത്രപരമായ വിഡ്ഢിത്തം
ക്രൈസ്തവകുരിശിന് ബദലായി മാനിക്കേയൻ മതസ്ഥർ

ആലപ്പുഴ കൈതവന ശ്രേയഭവനിൽ ശ്രേയ എന്ന 12 വയസുകാരി കുളത്തിൽ മരിച്ച നിലയിൽ കാണപ്പെട്ട സംഭവത്തിൽ ലോക്കൽ പൊലീസും ക്രൈംബ്രാഞ്ചും നടത്തിയ അന്വേഷണം ഫലപ്രദമാകാത്തതിനാൽ ഇപ്പോൾ സി. ബി. ഐ. അന്വേഷണം നടക്കുകയാണ്. എന്നാൽ, ഈ കേസിലെ പ്രതി ഒരു പുരോഹിതനാണെന്നു വ്യക്തമായിരുന്നുവത്രെ! അറസ്റ്റിന്റെ ഘട്ടമെത്തിയപ്പോൾ സഭാനേതൃത്വത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദത്തിനു വഴങ്ങി ഭരണക്കാർ അന്വേഷണോദ്യോഗസ്ഥനെ മാറ്റുകയും അങ്ങനെ കേസ് അട്ടിമറിക്കുകയുമായിരുന്നെന്ന് കൈരളി ടിവി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു. വേദപാഠക്യാമ്പിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന കുട്ടികളെ രാത്രിയിൽ താമസിപ്പിച്ചിരുന്നത് ചങ്ങനാശേരി രൂപതവക ‘കൃപാ ഡി അഡിക്ഷൻ സെന്റർ’ കെട്ടിടത്തിലായിരുന്നു. കൈനകരിക്കാരനും മുങ്ങൽ വിദഗ്ധനുമായ ഒരു വൈദികനായിരുന്നു അവിടത്തെ ചാർജ്ജ് കാരൻ. അയാളും ഒരു അന്തേവാസിനിയുമായി നടന്ന അരുതാത്ത സംഭവം ശ്രേയ കണ്ടു. ഇതു മനസ്സിലാക്കിയ വൈദികൻ കുട്ടിയെ പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും കുട്ടി ഓടിരക്ഷപെടാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനിടയിൽ കുളത്തിൽ വീഴുകയും ചെയ്തെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. വീഴുന്നത് വൈദികൻ കണ്ടെങ്കിലും രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ഉയരാവുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരുമെന്നതിനാൽ, കുട്ടിയെ മരിക്കാൻ വിട്ടതാണ് അറിയുന്നത്. കുട്ടിയുടെ വീട് ഈ സ്ഥാപനത്തിനു വളരെ അടുത്താണ്. ഇടവകക്കാർ മാതാപിതാക്കളോട് മിണ്ടാതായി; അയൽക്കാർ ബന്ധപ്പെടാതായി. പുരോഹിതരും സന്യാസിനികളുംചേർന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയും സാധൂനിച്ചും അവരെ ഒതുക്കി. പണവും കൊടുത്തതായി പറയുന്നു. പക്ഷേ അന്വേഷണോദ്യോഗസ്ഥൻ വഴങ്ങിയില്ല. അവിടെ ഭരണക്കാർ ഇടപെട്ടു. അയാൾ തെറിച്ച്, സഭാനേതൃത്വം ആഗ്രഹിച്ച റിപ്പോർട്ട് കിട്ടി. അങ്ങനെ സി ബി ഐയുടെ ഊഴമായി. ഇപ്പോൾ കുട്ടിയുടെ അവസ്ഥയായി കേസിനും, ദൈവരാജ്യം വരുന്നവഴി നോക്കണം!

തയ്യാറാക്കിയത്: കെ.ജോർജ്ജ് ജോസഫ്

ഉയർത്തിയ പേർഷ്യൻ കുരിശ് ക്രൈസ്തവർക്കെന്നും ഭീഷണി തന്നെ ആയിരുന്നു. സീറോ-മലബാർ സഭയിലെ കൽദായവാദികൾ പേർഷ്യൻ കുരിശിന് ‘മാർത്തോമ്മാ കുരിശെ’ന്നു മൊഴി മാറ്റം നടത്തിയെങ്കിലും, അതു ക്രിസ്തുവിനെ അവഹേളിക്കുന്ന കുരിശുതന്നെയാണ്. അതു തിരിച്ചറിയാനുള്ള ചരിത്ര വിജ്ഞാനം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കൽദായവാദികൾക്കില്ല എന്നതു ചോദനകരമാണ്. പഴയനിയമ പാരമ്പര്യവാദികളായ അവർ ക്രിസ്തു

നിഷേധികളാണ്. അവർ കാട്ടിക്കൂട്ടിയ ചരിത്രപരമായ വിഡ്ഢിത്തത്തിന്റെ പേരിൽ സഭയിൽ നടക്കുന്ന കോലാഹലങ്ങളും അന്തഃഛിദ്രങ്ങളും കെട്ടടങ്ങണമെങ്കിൽ, ഈ കുരിശിനെ നിരോധിക്കാനുള്ള വിവേകം നമ്മുടെ സിനഡ് പ്രകടിപ്പിക്കണം. എന്നാൽ, കൽദായവാദികളുടെ വിതണ്ഡവാദങ്ങളെ യുക്തിപൂർവ്വകമായും ചരിത്രപരമായും നേരിടാൻ ഭയപ്പെടുന്നവരാണ് സഭയുടെ കേന്ദ്ര നേതൃത്വത്തിലിനുള്ളത്.

ഒരു മാമോദീസയും ചില വ്യാകുലചിന്തകളും

സക്കരിയാസ് നെടുങ്കനാൽ

[‘അല്മായശബ്ദം’ ബ്ലോഗിൽവന്ന ഈ ലേഖനത്തെ ആസ്പദമാക്കി പലരും അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. ‘ബ്ലോഗിൽ’ നടക്കുന്ന സംവാദങ്ങളുടെ ഒരു ചിത്രം ‘സത്യജാല’ വായനക്കാർക്കു നൽകാൻ അവയ്ക്കുടി ലേഖനത്തെത്തുടർന്നു കൊടുക്കുന്നു - എഡിറ്റർ]

ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ ഈയിടെ ഒരു മാമോദീസാ നടന്നു. പതിവുപോലെ പള്ളിക്കു വെളിയിൽ നിർത്തി കൊച്ചു കുഞ്ഞിനോട്, അവനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവർവഴി, ‘നിന്റെ ഉള്ളിലെ ചെകുത്താനെയും അവന്റെ ആഡംബരങ്ങളെയും നീ ‘ഉപേക്ഷിക്കുന്നോ’ എന്നു തുടങ്ങുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ സഭയുടെ പ്രതിപുരുഷൻ ചോദിക്കുന്നു. അവനുവേണ്ടി, ‘ഉപേക്ഷിക്കുന്നു’ എന്നവർ തറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. എന്നിട്ട്, തണുത്ത വെള്ളമൊഴിച്ചും തൈലം തേച്ചും കുഞ്ഞിന്റെ ആത്മശരീരങ്ങളെ ‘വിശുദ്ധ’മാക്കിയതിനു ശേഷംമാത്രമാണ് അവനെ പരിശുദ്ധിയുടെ ആലയമായ പള്ളിക്കകത്തേയ്ക്കു കടക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, അതിനുശേഷം ആ കുഞ്ഞിനോട് പെരുമാറുന്നത്, അവനിൽ പല പിശാചുക്കൾ ഇനിയും ബാക്കിയുണ്ടെന്ന തരത്തിലാണ്! ഒരു മണിക്കൂറെങ്കിലും നീളുന്ന നിർബന്ധിത കുർബാനസമയം മുഴുവൻ ആ കുഞ്ഞ് അമ്മയെക്കാണാതെ വിശന്നും ആവിയെടുത്തും ഉറങ്ങാൻ കഴിയാതെയും കഴിച്ചുകൂട്ടണം! സ്വതേ ശാന്തനായ ഞങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുദാനിയേൽ ഒരു നീണ്ട മണിക്കൂർ മുഴുവൻ നിലവിളിയിരുന്ന്. കൂദാശാ ശുശ്രൂഷയിൽ മനംപൂണ്ടുപോയ രണ്ടച്ചന്മാർക്കും യാതൊരു കരുണയും തോന്നിയില്ല. അവർ നീട്ടിപ്പാടിയും പ്രാർഥിച്ചും പ്രസംഗിച്ചും അവരുടെ പരിശുദ്ധ കടമകൾ നിറവേറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കുഞ്ഞിനെയുംകൊണ്ട് കുറേ നേരം കാറ്റുള്ളിടത്തേക്കു മാറിനിൽക്കാനോ തലതൊട്ടമ്മയുടെ കൈയിൽനിന്ന് കുട്ടിയെ തിരികെ വാങ്ങാൻ അതിന്റെയമ്മയെ അനുവദിക്കാനോ അവരുടെ കാനോൻനിയമം അവരെ സമ്മതിക്കുന്നില്ലായിരിക്കാം.

ഇത്തരം കർമ്മങ്ങളിൽ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നവർക്കും പങ്കെടുക്കുന്നവർക്കും വിവേകമെന്നത് ഒരു കണികയെങ്കിലും ബാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയൊക്കെ വേണോ?

മുതിർന്നവരെ വച്ച്, ഉദാഹരണത്തിന് വിവാഹച്ചടങ്ങിൽ, ഇവർ എന്തും ചെയ്യട്ടെ. എന്നാൽ ഒരു കുറുന്നുകുഞ്ഞിന് അത്രയും നേരത്തെ പീഡനം ഏറ്റുവാങ്ങാനുള്ള ത്രാണിയില്ലെന്ന് എന്തേ ഇവർക്കാർക്കും തിരിയാത്തത്?

കുഞ്ഞുങ്ങൾ പാപത്തോടെ ജനിക്കുന്നു, മാമോദീസാ ലഭിക്കുംവരെ അത് പിശാചിന്റെ വരുതിയിലാണ് എന്നൊക്കെ വിശ്വസിക്കാൻ മാത്രം അപകാമതികളാണോ ഇന്നും ഈ വൈദികരും സഭാമക്കളും? എങ്കിൽ, ഒരു വയസ്സ് കഴിഞ്ഞ ഞങ്ങളുടെ കൊച്ചു ദാനിയേലിനു മൂല കൊടുത്തപ്പോഴെല്ലാം അവന്റെയമ്മയുടെ കൈയിലിരുന്നത് ഒരു കുട്ടിപ്പിശാച് ആയിരുന്നോ? ഞാനായിരുന്നു തലതൊട്ടപ്പനെങ്കിൽ ആദ്യത്തെ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരംകൊണ്ടു തന്നെ മാമോദീസായുടെ ആവശ്യം തീർത്തു കൊടുത്തേനെ. ‘അതിന്, ഈ പിഞ്ചുകുഞ്ഞിൽ എവിടെയാ അച്ചോ പിശാച്?’ എന്നു തിരിച്ചു ചോദിച്ചാൽ അങ്ങേരെന്തു പറയും?

എത്ര കിരാതമാണ് ഇന്നും സഭയുടെ ചില വിശ്വാസങ്ങൾ! പിശാചുബാധകാരണം പള്ളിക്കു വെളിയിൽ നിൽക്കേണ്ടിവരുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് ദിവസവും എത്രയോ കള്ളപ്പിശാചുക്കൾ അതേ ദേവാലയത്തിൽ കയറി ദൈവനിന്ദ കാണിക്കുന്നു! എത്രയോ വൈദികർ യേശുവിന്റെ പേരിൽ അസത്യവചനം നടത്തുന്നു! എന്തുകൊണ്ട് അവരോടൊന്നും പള്ളിവികാരിയോ മെത്രാനോ ഈ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നില്ല?

സത്യത്തിൽ എന്തിനാണ് ഓരോരോ അറുപഴഞ്ചൻ കെട്ടുകഥകളുടെപേരിൽ ഇക്കാലത്തും സഭ മനുഷ്യരെക്കൊണ്ട് ഇത്തരം അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ചെയ്തിക്കുന്നത്? അല്പബുദ്ധിയെങ്കിലുമുള്ള ഏതൊരാൾക്കും നന്നായിട്ടറിയാം, നിത്യസ്നേഹമായ ദൈവം നല്കുന്നതെല്ലാം നന്മയായിരിക്കുമെന്ന്. പരിണാമസിദ്ധാന്തത്തിൽ വിശ്വസിച്ചില്ലെങ്കിലും, യുക്തി ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കില്ലാത്ത കാര്യമാണ്,

പണ്ടേങ്ങോ ജീവിച്ചതൊരാൾ ചെയ്ത 'തെറ്റി' നുള്ള കളങ്കം ആയിരക്കണക്കിനു വർഷം ഇപ്പറത്തുള്ള കൊച്ചുമക്കൾക്ക് കിട്ടില്ലായെന്നത്. യേശുവും അക്കാര്യം വളരെ തറപ്പിച്ചുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പറുദീസയിലെ കഥ മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ ചാഞ്ചല്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരുപമ മാത്രമാണെന്ന് ആർക്കാണറിയാത്തത്? അതേപ്പിടിച്ച് ആദിപാപവും അതിന്റെ ഫലമായ ഉത്ഭവപാപവുമൊക്കെ സൃഷ്ടിച്ച് വിശ്വാസ സത്യങ്ങളാക്കുകയായിരുന്നു സഭ ചെയ്തത്. ഇതെല്ലാം ആവർത്തിച്ചുപറഞ്ഞ്, സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾക്ക് ശേഷവും മനുഷ്യരെ കബളിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് എത്ര ബാലിശമാണെന്ന് ഓർത്തു നോക്കിയാൽത്തന്നെ ആരും നാണിച്ചുപോകും. റാറ്റ്സിംഗറെപ്പോലെയുള്ള 'ബുദ്ധിരാക്ഷസർ' പാപ്പാമാരായി വന്നിട്ടും, ഇതിലൊന്നും അണുവിടമാറ്റം വേണമെന്ന് അവർക്കു തോന്നാത്തത് വെറും വിവരക്കേടോ, അതോ അസ്സൽ കിറുക്കുതന്നെയോ?

അങ്ങനെ പറയാൻ വരട്ടെ. എല്ലാ മതങ്ങളിലുംതന്നെ ഉപനയനക്രിയകളിൽ (ഒരു മതസമൂഹത്തിൽ അംഗത്വം നൽകുന്നതിനായുള്ള ആചാരവിധികൾ) വേദനയുടെയും ഞെട്ടലിന്റെയും നല്ലൊരംശം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. സുന്നത്ത് അത്തരമൊന്നാണ്. അത്രയും വേദന തിന്നിട്ടു കിട്ടിയ മതാംഗത്വം ഉപേക്ഷിക്കാനോ അതിന്റെ കടുംപിടുത്തങ്ങളിൽ നിന്നു സ്വയം മോചിപ്പിക്കാനോ ഒരു യഹൂദനോ മുസ്ലീമോ ഒരിക്കലും ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് യഹൂദ/മുസ്ലീം സ്ത്രീകളേക്കാൾ ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ ഹൃദയകാഠിന്യത്തോളമെത്തുന്ന തീവ്രത പുരുഷന്മാർക്കാണെന്നത് ഒരു രഹസ്യമല്ലാത്തത്. ആനയെപ്പോലുള്ള മൃഗങ്ങളെ തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം മെരുക്കുന്നതിന് മനുഷ്യർ നിഷ്ഠൂരമായ ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള വേദനിപ്പിക്കൽ ഉപാധിയാക്കുന്നുണ്ട്. നിർബന്ധമായി ഒരാളെ ഒരു മതത്തിന്റെ അംഗമാക്കുക എന്നതും ഒരു മൃഗത്തെ അനുസരണ പഠിപ്പിക്കുക എന്നതും തമ്മിൽ സാമ്യങ്ങൾ ഏറെയാണ്. ഏൽപ്പിക്കുന്ന 'ഷോക്കുകൾ' പഠിച്ച പാഠങ്ങൾ മറക്കാതിരിക്കാനുള്ള പ്രേരണയായി അബോധമനസ്സിൽ നിലനിൽക്കും എന്നതാണ് അതിലെ മർമ്മം. സ്വന്തം അമ്മയുടെ കൈയിലിരുന്നാൽ കുഞ്ഞിന് അത്ര പെട്ടെന്ന് പേടിതോന്നുകയില്ല. അതു പറ്റില്ല, അവൻ പേടിക്കണം. അപരിചിതയായ മറ്റൊരു സ്ത്രീയുടെ കരങ്ങളിലിരുന്ന് അവൻ അസ്വസ്ഥതയനുഭവിക്കണം. തണുത്ത വെള്ളം പെട്ടെന്ന് തലയിൽ വീഴുമ്പോഴും കണ്ണാടിയും താടിയും വച്ച ആരൊക്കെയോ തന്റെ ശരീരത്തിൽ എത്താക്കെയോ തൊടുവിക്കുമ്പോഴും തൂക്കു

മ്പോഴും അവൻ ഞെട്ടണം. ഈ ഞെട്ടലുകളിലൂടെയാണ് മതത്തിൽ ഒരംഗമായിത്തീരുന്നതിന്റെയും അതിൽത്തന്നെ തുടരേണ്ടതിന്റെയും പ്രാധാന്യം അവന്റെ ഇളം ദശയിലേക്കും നിർമ്മല ബോധത്തിലേക്കും മുദ്രകുത്തപ്പെടുന്നത്. മറിച്ചെന്തെങ്കിലും ഭാവിയിൽ മനസ്സി ലുഭിച്ചാൽത്തന്നെ അതൊക്കെ ചെറുത്തുനില്ക്കാൻ ഉപബോധമനസ്സിലെ ഈ വേദനകൾ അവനെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

എന്തിനധികം പറയുന്നു, ഇതൊക്കെ കരുതിക്കൂട്ടി ഒരു കുഞ്ഞിനു നൽകുന്ന അടിമത്തത്തിന്റെ ബാലപാഠങ്ങളാണ്. എന്നാലും പറയാതെ വയ്യ, സഭ്യമായ സുബുദ്ധിയുടെ കാര്യത്തിൽ സഭ ഒരായിരത്തത്തുറു വർഷമെങ്കിലും പിന്നിലാണ്.

പ്രതികരണങ്ങൾ

മാമ്മോദീസായുടെ കൂർബ്ബാന തീർത്തും അനാവശ്യമാണ്. പുതിയ ഒരൈറ്റുമായി, പള്ളിക്കുള്ളിൽവച്ച് ഉടുപ്പ് മാറ്റി, ഏതു കരയാത്ത കുഞ്ഞിനേയും കരയിച്ചാണ് ഇപ്പോൾ ഈ കുദാശ കൊടുക്കുന്നത്. കൊച്ചു കുഞ്ഞിനു കൂർബ്ബാന സ്വീകരണവും ഉണ്ട്! സീറോ-മലബാർ സഭയിൽ ജനിച്ചുപോയി എന്നതായിരിക്കുമോ അതിന്റെ ജന്മപാപം?

(അനൂപ് ജോർജ്ജ്)

മാമ്മോദീസാ മുങ്ങുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഒന്നല്ല രണ്ടു കൂർബ്ബാന ചൊല്ലി പീഡിപ്പിക്കണം എന്ന് നാളെ ഇടയലേഖനം വന്നാലും 'സത്യവിശ്വാസികൾ' അത് ഒന്നും മിണ്ടാതെ വിഴുങ്ങും. അതുങ്ങളുടെ തലച്ചോറെല്ലാം പള്ളിക്കു പണയം വച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ.

(തെരേസാ മനയത്ത്)

കടലിൽനിന്ന് ഒരു തുള്ളി വെള്ളമെടുത്തിട്ട് അതിൽ ഉപ്പുണ്ടെന്നു പറയുന്നതുപോലെ യേശുളും, സക്കറിയോസ് നെടുങ്കനാലിന്റെ മാമ്മോദീസാ ചിന്തകൾ. സഭയിൽ സത്യമായിട്ടെന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് യേശു മാത്രം;

സത്യജാല

പരസ്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നു!

നിരക്കുകൾ താഴെ:

Cover Back Full -Colour	- 15000
Cover Back Inside -Colour	- 10000
Cover Front Inside-Colour	- 12000
Inside Full -B/w	- 7000
Inside Half -B/w	- 4000
Inside Qtr. -B/w	- 2000

പാലായിലേക്ക് ഒരു പണക്കിഴി!

സക്കറിയാസ് നെടുങ്കനാൽ
(സിറ്റ്സർലന്റിൽനിന്ന്)

“സായിപ്പാണ് പൊതി തരുന്നത്. ഒരു പുതിയ അരമന പണിയാനുള്ള തുകയെങ്കിലും കാണണം അതിനുള്ളിൽ. യേശുവേ സന്തോത്രം!”

പാലായുടെ സ്വന്തം ബിഷപ്പ് ഈ മാസാദ്യം സിറ്റ്സർലന്റിലെ സുറിചിലെത്തി, മാർത്തോമ്മാതിരുനാൾ (ദുക്റാൻ) ആഘോഷിച്ചതിന്റെ സുവർണ്ണചിത്രങ്ങളിലൊന്നാണിത്. ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കാനെന്നും പറഞ്ഞ് ഒരു ഡസനിൽക്കൂടുതൽ രാജകീയ വസ്ത്രധാരികൾ അൾത്താരയ്ക്കു ചുറ്റും കറങ്ങുന്നു. കാഴ്ചവസ്തുക്കൾ സ്വീകരിക്കുന്നു (‘ദിവ്യബലി’യിലെ ഏറ്റവും സന്തോഷം തരുന്ന ചടങ്ങ്-അതിലൊന്നാണ് മുകളിൽ. മെത്രാന്റെയും മറ്റേ അഭിഷിക്തന്റെയും കണ്ണ് എവിടെയെന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക) വെള്ളക്കാരും അവരെ അനുകരിക്കുന്ന ദ്രാവിഡമാടവികളും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളുമൊക്കെ പണക്കിഴികൾ ബിഷപ്പിനു സമർപ്പിക്കുന്നതും കാണാമായിരുന്നു. ഇതെന്തൊരു ദിവ്യബലി എന്നാരു ചോദിക്കരുത്.

പക്ഷേ, യേശു പേരിനുപോലുമില്ലാത്തതും. പണ്ട്, തങ്ങളെ കൊന്ന് രസായനം ഉണ്ടാക്കുന്നുവെന്ന് കരിങ്കുരങ്ങുകൾ ബ്രഹ്മാവിനോട് പരാതി പറഞ്ഞ ഒരു കഥയുണ്ട്. അന്ന് ബ്രഹ്മാവ് ഒരുറപ്പുകൊടുത്തു, മേലിൽ അവരുടെ പേര് മാത്രമേ ഇനി മനുഷ്യൻ ഉപയോഗിക്കുകയുള്ളൂവെന്ന്! അതുപോലുണ്ട് ക്രൈസ്തവസഭകളും- യേശുവിന്റെ പേരു മാത്രമേ ഇപ്പോൾ അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളൂ.

(റോഷൻ ഫ്രാൻസിസ്)

മാമ്മോദീസായുടെ ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ കുഞ്ഞ് കുട്ടിപ്പിശാചാണക്കിലും, ബലാൽ സംഗത്തിലൂടെ ഉദരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കുട്ടിയും, തള്ള മരിക്കുമെന്ന് 100% ഉറപ്പുണ്ടായിട്ടും അബോർഷൻ നിഷേധിക്കപ്പെടുന്ന ഉദരത്തിലെ കുട്ടിയും അതേ ദൈവശാസ്ത്രമനുസരിച്ച് വിശുദ്ധമാണ്!!

(ചാക്കോ കളരിക്കൽ)

കിറുക്കോ ബുദ്ധിയില്ലായ്മയോ ഒന്നുമല്ല ഇത്. ഈവക വിശ്വാസങ്ങളാണ് യേശുവിന്റെ ഉദ്ബോധനങ്ങളുടെ കാര്യം എന്നു തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച് മനുഷ്യരെ ബോധമില്ലാത്ത കുഞ്ഞാടുകളാക്കി കാല്ക്കിഴിൽ നിർത്തുന്നതിലൂടെയല്ലാതെ തങ്ങളുടെ ചൂഷണം തുടരാൻ വില്ല എന്ന പുരോഹിതരുടെ ബോധ്യമാണിതിന്റെ പിന്നിലുള്ളത്. മന്ദബുദ്ധികളെ സൃഷ്ടിച്ച് ചൂഷണം ചെയ്യാൻ ഏറ്റവും സൗകര്യപ്രദം അന്ധവിശ്വാസങ്ങളാണ് എന്ന ബോധ്യത്തോടെയുള്ള ഈവക ‘വിശ്വാസ പ്രചാരണങ്ങളെ’ പുരോഹിതസഹജമായ വക്രബുദ്ധിയായിത്തന്നെ കാണണം.

(ജോസാൻസി)

ഒരു മാമ്മോദീസായും അതിലെ അയ്യക്തി കളുമാണ് ശ്രീ. സക്കറിയാസ് ഇവിടെ

പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. എന്റെ ചിന്തകളിൽ വരുന്നത് ഓരോ കുദാശയ്ക്കും അവശ്യം വേണ്ട ചടങ്ങുകളിലെല്ലാം നാം എത്രമാത്രം കുട്ടിച്ചേർത്തുവെന്നതാണ്. പണ്ടത്തെപ്പോലെല്ല, ഇന്നു വിവാഹം എന്ന കുദാശ. അതു മൊത്തം സംവിധാനം ചെയ്യുന്നത് ഫോട്ടോഗ്രാഫർമാരും വീഡിയോക്കാരുമാണ്. മാമ്മോദീസായ്ക്കു വരുന്ന പിഞ്ചു കുട്ടി പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് സത്യമാണ്. മാമ്മോദീസായെന്ന ഒരു കൊച്ചു കുദാശയിലൊ തുക്കാതെ, ഏഴു കുദാശകളിലും ഒട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന പായലിനെപ്പറ്റി സക്കറിയാസ് എഴുതണം എന്നാണെന്റെ യാഗ്രഹം. ‘പായലേ വിട...!’

ഞാൻ വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ ഒരു നഗരത്തിൽവെച്ച് ഒരുവൻ വണ്ടി വെഞ്ചരിക്കുന്നത് കണ്ടു. ധൂപക്കുറ്റിയും ഊറാലയും ഒന്നുമില്ലാതെ ഹൃദയത്തിൽ കൊള്ളുന്ന രീതിയിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിനോട് കൃപ ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ആ വൈദികൻ വണ്ടി ആശീർവ്വദിച്ചു. എത്ര നല്ല അച്ചൻ എന്നു ഞാൻ കരുതുകയും ചെയ്തു. വെഞ്ചരിപ്പുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അച്ചന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ അവിടെയും ഇവിടെയുമൊക്കെ അൽപ്പം ചെളി. ഉടൻ അച്ചൻ തന്റെ വാലുക്കാരനെ വിളിച്ചു വണ്ടി നന്നായി കഴുകാൻ പറഞ്ഞു. അയാൾ അത് ചെയ്തു. ഉടമ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. ഒരു അടിച്ചു കഴുകൽ കഴിഞ്ഞാണ് ഉടമ വണ്ടി കൊണ്ടുവന്നത്. പോകാൻനേരം അച്ചന്റെ അമ്പതുരൂപാ കൊടുത്തപ്പോൾ ഒരു ചെറിയ ഉപദേശം, ‘അവനുംകൂടി ഒരു നൂറു കൊടുത്തേര്.’ ഒരു ചൊല്ലുണ്ടല്ലോ, അണ്ണാൻ മുത്താൽ മരംകേറ്റം മറക്കുമോയെന്ന്. അതു പോലെയാണ് സഭാധികാരികൾ എല്ലാംതന്നെ. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിശ്വാസികളെ പിഴിയുക എന്ന ലക്ഷ്യമാണ് പരമം. കുദാശ അവിടെ കിടക്കും. വനത്തിൽ മരിക്കാൻ കിടക്കുന്നവനും അന്ത്യകുദാശ കൊടുക്കാൻ ഇവർക്കറിയാം.

(ജോസഫ് മറപ്പള്ളി)

അപൂർവ്വ സപ്തം

‘അത്മായശബ്ദം’ ബ്ലോഗിൽ വല്ലപ്പോഴും മെങ്കിലും എഴുതാത്ത ‘കോൺട്രിബ്യൂട്ടേഴ്സി’ന്റെ പേരു നീക്കം ചെയ്യുമെന്ന് അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും കുത്തിക്കുറിക്കാൻ രാത്രി വൈകി ഉറങ്ങാതിരിക്കുകയാണ്.

പുറത്ത് മഴ തകർത്തു പെയ്യുന്നു. ഊൺ മുറിയിൽ ജനാലയ്ക്കു പുറംതിരിഞ്ഞ് ഡൈനിംഗ് ടേബിളിൽ പേപ്പർ നിവർത്തി വെച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് എഡിറ്റോറിയലും കൂടലച്ചായന്റെ ലേഖനവുമുള്ള ‘സത്യജാല’ മാസികയും മേശപ്പുറത്തുണ്ട്. അതേക്കുറിച്ചൊരു പ്രതികരണമെഴുതിയാലോ എന്നാലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ, ജനാലയിൽ ആരോ തട്ടുന്ന സ്വരം. ഞെട്ടിത്തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ അതാ പുറത്ത് ഒരു താടിക്കാരൻ!

കൂടൽ അച്ചായനാണോ.....പെട്ടെന്നൊരു സംശയം. കഴിഞ്ഞ വർഷം അങ്ങേർ എനിക്കൊരു ഓഫർ തന്നിരുന്നു. എവിടെയെങ്കിലും പോയ വഴി വാക്കുപാലിച്ചേക്കാമെന്ന് വിചാരിച്ചു വന്നതാണോ....

ഞാൻ ജനാലയ്ക്കടുത്തുചെന്ന് സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി.

‘തുറക്കാ വാതിൽ’ പുറത്തുനിന്ന് ഒരു കല്പന. ഏതാ ഇതെന്തു കളി! ഉടയവനെ പിടിച്ചുകെട്ടുന്ന കാലമോ? - ഞാനോർത്തു.

‘ആരാ’, ഞാൻ ഭയം മറച്ചുവെച്ച് വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ ചോദിച്ചു.

‘സൂക്ഷിച്ചുനോക്ക്’ വീണ്ടും ഗർജ്ജനം.

സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. പിടികിട്ടിയില്ല.

‘ഒരു ക്ലൂവെങ്കിലും’ - ഞാൻ.

‘ഒും.... ഒരു തേവിടിശ്ശിമൂലം തല പോയ ഒരു വൻ...

‘അയ്യയ്യോ! സാക്ഷാൽ ‘സ്നാപകയോഹനനാ നോ’! ഞാൻ പെട്ടെന്നു കതകു തുറന്നുചോദിച്ചു: ‘എന്താ ഈ വേഷത്തിൽ?’

‘എടാ മണ്ടാ, പഴയതുപോലെ മരത്തോലും ഉടുത്തുകൊണ്ടു നടന്നാൽ ചാനലുകാർ വിടത്തില്ല. അതുകൊണ്ടാ ഇങ്ങനെ.’

‘എങ്ങനെയെത്തി.....വണ്ടിക്കാണോ?’

‘വണ്ടി വളളോ ഒന്നുമില്ല... നീ ഈ പാതിരായ്ക്ക് എന്തെടുക്കുവാ?’

‘സത്യജാല’ മാസിക മേശപ്പുറത്തു കിടക്കുന്നത് അപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം കണ്ടത്.

എടുത്തൊന്നു മറിച്ചുനോക്കി വലിച്ചൊരേറു കൊടുത്തു, അദ്ദേഹം.

എന്റെ മുഖംവാടി. ഞാൻ ചോദിച്ചു: ‘എന്തുപറ്റി, ദേഷ്യം വരാൻ അത്രയ്ക്കു മോശം മാസികയായി തോന്നിയോ?’

‘എടാ കൂവേ ഞാനെതിരിഞ്ഞത് ആ മാസിക മോശമായതുകൊണ്ടല്ല. ഇതല്ല ഇതിനപ്പുറം എഴുതിയാലും ഇവനൊന്നും നന്നാകില്ലല്ലോ എന്നോർത്താ..’

എനിക്കാശ്വാസമായി. അദ്ദേഹവും നമ്മോടൊപ്പംതന്നെ.

എന്റെ മുഖത്തെ ആശ്വാസം കണ്ട് അദ്ദേഹം തുടർന്നു.

‘നിനക്കറിയാമേലായോ, ഞാൻ സ്നാനപ്പെടുത്തിയ യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ എത്ര സ്വപ്നവും ലളിതവുമാണ്. ഏതു പൊട്ടനും മനസ്സിലാകുന്നപോലല്ലേ അവിടുന്ന് എല്ലാം അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. എന്തിനേറെ ആ മത്തായിയുടെ സുവിശേഷമെങ്കിലും ഇവരൊന്ന് മനസ്സിലാക്കി വായിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ!..’

എന്നിട്ടദ്ദേഹം എന്റെ മുഖത്തേക്കുനോക്കി ചോദിച്ചു: ‘നീ ഇതു വല്ലതും വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ?’

‘വായിച്ചിട്ടുണ്ട്.’

‘ഒഹ...വായിച്ചിട്ടുണ്ടാവും.....അക്ഷരമറിയാമെങ്കിൽ വായിക്കാനെന്താ പാട്: വല്ലതും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ?’

‘എനിക്കിതൊക്കെ വായിക്കുന്നോറും കൺഫ്യൂഷനാ’... ഞാൻ സത്യം തുറന്നുപറഞ്ഞു.

‘അപ്പോൾ നീ ആ പാട്ടൊന്നു പാടിയാൽ മതി. ഏതാ...‘കൺഫ്യൂഷൻ തീർക്കണമേ’.....എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഒന്നില്ലേ.....’

‘ഓ... തമാശ പറഞ്ഞതാ അല്ലേ..അങ്ങ് തമാശൊക്കെ പറയുമോ? ഇവിടെ എല്ലാവരും ഭയങ്കര സീരിയസ്സാ..., ക്രിസ്റ്റോസ്റ്റോം ഒഴികെ.’

‘അതുപോലെ, എന്താ നിന്റെ കൺഫ്യൂഷൻ?’

‘അതിപ്പോൾ.....ഞാനെന്താ അങ്ങയെ വിളിക്കേണ്ടത്പിതാവെന്നോ..പ്രവാചകനെന്നോ.....?’

‘എടാ.....പിതാവ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടാൻ അർഹത ആർക്കാണെന്ന് ബൈബിളിലുണ്ട്. പിന്നെ പ്രവാചകനെന്നു വിളിക്കാൻ എളുപ്പമല്ലല്ലോ. അതു

കൊണ്ട് നീയെന്നെ തത്ക്കാലം യോനാ നപ്പുപ്പാന്നു വിളി.

‘അല്ല യോനാനപ്പുപ്പാ.....ഈ ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണോ, അതോ അച്ചന്മാർ പറയുന്നതാണോ ശരി?’

‘അതെന്താടാ മോനേ, ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് തന്നല്ലേ സഭയും പഠിപ്പിക്കുന്നത്?’

“അപ്പുപ്പൻ എന്നെ പരീക്ഷിക്കാൻ ചോദിക്കുന്നതാണെന്നറിയാം; എന്നാലും പറയുവാ.....‘നീ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ മുറിയിൽ കടന്ന്, കതകടച്ച്, രഹസ്യമായി നിന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുക’ എന്ന് വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിന്നെന്തിനാ ഈ തട്ടു പൊളിപ്പൻ പാട്ടും ആക്രോശങ്ങളുമൊക്കെ?”

‘എടാ, നീയൊരു കഥ കേട്ടിട്ടില്ലേ.....?’

‘ഏതു കഥ?’

‘സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്തിയതായി ഒരാൾ സ്വപ്നം കണ്ടു.

കാഴ്ചകളൊക്കെ കണ്ടാസ്വദിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിലൂടെ അങ്ങനെ നടക്കുന്ന സമയത്ത് യേശു വന്ന്

അയാളോടൊപ്പം നടന്നുതുടങ്ങുകയും കാഴ്ചകളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ യേശു ഭൂമിയിലെ ഒരു കാഴ്ച അയാൾക്ക് കാട്ടിക്കൊടുത്തു.

അന്നൊരു ഞായറാഴ്ചയായിരുന്നു. ഒരു പള്ളി നിറയെ ആൾക്കാർ.

കുർബാന നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും പാട്ടുപാടുന്നതും അയാൾക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, ശബ്ദം കേൾക്കുന്നില്ല. ഓർഗൺ വായനക്കാരന്റെ വിരലുകൾ കീബോർഡിൽ നൃത്തം ചെയ്യുന്നുണ്ട് പക്ഷേ, സംഗീതം കേൾക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.

അയാൾ യേശുവിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞ് കാര്യം തിരക്കിയപ്പോൾ യേശു പറഞ്ഞു:

‘കുഞ്ഞേ, ജനങ്ങൾ പാടുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഹൃദയംകൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ അതൊന്നും ഇവിടെ കേൾക്കില്ല.’

അലാരം കേട്ടു ഞെട്ടിയുണർന്ന ഞാൻ നല്ലൊരു സ്വപ്നം തടസ്സപ്പെട്ട നിരാശയിൽ കട്ടിലിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റു.

കുട്ടികൾക്കെതിരായ പീഡനം: വത്തിക്കാനിൽനിന്ന് യു.എൻ. വിവരം തേടി

വത്തിക്കാൻസിറ്റി: കത്തോലിക്കാപുരോഹിതന്മാർ കുട്ടികളെ ലൈംഗികചൂഷണത്തിനിരയാക്കിയ കേസുകൾ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ പുറത്തുവിടാൻ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭാസമിതി വത്തിക്കാനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ജനീവ ആസ്ഥാനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന, കുട്ടികളുടെ അവകാശസംരക്ഷണത്തിനായുള്ള, ഐക്യരാഷ്ട്രസഭാസമിതി (UNCR) ആണ് ഈ ആവശ്യമുന്നയിച്ചത്. ജനുവരിയിൽ വത്തിക്കാൻ പ്രതിനിധികളും സമിതിയുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടക്കാനിരിക്കെയാണ് വിശദാംശങ്ങൾ തേടിയത്.

മെത്രാന്മാരടക്കമുള്ള പുരോഹിതന്മാർക്കെതിരായി ഉയർന്ന ആരോപണങ്ങളിൽ നടപടിയെടുക്കുന്നത് സഭയുടെ വിശ്വാസ്യത വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്ന് മാർച്ചിൽ ചുമതലയേറ്റ ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പാ വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. മുൻ മാർപ്പാപ്പാ ബെനഡിക്ട് 16-ാമനും കുട്ടികൾക്കെതിരായ പുരോഹിതരുടെ ലൈംഗിക അതിക്രമത്തിനെതിരെ രംഗത്തുവന്നിരുന്നു (മാതൃഭൂമി ജൂലൈ 11, പേജ് 13).

ഭയം, ജീവിതത്തിൽ

ജോസഫ് മാത്യു

[എന്തിനെയും യുക്തിയുടെയും സാധ്യതകളുടെയും കണ്ണാടിയിൽക്കൂടി മാത്രം കാണുന്ന നമുക്ക്, വി. ബൈബിളിനെ മനസ്സിലാക്കാനും ഇവയൊക്കെ ആവശ്യമാണ്. ബൈബിളിലെ ശാസ്ത്രീയതയും യുക്തിയും വിശകലനം ചെയ്യുന്ന ഈ പരമ്പര ബൈബിൾ പഠിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു നല്ല മുഖവുരതന്നെയായിരിക്കും -എഡിറ്റർ]

കോപത്തിന്റെയും ശാപത്തിന്റെയും നിരവധി കഥകൾ വി. ബൈബിളിൽ നാം വായിക്കുന്നുണ്ട്. അത്തരം വചനങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് കോപിക്കുമ്പോഴും ശപിക്കുമ്പോഴും എന്താണ് സംഭവിക്കുകയെന്നുംകൂടി അറിഞ്ഞുകൊണ്ടായിരിക്കുന്നത് നല്ലത്. സഹതാപവും ശ്രദ്ധയും അർഹിക്കുന്ന ശാന്തശീലനായ ഒരു ഗുരുവായാണ് ഒരു സാധാരണ വിശ്വാസി യേശുവിനെ സങ്കല്പിക്കുന്നത്. യേശു മാനുഷികവികാരങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെട്ടവനായിരുന്നുവെന്നു പറയാൻ വിശ്വാസികൾക്ക് താല്പര്യമില്ല. പക്ഷേ, ഒരമാനുഷികമായ ജീവിതമാണ് യേശു നയിച്ചതെന്ന് ഒരു ശിഷ്യനും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. യേശു ഇവിടെ മനുഷ്യനായിട്ടുതന്നെയാണ് ജീവിച്ചത്, മനുഷ്യരേപ്പോലെ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ഉറങ്ങുകയും ചെയ്തു. യേശു ചെയ്ത ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യം മനുഷ്യർക്ക് അസാധ്യമായതായിരുന്നെന്ന് സൂചനയും ബൈബിൾ തരുന്നുണ്ട്. 'ഞാൻ ചെയ്തതിലും വലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കും' എന്നാണ് യേശു ശിഷ്യരോടു സൂചിപ്പിച്ചത്. 'നഷ്ടപ്പെട്ട സുവിശേഷങ്ങളിൽ, ശിഷ്യന്മാരെ കളിയാക്കിയിരിക്കുകയും അവരുടെ തെറ്റുകൾ തിരുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു യേശുവിനെയും കാണാം.

യേശു കഠിനമായി കോപിക്കുന്ന അവസരങ്ങൾ പുതിയ നിയമത്തിൽ നാം കാണുന്നുണ്ട്. അതിലും കഠിനമായി മനുഷ്യകുലത്തിന്റേനേരെ ആധികാരികമായി ആക്രോശിക്കുന്ന ഒരു ദൈവം പഴയ നിയമത്തിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഇത് ദൈവത്തിന്റെ ലക്ഷണമായി കാണുന്നവരുണ്ടാകാം. പക്ഷേ, അതല്ല ശരി. കോപം ഒരു വികാരമാണ്, വികാരങ്ങൾക്കു വിധേയമായ യാതൊന്നിനും ദൈവമായിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അനുപയോഗത്തിലിരുന്ന ഏറ്റവും ഹീനവാക്കുകൾകൊണ്ട് യേശു പുരോഹിതരെയും പരീശരെയും നിയമജ്ഞരെയും അഭിസംബോധന ചെയ്തുവെന്ന്, അവർ ചെയ്ത ഗുരുതരമായ തെറ്റുകളുടെ വലിപ്പംകൊണ്ട് ന്യായീകരിക്കുന്നതിലും അർത്ഥമില്ല. പക്ഷേ, യേശു കോപിച്ചത്, ബോധപൂർവ്വം അപരന്റെ കർമ്മഫലം തന്നിലേക്ക് ആവാഹിച്ചെടുക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് നിഷേധിക്കാനുമാവില്ല.

ഭാരതീയ ഇതിഹാസങ്ങളിൽ കോപത്തിന് പര്യായമായി ദുർവ്വാസാവ് എന്നൊരു മഹർഷിയെത്തന്നെ പരിചയപ്പെടുത്തി

യിട്ടുണ്ട്. ദുർവ്വാസാവ് ആരോട് കോപിച്ചാലും അയാളുടെ പകുതി ശക്തിയും അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടുമായിരുന്നെന്നും കഥയിൽ പറയുന്നു. ഇതിന്റെ പിന്നിൽ വലിയ ഒരു ശാസ്ത്രസത്യമുണ്ട്. ഒരാളുടെ ശക്തിയെന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് സംഭരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഇന്നയിടത്താണെന്ന് കൃത്യമായി ഒരു ശരീരഭാഗം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി പറയാൻ നമുക്കാവില്ല. ബുദ്ധി തലയ്ക്കകത്താണെന്നു പറയാമെന്നല്ലാതെ മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്താണെന്ന് നമുക്കറിയില്ല. ഇതിന്റെയെല്ലാം സംഭരണിയായ ഊർജ്ജശരീരത്തെപ്പറ്റി വേണ്ടത്രയറിവ് പൊതുവേയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ദുരുഹമായി തുടരുന്നത്. ഊർജ്ജശരീരമെന്നതുകൊണ്ട്, ഏതൊരു വസ്തുവിനെയും ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന സൂക്ഷ്മപ്രകാശശരീരത്തെയാണ് (Aura) അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഉള്ളിലുള്ള ഓരോ കോശവും പ്രസരിപ്പിക്കുന്ന രശ്മികളെല്ലാം കൂടിച്ചേർന്നാണ് ശരീരത്തിനു ചുറ്റുമായുള്ള ഈ അദൃശ്യ ഊർജ്ജ മേഖല രൂപപ്പെടുന്നത്. ദുർവ്വാസാവിന്റേതുപോലുള്ള ശക്തിമോഷണം സാധാരണജീവിതത്തിലും നടക്കുന്നുണ്ട്. ഭൂരിഭാഗം

സാഹചര്യങ്ങളിലും നാമത് അറിയാനുള്ളതല്ലെന്നുവെച്ചു.

ഒരു രോഗിയുടെ അടുത്ത് ദീർഘനേരം ആയിരിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ക്ഷീണം അനുഭവപ്പെടുന്നതിന്റെ കാരണം, രോഗിയുടെ ഊർജ്ജശരീരം അപരന്റെ ഊർജ്ജശരീരത്തിൽനിന്ന് ശക്തി മോഷ്ടിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഉപബോധമനസ്സുകൾ തമ്മിൽ നടക്കുന്ന ശക്തിക്കുവേണ്ടിയുള്ള കടിപിടി ബോധമനസ്സ് തിരിച്ചറിയാനുള്ള സാധ്യത വളരെ കുറവാണ്. ഒരു കുട്ടിയെ അപരിചിതരുടെയോ രോഗികളുടെയോ കൈയിൽ കൊടുക്കരുതെന്നു പറയുന്നത്, ശക്തിയുടെ ചെറിയൊരു കുട്ടികൾക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത് നഷ്ടപ്പെടാനിടയായാൽ അവരുടെ ശരീരത്തിന്റെ പ്രതിരോധശക്തി ക്ഷയിക്കുകയും പെട്ടെന്ന് രോഗങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നതുകൊണ്ടാണ്. 'നിന്റെ സ്നേഹിതരാണെന്നു പറയൂ, നീയാരാണെന്ന് ഞാൻ പറയാം' എന്ന തത്വം കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ. നിരന്തരം സഹവസിക്കുന്നവരുടെ ഊർജ്ജശരീരങ്ങൾ മറ്റുള്ളവയുമായി കൂടിച്ചേർന്ന് പൊതു സ്വഭാവമുള്ളതും വ്യത്യസ്തവുമായ ഊർജ്ജശരീരങ്ങളായി മാറുന്നു. ഒരു തെമ്മാടിയുടെ തെമ്മാടിത്ത സ്വഭാവമുള്ള ഊർജ്ജശരീരത്തിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന തെമ്മാടിത്തസ്വഭാവമുള്ള ഊർജ്ജം പരിശുദ്ധരേപ്പോലും കളങ്കപ്പെടുത്തുമെന്നു പറയേണ്ടതുണ്ടോ? 'സംഘം ശരണം ഗച്ഛാമി' എന്ന ബുദ്ധിസ്ത് മന്ത്രം അർത്ഥമാക്കുന്നത് സജ്ജനങ്ങൾ ഒന്നിച്ചായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നാണ്. 'സത്സംഗ്' എന്നതുകൊണ്ടും ഇതുതന്നെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, സമാനചിന്താഗതിയുള്ളവർ ഒന്നിച്ചായിരിക്കുമ്പോൾ ഓരോരുത്തരും കൂടുതൽ ഉന്മേഷവാന്മാരാകും. അനേകം കാന്തികരേഖകൾ ഒന്നിച്ചുകൂടുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന പുതിയ കാന്തികമേഖലയുടെ ശക്തി, ഓരോന്നിനും ഉണ്ടായിരുന്ന ശക്തിയുടെ ആകെത്തുക

ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും, മറ്റുള്ളവരുടെ ജീവിതരഹസ്യങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിച്ചും അവയെ വിമർശിച്ചും അന്യരുടെയടുത്തു വിളമ്പിയും അപരനിൽ അപകർഷതാബോധം സൃഷ്ടിച്ച് അവരെ മാനസികമായി തകർക്കുന്നവർ ഇതുതന്നെയാണ് ചെയ്യുന്നത്. 'ആത്മസ്ഥിതി വിവരം' ശേഖരിക്കലിലും ഇത്തരമൊരു കടന്നു കയറ്റം ഉണ്ട്.

യെക്കാൾ പലമടങ്ങ് അധികമായിരിക്കും എന്നതുപോലെയാണിതും.

സൂക്ഷ്മമാലിന്യങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കലിലൂടെ ലഘൂകരിക്കാൻ കൂട്ടുചേർത്ത് ഒരു നല്ല ഉപാധിയാണെന്ന് ഉപബോധമനസ്സ് അറിയുന്നു. ആത്മീയശക്തിയാർജ്ജിച്ച ഗുരുക്കന്മാരുടെ സമീപത്ത് ആയിരിക്കാനുള്ള അഭിവാഞ്ഛ, ശക്തിയാർജ്ജിക്കണമെന്നുള്ള ഉപബോധമനസ്സിന്റെ ആഹ്വാനമാണ്. സർഗുരുക്കന്മാരുടെയടുത്ത് എത്രനേരം ഇരുന്നാലും നമുക്കു മടുപ്പനുഭവപ്പെടുന്നില്ല. സർഗുരുക്കന്മാർക്കാവട്ടെ, എത്രപേർക്ക് കൊടുത്താലും തീരാത്തത്ര ഊർജ്ജം സ്റ്റോക്കുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അവർ ദൈവമെന്ന അനന്തമായ ഊർജ്ജശ്രോതസ്സുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരായതുകൊണ്ടാണിങ്ങനെ. ഗുരു ശരിയല്ലെങ്കിൽ അവരിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നതിലേറെ നമുക്കു നഷ്ടപ്പെടുകയാണുചെയ്യുകയെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക. മതത്തിന്റെ പേരിലായാലും സംസ്കാരത്തിന്റെ പേരിലായാലും സംഘടിതരായിരിക്കാൻ ആളുകളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന ഘടകം ഇതാണ്. കൂട്ടം ചേരുന്നതിലൂടെ സ്വന്തം മാലിന്യങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കാമെന്നാണ് എല്ലാവരും കണക്കുകൂട്ടുന്നതെങ്കിലും മിക്കപ്പോഴും സംഭവിക്കുന്നത് മറ്റുള്ളവരുടെ മാലിന്യങ്ങളിൽ കുറെയെങ്കിലും ഏറ്റുവാങ്ങലാണ്.

ദേവാലയത്തിൽപ്പോയി മടങ്ങുന്നവൻ ഉന്മേഷത്തോടെയും ചന്തയിൽ പോയി മടങ്ങുന്നവൻ ക്ഷീണത്തോടെയും വരുന്നതിന്റെ കാരണം ഇനി വിശദീകരിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ ഊർജ്ജമോഷണത്തിന് ഉപബോധമനസ്സ് നാല് മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവലംബിക്കാറുണ്ട്. ആദ്യത്തേതാണ് ആക്രമിച്ചു കീഴ്പ്പെടുത്തൽ; ഇതനുസരിച്ച് ഒരുവൻ അപരനെ ശാരീരികമായും മാനസികമായും കീഴ്പ്പെടുത്തി അപരന്റെ ശക്തി ചോർത്തുന്നു. തെരുവിൽ നടക്കുന്ന അടിപിടികൾ മാത്രമല്ല ഇതിനുദാഹരണം, വീട്ടിലും വിദ്യാലയങ്ങളിലും, പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും നടക്കുന്ന അതിക്രമങ്ങളും മകുടോദാഹരണങ്ങളാണ്. വമ്പനാകാനും മുമ്പനാകാനുമുള്ള ശ്രമങ്ങളുടെ പിന്നിലും ഈ കീഴ്പ്പെടുത്തൽ തന്ത്രമാണുള്ളത്. കുട്ടികളുടെ ചെറിയ തെറ്റുകൾക്കുപോലും അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ മുതിർന്നവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ കാരണവും ഇതാണ്. കുട്ടികളെ പെട്ടെന്ന് ഭയപ്പെടുത്താനും കീഴ്പ്പെടുത്താനും മുതിർന്നവർക്ക് സാധിക്കും. അധികാരത്തിന്റെ വാശിമുറ കാട്ടി വിശ്വാസികളെ ചൊല്പിടിക്ക് നിർത്തുന്നവരും ഇതുതന്നെയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

മറ്റൊരു വ്യാപകമായ മാർഗ്ഗമാണ് കടന്നു കയറ്റം. ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും, മറ്റുള്ളവരുടെ ജീവിതരഹസ്യങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിച്ചും അവയെ വിമർശിച്ചും അന്യരുടെയടുത്തു വിളമ്പിയും അപരനിൽ അപകർഷതാബോധം സൃഷ്ടിച്ച് അവരെ മാനസികമായി തകർക്കുന്നവർ ഇതുതന്നെയാണ് ചെയ്യുന്നത്. 'ആത്മസ്ഥിതി വിവരം' ശേഖരിക്കലിലും ഇത്തരമൊരു കടന്നു കയറ്റം ഉണ്ട്. പരദൂഷണവും

കുറ്റപ്പെടുത്തലുകളും ശീലമാക്കിയവർ ഈ മാർഗ്ഗം അവലംബിക്കുന്നവരാണ്. അവരെവിടെ നോക്കിയാലും തകരാറുകളേ കാണൂ.

മറ്റൊരു മാർഗ്ഗം ഒളിക്കൽ ആണ്. ഇവരോടൊന്നു ചോദിച്ചാലും വ്യക്തമായ ഒരുത്തരം കിട്ടില്ല. ഇതിലൂടെ അപരനെക്കാൾ വലിയവനാണ് താനെന്ന ഒരു ബോധം ഒരുവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. എത്ര പുസ്തകം വായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ചോദിച്ചാൽ, 'ഒരുപാട്' എന്നേ ഇത്തരക്കാർ പറയൂ. ഇത്തരക്കാരുടെ ജീവിതരീതിയിൽ പ്രദർശനത്തിന് വളരെ സ്ഥാനം കാണും. ഉള്ളതിന്റെ പതിമടങ്ങ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതാവും ചെയ്യുന്നതെല്ലാം.

നാലാമത്തെ മാർഗ്ഗമാണ് 'ഞാൻ പാവം' എന്നു തോന്നിപ്പിക്കൽ. എന്റെ അപ്പൻ യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചു, അമ്മ ക്യാൻസർ വന്നു മരിച്ചു, സഹോദരന്മാരെല്ലാം കിണറ്റിൽ വീണു. അതുകൊണ്ടെന്ന സഹായിക്കണം എന്ന തരത്തിൽ പറയുന്നത് കേട്ടിട്ടില്ലേ? അത് ഈ തന്ത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ദൈവം എന്നോട് അനീതി കാണിച്ചതുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം വാങ്ങിക്കുന്ന നിങ്ങൾ അതിന്റെ ഭാഗികമായ ഉത്തരവാദിത്വമെങ്കിലും ഏറ്റെടുത്ത് എന്നെ സഹായിക്കണം എന്നാണു ഇക്കൂട്ടർ പറയാതെ പറയുന്നത്. സഹഭാവം ഉണർത്തേണ്ടതിനുപകരം സഹതാപമാണ് ഇവർ ഉണർത്തുന്നത്. സഹതാപത്തോടൊപ്പം നമ്മുടെ ഊർജ്ജസമ്പത്തും ഇവർ കൊള്ളയടിക്കും. ദൈവം അവരോട് അനീതി കാണിച്ചുവെന്ന് സഹായിക്കുന്നവനും കരുതുന്നു. പല പണപ്പിരിവുകൾക്കും ഈ തന്ത്രമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ഏറെ പറയാനുള്ള ഒരു വിഷയമാണിത്, സാധാരണക്കാരായ നാം ഇതിലേതെങ്കിലും ഒരു മാർഗ്ഗം അവലംബിക്കുന്നവരാണ്. സ്വാഭാവികമായിട്ടാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും, ഇത്തരം പെരുമാറ്റവൈകൃതങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാൻ ഒന്നുകിൽ ഇതിലേതെങ്കിലും ഒന്നിനെ ആശ്രയിക്കുന്നവൻ ചെയ്യുന്നതെന്താണെന്ന് സ്വയം അറിഞ്ഞിരിക്കണം; അല്ലെങ്കിൽ, അവൻ ഊർജ്ജത്തിന്റെ അനന്തസ്രോതസ്സായ ദൈവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കണം. ദൈവത്തിന്റെയും വിശ്വാസികളുടെയും ഇടയ്ക്കെന്നവകാശപ്പെടുന്ന ആധുനിക ഗുരുക്കന്മാർ ഇതിൽ ഏതെല്ലാം തന്ത്രങ്ങളാണ് അവലംബിക്കുന്നതെന്നു പരിശോധിച്ചാൽ ആരെയാണ് അനുഗമിക്കേണ്ടതെന്ന ചോദ്യത്തിനു ഉത്തരമാകും. ശരിയായ മാർഗ്ഗദർശികൾ, അഞ്ചു ദൈവികഗുണങ്ങളും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവർ ആയിരിക്കും. (1) അവർ എപ്പോഴും സന്തോഷവാന്മാരായിരിക്കും, (2) ലഭിക്കുന്നതെല്ലാം അവർക്ക്

സ്വീകാര്യമായിരിക്കും, (3) എല്ലാത്തിനെയും അവർ സ്നേഹിക്കും, (4) എല്ലാത്തിനെയും അവർ അനുഗ്രഹിക്കും, (5) എല്ലാത്തിനോടും അവർക്ക് നന്ദിയും കാണും. ദൈവമെന്ന സ്രോതസ്സുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരുവനും ഒന്നിനും കുറവ് വരില്ല, അവന് ആരുടേയും മോഷ്ടിക്കേണ്ടിയും വരില്ല.

യേശു ബോധപൂർവ്വമാണ് കോപത്തോടെ സംസാരിക്കുകയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്തതെങ്കിൽ, മറ്റുള്ളവരുടെ ഊർജ്ജശരീരത്തിലെ മാലിന്യങ്ങൾ പിടിച്ചുപറിച്ചെടുത്ത് അവസ്ഥാന്തരം ചെയ്തു എന്നു പറയുന്നതിലും കാര്യമുണ്ട്. ●

വത്തിക്കാൻ ബാങ്കിലെ ക്രമക്കേട്: പുരോഹിതൻ അറസ്റ്റിൽ

റോം: വത്തിക്കാൻ ബാങ്കിൽ നടന്ന ക്രമക്കേടുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മുതിർന്ന പുരോഹിതനെ ഇറ്റാലിയൻ പോലീസ് അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. വത്തിക്കാൻ സാമ്പത്തികകാര്യവിഭാഗത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവന്ന മോൺസിഞ്ഞാർ നൺസിയോ സ്കരാറോയാണ് അറസ്റ്റിലായത്. നിരവധി ആരോപണങ്ങൾ ഉയർന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ബാങ്കിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാൻ ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പാ കമ്മീഷനെ നിയോഗിച്ചിരുന്നു.

മോൺസിഞ്ഞാറിനൊപ്പം മറ്റു രണ്ടു പേരും അറസ്റ്റിലായിട്ടുണ്ട്. അഴിമതി, വഞ്ചന തുടങ്ങിയ ആരോപണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അറസ്റ്റ്. ഇവർ 20 മില്യൺ യൂറോ ഇറ്റാലിയലേക്ക് കടത്താൻ ശ്രമിച്ചുവെന്നാണ് അന്വേഷണത്തിൽ കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ളത്. വത്തിക്കാൻ ബാങ്കിലെത്തിയ ചെക്കുകൾ നശിപ്പിച്ചതടക്കമുള്ള സംഭവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മോൺസിഞ്ഞാർ നൺസിയോ സ്കരാറോ ഇറ്റാലിയൻ പോലീസിന്റെ നിരീക്ഷണത്തിൽ ആയിരുന്നു.

(മാതൃഭൂമി)

വിശുദ്ധ മറിയക്കുട്ടി

ഇപ്പൻ

ഉപസംഹാരം

എന്നോടും ഇന്ദുലേഖയോടും ഒട്ടേറെ സ്നേഹവും, വാത്സല്യവും ഉള്ള ഒരു 'നിർദ്വയനിരൂപകൻ' (വിമർശനം നിർദ്വയമായിരിക്കണം!) എന്റെ ആക്ഷേപഹാസ്യം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ സഭ്യതയുടെ ആഭ്യന്തരംവിടുന്നുണ്ടെന്ന് പരസ്യമായി സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. സ്വകാര്യ സംഭാഷണത്തിൽ ഞാൻ വിശദീകരണം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഒരു കന്യാസ്ത്രീ താങ്കളുടെ ലേഖനങ്ങളിലെ ചില പരാമർശങ്ങൾ വായിച്ചാൽ അതോടെ അവർ 'സത്യജാല' വായന അവസാനിപ്പിക്കും.' ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'അത്തരം കന്യാസ്ത്രീകൾക്കു വായിക്കാൻ ഇങ്ങേ അറ്റത്ത് പുരോഗമനസ്വഭാവവും മിതവാദപരമായ വിമർശനപരതയും പുലർത്തുന്ന 'അസ്സീസി' മുതൽ അങ്ങേ അറ്റത്ത് 'ഓശാന'വരെ ഉണ്ടല്ലോ.'

കത്തോലിക്കാമതവിമർശനരംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്ന തീവ്രവാദികളുടെ ഔദ്യോഗിക നാവായിരിക്കണം 'സത്യജാല'യെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. (ഉപ്പുസത്യഗ്രഹം ഏത് ആറ്റംബോംബാക്രമണത്തെക്കൊളും ശക്തവും തീവ്രവാദപരവുമായിരുന്നല്ലോ!) അത്യാവശ്യക്കാർക്ക് ഇപ്പന്റെ 'വികൃതി'കൾ ഒഴിവാക്കിയും 'സത്യജാല' വായിക്കാമല്ലോ. ജീവിതത്തിലും എഴുത്തിലും എന്റെ ശൈലിയുടെ സർപ്പമണത്തണലിൽ തീയും ഗന്ധകവും വെടിയുണ്ടയും ഇണചേരുന്നുണ്ട് എന്നതു ഞാനും ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല.

ഈ 'ധീരനും' 'ഭീകരനും'മായ

ഇപ്പൻ പേടിസ്വപ്നങ്ങളും തെട്ടലുകളും നിറഞ്ഞ ഒരു ശൈശവഭൂതമുണ്ട്. അമ്മയും മാത്തിലമ്മമാരും പറഞ്ഞുതന്ന സന്മാർഗ്ഗോപദേശങ്ങളുടെയും ദാക്ഷിണ്യമില്ലാത്ത ദൈവനീതികഥകളുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ പേടിച്ചുപേടിപ്പിച്ചാണു ഞാൻ ജീവിച്ചുപോന്നത്. സിസ്റ്റർ ആദ്യകുർബാന ഒരുക്കത്തിനു കാട്ടിത്തന്ന നരകപീഡനചിത്രപരമ്പര എന്റെ സമസ്തസ്വസ്ഥതകളും തകർത്തു. പുസ്തകങ്ങളെപ്പോലെ പാറിനടക്കുന്ന കുഞ്ഞുസുന്ദരിമാരെ കാണുമ്പോൾ ഞാൻ കുളിരിൽ വിറയ്ക്കുന്ന കുഞ്ഞുണ്ണീശോയെ വിളിച്ച് കണ്ണുകൾ ഇറുക്കിയടച്ചു. കണ്ണടച്ചിരുട്ടാക്കാം. ആ ഇരുട്ടിലേക്കും പ്രകാശം പരത്തുന്ന പെൺകുട്ടികൾ കടന്നുവരുമല്ലോ. ഞാൻ 'പോടി പോടി'നാട്ടിപ്പായിച്ചുനോക്കി. ഉറക്കമില്ലാതെ കിടന്നു പശ്ചാത്തപിച്ചു. ആഴ്ചതോറും കുമ്പസാരിച്ചു. മുടങ്ങാതെ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തു. ഒരിക്കലും ഞാൻ സ്വർഗ്ഗം മോഹിച്ചിട്ടില്ല. സിസ്റ്റർ കാണിച്ച ചിത്രപരമ്പരകളിലെ നരകത്തിലെത്താതിരിക്കാൻ റോമിലെ പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ ഏകച്ഛത്രാധിപത്യത്തിലുള്ള കത്തോലിക്കാസഭയെ ശരണം പ്രാപിക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ എന്നു ഞാൻ കണ്ടെത്തി. അങ്ങനെ ഞാനൊരു അനുസരണയുള്ള കുഞ്ഞാടായി മാറി.

എന്റെ ബാല്യകാലത്താണ് മറിയക്കുട്ടികൊലക്കേസ് മാധ്യമങ്ങളിൽ കത്തിത്തകർക്കുന്നത്. ദീപിക വന്നാലുടൻ അമ്മ കേസു വിസ്താരവാർത്തകൾ ഞങ്ങളെ ഉറക്കെ വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കും; കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ ശപിക്കും, കാലത്തിന്റെ തികവിൽ കത്തോലിക്കാസഭയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയും തമ്മിലുള്ള ഒളിസുരതം നേരിട്ടുകണ്ട് ഈ മകൻ തെട്ടി. ഒളിസേവ തുടങ്ങിവെച്ചത് ബുദ്ധിരാക്ഷസനായ നമ്പൂതിരിയാണ്. അധികാരശിശു ഒളിസേവ വഴിയേ പെറ്റുവീഴ്! കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടി രണ്ടു തവണ തിരുത്തൽ ശക്തിയായി പ്രതിപക്ഷത്തിരിക്കാൻ തയ്യാറായാൽ കേരളം നൂറുവർഷം മുന്നോട്ടുപോകുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവനാണു ഞാൻ. ഇ.എം.എസിന്റെ ന്യൂനപക്ഷപ്രീണനനയം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടത് മറിയക്കുട്ടിയെ ബലികൊടുത്തുകൊണ്ടാണ്. സെഷൻസ് കോടതി വധശിക്ഷയ്ക്കുവിധിച്ച പ്രതിയെ ഹൈക്കോടിയെ വെറുതെവിട്ടപ്പോൾ കീഴ്വഴക്കമനുസരിച്ച് ഗവൺമെന്റ് അപ്പീലിനു പോകേണ്ടതാണ്. പോകേണ്ടെന്ന തീരുമാനം ഇ.എം.എസിന്റേതായിരുന്നു. ബെനഡിക്ടിനെ വധശിക്ഷയ്ക്കു വിധിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ദിവസേന വിശേഷാൽ പ്രാർത്ഥനകളുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ ബെനഡിക്ട് എന്റെ മനസ്സിലെ ജീവിക്കുന്ന രക്തസാക്ഷി ബിംബമായി. സത്യമറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ ശുദ്ധയായ അമ്മ അഡ്വ. ചാരിക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല ഇ.എം.എസിനുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു.

ബെനഡിക്ടിനെ വെറുതെവിട്ടു. മറിയക്കുട്ടികൊലക്കേസ് സിനിമയായി; മെത്രാന്മാരുടെ ആശീർവാദത്തോടെ, അച്ചനെ വെള്ളയടിക്കുന്ന സിനിമ കാണാൻ അച്ഛനുമമ്മയും ഞങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അച്ചന്റെ ഊഹ മോഷ്ടിച്ച വില്ലൻ, മറിയക്കുട്ടിയായി നടിച്ചു

ഷീലയെ ചപ്രം ചിപ്രം കുത്തി കൊല്ലുന്ന രംഗം വന്നപ്പോൾ അച്ഛൻ എന്റെ കണ്ണുപൊത്തി. സഭ ഇന്നു പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ഗർഭച്ഛിദ്രകഥയാണു സത്യമെങ്കിൽ അന്നുതന്നെ അങ്ങനെ കാട്ടിയാൽ പോരായിരുന്നോ? ഷീലയുടെ അലരിക്കരച്ചിലും അരുവി പോലെ കുതിച്ചൊഴുകുന്ന ചോരയുമൊക്കെ ഇന്നുമെന്റെ കണ്ണിലുണ്ട്. മറിയക്കുട്ടിക്കൊലക്കേസിന്റെ നവപരിണാമത്തെക്കുറിച്ചന്വേഷിക്കാൻ ഈയുളള വനെയും 'കത്തോലിക്കാസഭാനവീകരണ പ്രസ്ഥാനം' നിയോഗിച്ചപ്പോൾ നാല്പത്തെട്ടുവർഷം നീണ്ട തപസ്സിനു ലഭിച്ച പുണ്യഫലമായിട്ടാണെന്നിക്കു തോന്നിയത്.

സഭയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എന്റെ തിക്താനുഭവങ്ങളുടെ തുടക്കത്തിലാണ് ഞാൻ 'നസ്രായനും നാറാണത്തുഭ്രാന്തനും' എന്ന ഗ്രന്ഥം രചിച്ചത്. അതിൽ വാക്കുകൾക്കു പിറകിൽ ഞാൻ നിറതോക്ക് ഒളിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് പൊട്ടാസുകൾ പൊട്ടുന്നുണ്ടാവാം. വള്ളി നിക്കുമിട്ട് മുകളളയൊലിപ്പിച്ച് ഈത്താപ്പാനീം ഒഴുക്കി നടന്നിരുന്ന എന്നെ കെടാത്ത തീയിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ച തിരുസഭയുടെ വിശ്വരൂപം പിന്നെയുള്ള ആറേഴുവർഷങ്ങൾകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ശരിക്കുകണ്ടത്. സന്തോഷമായവനും സരിതയും ശാലുവും ബിജുവും ഒക്കെ ഈ ഇന്റർനാഷണൽ കൊമ്പൻ സ്രാവിനുമുമ്പിൽ വെറും വാലുമാക്രികൾ! ഇന്ദുലേഖാക്കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളെക്കാൾ എന്നെ ഞെട്ടിച്ചുകളഞ്ഞത് മറിയക്കുട്ടിക്കൊലക്കേസിന്റെ നാരായേരുകളിലേക്കിറങ്ങിച്ചെന്നുള്ള അന്വേഷണങ്ങളായിരുന്നു. എന്റെ കർത്താവിന്റെ സഭ ഒരു തല്ലിപ്പൊളി കറക്കുകമ്പനിയായി അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് എനിക്കു നൂറുശതമാനവും ബോദ്ധ്യമായി. ഈ ആത്മീയ തട്ടിപ്പിനെതിരെ ഒരു പൊതുതാൽപ്പര്യഹർജി കൊടുക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. പക്ഷേ, അതിനു

വിവാഹം ആശിർവ്വദിക്കാനുണ്ടോ, വിവാഹം?

ശരിയോ തെറ്റോ എന്നറിയില്ല; ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് എയർ ടിക്കറ്റും 10000 ഡോളറും വാങ്ങിയാണ് ഈ വിവാഹാശിർവാദത്തിന് മാർ ആലഞ്ചേരി അമേരിക്കയിലെത്തിയത് എന്നാണ് ഇപ്പോൾ അമേരിക്കയിലെ മലയാളികൾക്കിടയിലെ ജനസംസാരം!

മാർ ആലഞ്ചേരിയും മാർ അങ്ങാടിയത്തും വധുവരന്മാരായ തൊമ്മി ചാമക്കാലയ്ക്കും അന്ന കുളങ്ങരയ്ക്കും ഒപ്പം, ഡാലസിലെ Christ the King Knanaya Catholic Church-ൽ.

സാദ്ധ്യത ഇല്ലെന്നാണ് എനിക്കു കിട്ടിയ നിയമോപദേശം. മണിമലേത്ത് പൗലോച്ചന്റെ മക്കൾക്കും കൊച്ചുമക്കൾക്കും മറിയക്കുട്ടിയുടെ മകൻ ജോയിമോനും മാനനഷ്ടക്കേസുകൊടുക്കാം. കളപ്പുരയ്ക്കലച്ചന്റെ പുസ്തകം നിരോധിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കാം. ഞാനവരെ സമീപിച്ചുനോക്കി. അവരതിനു തയ്യാറല്ല. കത്തോലിക്കാമാഫിയായെ അവരത്രമേൽ ഭയപ്പെടുന്നു. കൊത്താനായുന്നത് മുർഖൻ പാമ്പാണെന്നു ബോദ്ധ്യമുണ്ടെങ്കിൽ പത്തിതന്നെ അടിച്ചു ചതയ്ക്കണം. ഈ ബോദ്ധ്യമാണ് എന്റെ ഭാഷയെ അക്രമാസക്തമാക്കുന്നത്. രാജാവ് നഗ്നനാണെന്ന് ഉറക്കെത്തന്നെ വിളിച്ചുകുവണം.

അനുഭവങ്ങളുടെ ശബ്ദകോശത്തിൽനിന്നാണ് വാക്കുകൾ അണിനിരക്കുന്നത് മോണിക്കായുടെ തേങ്ങൽ എപ്പോഴും നമ്മോടൊപ്പമുണ്ട്. അഭയയുടെയും ശ്രേയയുടെയും കുട്ടപ്പന്റെയും ഒക്കെ ആത്മാക്കൾ ദൈവത്തിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ നീതിക്കായി നിലവിളിക്കുന്നു. എന്റെ ഭാഷ അമർഷരോഷങ്ങളെ ഗർഭം ധരിച്ച് വെടിയുണ്ടകളെ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മറിയക്കുട്ടിയുടെ മരണവുമായി ബൈബിൾടച്ചന്റെ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ഉത്തമബോദ്ധ്യമുണ്ട്. മറിയക്കുട്ടി മരിച്ചുകിടന്ന സ്ഥലത്തിനടുത്തുള്ള ആർക്കും അക്കാരുത്തിൽ ഒരു സംശ

‘കേസുവിസ്താരം ഒട്ടേറെക്കാലം നീണ്ടുനിന്നല്ലോ. കേസ്സിലെ 42 സാക്ഷികൾക്കും അക്കാലമത്രയും ഒരേ കോടതിവരാന്ത നിരങ്ങേണ്ടിവന്നു. തുടക്കത്തിൽ പരിചയക്കാരില്ലാതിരുന്ന ഞങ്ങൾ കാലക്രമേണ ചിര കാലസുഹൃത്തുക്കളായ മാറി. ബെനഡിക്ടാണു മറിയക്കുട്ടിയെ കൊന്നതെന്ന കാര്യത്തിൽ ആർക്കും ഒരു സംശയവുമില്ലായിരുന്നു. അവരിൽ കുറേപ്പേർ സ്വാധീന-സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കു വഴങ്ങി കുറുമാറി കള്ള സാക്ഷി പറഞ്ഞുവെന്നുമാത്രം.’

യവുമില്ല. പോലീസ് അച്ചനെ സംഭവസ്ഥലത്തുകൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവരാണ് പലരും. നഗ്നയായി രക്തത്തിൽ കുളിച്ചുകിടന്ന മറിയക്കുട്ടിയുടെ ബീഭത്സചിത്രം ശാരദ വർണ്ണിച്ചത് ഞാൻ നേരിട്ടുകേട്ടതാണ്. ആ രാത്രിയിൽ അച്ചനെ റാന്നിയിൽനിന്നും തിരുവല്ലയിൽ കൊണ്ടുപോയിവിട്ട ഡ്രൈവറെ (കാറിന്റെ ഉടമയും അദ്ദേഹംതന്നെയാണ്) ഞാനദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽപോയി കണ്ടതാണ്. കാവുകാട്ടു പിതാവിനെ ഒട്ടേറെ സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയുംചെയ്യുന്ന അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല ക്രിസ്ത്യാനിയാണ്. നിരപരാധിയായ ഒരു വൈദികനെ കുടുക്കാൻ അദ്ദേഹം കൂട്ടുനിൽക്കില്ല. അദ്ദേഹവുമായി ദീർഘനേരം സംസാരിക്കാനിടയായി. കാവുകാട്ട് പിതാവ് സ്വന്തമായി ഒരു അന്വേഷണ കമ്മീഷനെവച്ച കാര്യം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ആ കമ്മീഷന്റെ റിപ്പോർട്ട് പോലീസ് റിപ്പോർട്ടിലും കൂടുതൽ, ബെനഡിക്ടിനെതിരായിരുന്നു. ആ മഹാത്മാവിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടിത്തന്നെയാണ് അറസ്റ്റ് നടന്നത്. ഇക്കാര്യം ശ്രീ. പി.കെ. മാത്യു ഏറ്റുമാനൂരും കൂടെക്കൂടെ അനുസ്മരിക്കാറുണ്ട്. അദ്ദേഹം ബെനഡിക്ടിന്റെ നാട്ടുകാരനാണ്. ഒരേ സ്കൂളിൽ ഏതാനും വർഷമാത്രം ജൂണിയറായി പഠിച്ചയാളാണ്. ഒന്നിച്ചു സ്കൂളിൽ പോകാറുണ്ടായിരുന്ന ആളാണ്. സത്യാന്വേഷിയായ ആ മനുഷ്യൻ മറിയക്കുട്ടിക്കേസ് തുടങ്ങിയ അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ, സഭയുടെ അവിഹിതമായ ഇടപെടലിനെ അനുധാവനംചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങളെ പല സാക്ഷികളുടെയടുത്തും ബെനഡിക്ടിന്റെ നാമകരണനടപടിമൂലം നിന്ദിതരും പീഡിതരും ആയവരുടെയടുത്തും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയത് ആ മുത്തച്ഛനാണ്. പ്രധാന സാക്ഷികളിലൊരാളായ കാര്യമ ഒരുകാര്യംകൂടി പറഞ്ഞു: ‘കേസുവിസ്താരം ഒട്ടേറെക്കാലം നീണ്ടുനിന്നല്ലോ. കേസ്സിലെ 42 സാക്ഷികൾക്കും അക്കാലമത്രയും ഒരേ കോടതിവരാന്ത നിരങ്ങേണ്ടിവന്നു. തുടക്കത്തിൽ പരിചയക്കാരില്ലാതിരുന്ന ഞങ്ങൾ കാലക്രമേണ ചിരകാലസുഹൃത്തുക്കളായ മാറി. ബെനഡിക്ടാണു മറിയക്കുട്ടിയെ കൊന്നതെന്ന കാര്യത്തിൽ ആർക്കും ഒരു സംശയവുമില്ലായിരുന്നു. അവരിൽ കുറേപ്പേർ സ്വാധീന-സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കു വഴങ്ങി കുറുമാറി കള്ളസാക്ഷി പറഞ്ഞുവെന്നുമാത്രം.’

മറിയക്കുട്ടിയും ബെനഡിക്റ്റും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും, ചങ്ങനാശ്ശേരിയിലേക്ക് അച്ചനെ സ്ഥലം മാറ്റിയശേഷവും ആ ബന്ധം തുടർന്നതും കളപ്പുരയ്ക്കലച്ചനും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. മറിയക്കുട്ടിയുടെ വീട്ടുകാരുൾപ്പെടെ ധാരാളംപേർ അതിനെ ഖണ്ഡി

ക്കുമ്പോഴും, ആ ബന്ധം വിശുദ്ധമായിരുന്നു എന്നു ണദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം! ഏതായാലും, ഈ ‘ബന്ധു’വിനെ മറിയക്കുട്ടി മരിച്ചരാത്രിയിൽ മന്ദമര്യതിയുടെ പരിസരത്ത് പലരും കണ്ടു. മറിയക്കുട്ടിയെ അച്ചൻ ഭോഗിക്കുന്നതും കുത്തിക്കൊല്ലുന്നതും ആരും കണ്ടില്ല. ഏതെങ്കിലും കുറ്റവാളി, സാക്ഷികൾ നിൽക്കേ ഒരു സ്ത്രീയെ ഭോഗിച്ചുകൊല്ലുമോ? ഇനി വാദത്തിനുവേണ്ടി അച്ചനല്ല കൊലപാതകകർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചതെന്നു സമ്മതിച്ചാൽ പോലും, കൊലപാതകവുമായി അച്ചനുള്ള ബന്ധം സ്പഷ്ടാൽ സ്പഷ്ടതരമാണ്. സാഹചര്യത്തെളിവുകളെല്ലാം ബെനഡിക്ടിനെതിരാണ്.

ഇനി വാദത്തിനുവേണ്ടി ബെനഡിക്ട് മറിയക്കുട്ടി എന്ന സ്ത്രീയെ ജീവിതത്തിലൊരിക്കലും കണ്ടിട്ടേയില്ലെന്നു സമ്മതിക്കുക. എല്ലാം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ തന്ത്രങ്ങളാണെന്നും സങ്കല്പിക്കുക. അപ്പോഴും കേരളത്തിലെ മെത്രാന്മാർ അതിലും ഭീകരമായ ഒരു പാതകം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മറിയക്കുട്ടിയെ കൊന്നവർ അവളെ കല്ലിനു തല ചതച്ച് ഏഴുകുത്തിനുകൊന്നു. മെത്രാന്മാരോ കട്ടെ നിരപരാധികളായ ഏതാനും മനുഷ്യരെ ഇഞ്ചിഞ്ചായി കൊന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ‘ഒഴിയാത്ത ദുഃഖം മാനഹാനി’യാണെന്നു കവി പറയുന്നു. ബെനഡിക്ടിനെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ‘പീഡിപ്പിച്ചവരുടെ മക്കളും കൊച്ചുമക്കളും ഒക്കെ ഭ്രാന്തന്മാരും മന്ദബുദ്ധികളും ആയിപ്പോയെന്ന് സഭ അതിന്റെ എല്ലാ പ്രചാരണസംവിധാനങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചു പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. ബെനഡിക്ടിനെ വധശിക്ഷയ്ക്കു വിധിച്ച ജസ്റ്റീസ് കുഞ്ഞിരാമൻ നമ്പ്യാരുടെ പുത്രനാണ് നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ചീഫ് സെക്രട്ടറി ഭരത്ചന്ദ്രൻ ഐ.എ.എസ്. ധർമ്മക്കാരുടെ വക പിച്ചുട്ടിയിൽ കൈയിട്ടു വാരിയുണ്ടാക്കുന്ന കാശുകൊണ്ടൊരുക്കുന്ന തീൻപണ്ടങ്ങൾ വെട്ടിവിഴുങ്ങാൻ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് എഴുന്നള്ളാറുണ്ടല്ലോ, മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡെന്നും പറഞ്ഞ് കുറെപ്പേർ, കാക്കനാട്ടേക്ക്. അവിടെച്ചെന്ന് കാക്കരഞ്ഞിരിക്കാതെ ഒരു തവണയെങ്കിലും ഈ അപവാദവ്യവസായം ശരിയല്ലെന്നുപറയാൻ ഒരു മെത്രാനെങ്കിലും തോന്നിയിരുന്നെങ്കിൽ!

‘അരീം തിന്നു, ആശാരിച്ചിയേം കടിച്ചു, മുറ്റത്തു തുറീം വച്ചു. പിന്നേം പട്ടിക്കാ മുറുമുറുപ്പ്’ എന്ന പഴഞ്ചൊല്ല് അമ്പർത്ഥമാക്കുന്നതാണ് ബെനഡിക്ടിന്റെ നാമകരണനടപടികൾ. ദൈവമേ., ഇവർ ചെയ്യുന്നത് കൊടുംപാതകമാണെന്നി വർക്കുന്നനായി അറിയാവുന്നതുകൊണ്ട്, ഇവരോടു നീ ഒരിക്കലും പൊറുക്കരുതേ!

പാതിരാത്രിയിലെ ശബ്ദമലിനീകരണ പ്രാർത്ഥനക്കെതിരെ പരാതിപ്പെട്ടതിന് പള്ളിപ്രസംഗവും വധഭീഷണിയും

- പി.സി. റോക്കി, ചേറാനെല്ലൂർ

കുന്നത്തുനാട് താലൂക്ക് പെരുമ്പാവൂർ മണ്ഡലം പെരിയാർ തീരത്തെ ചേറാനെല്ലൂർ സെന്റ്. സേവ്യേഴ്സ് പള്ളിപ്പരിസരത്തെ സ്ഥിരതാമസക്കാരനാണ് ഞാൻ ഉൾപ്പെട്ട കുടുംബം. ഉദ്ദേശം 750 കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ 95 ശതമാനംപേരും റോമൻ കത്തോലിക്കരാണ്. ബാക്കി വരുന്നവർ ഈഴവരും ഹരിജനങ്ങളും കുറച്ച് നായന്മാരുമാണ്.

ഞങ്ങളുടെ പള്ളിവികാരി ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫാ. ഫ്രാൻസിസ് അരിക്കലാണ്. ഇദ്ദേഹം വന്നയുടനെ പാരീഷ് ഹാൾ പണികഴിപ്പിച്ചു. ഇവിടെ പിഞ്ചുബാലന്മാർ മുതൽ മുതിർന്നവർവരെ ഫുട്ബോൾ, വോളിബോൾ, ബാഡ്മിന്റൺ എന്നിവ പള്ളി കോമ്പൗണ്ടിലും പാരീഷ് ഹാളിലും വൈകിട്ട് 5 മുതൽ രാത്രി 10 വരെ (സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥന, സമയത്തുപോലും) കളിക്കുന്നു. അതിനെതിരെ ഞാൻ പ്രതികരിച്ചിരുന്നു.

2013 ജൂൺ 23-ന് 'ജാഗരണ പ്രാർത്ഥന'യെന്ന പേരിൽ മൈക്കിലൂടെ രാത്രി മൂന്നുമണിവരെ പ്രാർത്ഥന നടത്തി. എല്ലാ മാസത്തിന്റേയും 3-ാമതു വെള്ളിയാഴ്ച ഇതു തുടരുമത്രേ! ഇതിനെതിരെ ശബ്ദമലിനീകരണമുണ്ടാകുമെന്നും, മതസഹിഷ്ണുതയും സൗഹാർദ്ദവും തകരുമെന്നും കാണിച്ച്, രജിസ്റ്റേർഡ് സംഘടനയായ 'പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണസംഘം' പ്രസിഡന്റെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ അധികാരികൾക്ക് പരാതി സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. മൈക്കിലൂടെ ഉച്ചത്തിൽ പ്രാർത്ഥന അരുതെന്നുമാത്രമേ ആവശ്യപ്പെട്ടുള്ളൂ. 30-06-2013-ൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട സെന്റ്. സേവ്യേഴ്സ് പള്ളി വികാരി, രണ്ട് വിശുദ്ധബലികളിലും, പരാതികൊടുത്ത എനിക്കെതിരെ ശക്തമായി പ്രസംഗിച്ചു. ജനങ്ങളുടെ സൈരജീവിതത്തിനു ഭംഗം വരുത്തുന്ന, ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമായ ഈ പ്രവൃത്തി നാളെ മറ്റ് മതക്കാരും തുടർന്നാൽ അപകടമാകില്ലേ? ഇതു തുടരില്ല എന്ന് പറഞ്ഞ് വികാരിക്ക് പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുമായിരുന്നു. പകരം, എനിക്കെതിരെ പള്ളിയിൽ പ്രസംഗിക്കുക

യന്ന് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്.

പത്രപ്രവർത്തകനും വ്യഭനായ ഒരു വികലാംഗനും കിഡ്നി-ഹാർട്ട് പേഷ്യന്റുമായ ഞാൻ ഇപ്പോൾ വധഭീഷണി നേരിടുകയാണ്!

പ്രസംഗം തീർന്നയുടനെ കുറെപ്പേർ എന്റെ വീടിനു പരിസരത്തുവന്നും ചായക്കടയിൽവെച്ചും ജംഗ്ഷനുകളിൽവെച്ചും എന്നെ വധിക്കുമെന്നും വികലാംഗനായ എന്റെ മറ്റേക്കാലും ഒടിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞു ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. വേറേയും കുറെപ്പേർ ശബ്ദമലിനീകരണത്തെപ്പറ്റി പരാതിപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും, ജീവഭയംമൂലം അവരെല്ലാം നിശ്ശബ്ദരായി. എന്നെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയവരുടെ അഡ്രസ്സുകൾ എന്റെ അടുത്ത കുട്ടുകാരുടെ പക്കൽ, ആക്രമണം നടന്ന് അവശനാകുന്നതിനുമുമ്പേ, രേഖാമൂലം എഴുതിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടു മുൻപ്, എന്റെ കുടുംബക്കാർ കടത്തുകടവിനുവേണ്ടി പുഴയിലേക്ക് വഴിദാനം ചെയ്തിരുന്നു. 150 വർഷം പഴക്കമുള്ള ഈ കടത്തുകടവ് മണൽക്കടവിനുവേണ്ടി 2012-ൽ പഞ്ചായത്ത് നിരോധിച്ചു. ഇതിനെതിരെ പ്രവർത്തിച്ച അസിസ്റ്റന്റ് വികാരി സെബാസ്റ്റ്യൻ തോട്ടപ്പിള്ളിയെ അന്യമതസ്ഥരായ ഒരു കുട്ടം മണൽതൊഴിലാളികൾ പള്ളി കോമ്പൗണ്ടിൽ കടന്ന് കൈയേറ്റം ചെയ്തിരുന്നു. അതിനെതിരെ, അന്നും ഇവിടെ വികാരിയായിരുന്ന ഫ്രാൻസിസച്ചനോ വിശ്വാസികളോ ഒരക്ഷരം മിണ്ടുകയോ പ്രതികരിക്കുകയോ ചെയ്യുകയുണ്ടായില്ല. വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ്, തിരുനാൾ പ്രദക്ഷിണത്തിനിടെ, ഒരു വിശ്വാസി വികാരിയെ കൈയേറ്റം ചെയ്തിരുന്നു. മറ്റൊരാൾ പെരുന്നാൾ പ്രദക്ഷിണ അലങ്കാരങ്ങൾ തകർക്കുകയുണ്ടായി. മദ്യപാനികൾ നുൽബന്ധമില്ലാതെ തിരുനാൾ അലങ്കോലപ്പെടുത്തിയ സംഭവവും അരങ്ങേറിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെല്ലാം വ്യഭനായ ഞാൻ സാക്ഷിയായിരുന്നിട്ടുള്ളതാണ്. അന്നൊന്നും വിശ്വാസികളുടെ പ്രതികരണങ്ങളോ, വൈദികരുടെ അൾത്താര പ്രസംഗങ്ങളോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

മതത്തിന്റെ ലേബലിൽ ഒരു ഗുണ്ടാസംഘം ഇവിടെ നിലവിലുണ്ട് എന്നത് ഒരു വസ്തുതയാണ്. ഇക്കാര്യം അന്വേഷണവിയേയമാക്കേണ്ടതും അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യം നിലനിർത്തേണ്ടതുമാണ്. അല്ലെങ്കിലിവിടെ ക്രമസമാധാനപാലനം അസാധ്യമായിത്തീരും എന്നുറപ്പാണ്.

ഫോൺ: 9961217493

-ഉത്തരം മുട്ടുമ്പോൾ കൊഞ്ഞനം കാണിക്കുന്ന തറവേലയ്ക്കു സമാനമാണ്, പള്ളിപ്രസംഗത്തെ വ്യക്തികൾക്കെതിരെ ആയുധമാക്കുന്ന ചില പുരോഹിതന്മാരുടെ രീതി. ഇടവകജനം ഒന്നായിനിന്ന് വികലപുരോഹിതന്മാരുടെ ഈ രീതിയെ അപലപിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഇടവകകളിൽ അതിനു ചങ്കുറ്റമുള്ളവരുടെ എണ്ണം ഏതാനും വ്യഭ

രിൽ ഒതുങ്ങുന്നു എന്നതാണു സമൂഹം ഇന്നു നേരിടുന്ന ഒരു വലിയ പ്രശ്നം. ആദർശധീരരായിരിക്കേണ്ട യുവാക്കളും മദ്ധ്യവയസ്കരും ഇന്ന്, പുരോഹിതരെക്കാണുമ്പോൾ SI-യെ കണ്ട മുച്ചീട്ടുകളിക്കാരെപ്പോലെയാണ്, പൊതുവേ. അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ശബ്ദമലിനീകരണത്തിനെതിരെ പൊതുനായ്ക്കുവേണ്ടി അധികൃതർക്കു പരാതികൊടുത്ത വ്യഭനായ ഈ ലേഖകനെ, അതേ കാര്യത്തിനു പരാതികൊടുത്തവരെങ്കിലും പിന്തുണയ്ക്കുമായിരുന്നു. കാലം മാറുമെന്നും പുരോഹിതപ്പേടിയിൽനിന്നു മനുഷ്യർ മോചിതരാകുമെന്നും പ്രത്യാശിക്കാം.

‘ക്രൈം’ വാർത്തകൾ

പുത്തരിയിൽ കല്ലുകടി!

തൃശ്ശൂർ രൂപതയിൽ തൃശ്ശൂരിനടുത്തുതന്നെയുള്ള ഒരു ഇടവകയിൽ നടന്നതാണ്. സുമുഖനും സൽസ്വഭാവിയുമായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരന്റെ കല്യാണം നടക്കുകയാണ്. തൃശ്ശൂർ സെന്റ് തോമസ് കോളേജിൽ കമ്പ്യൂട്ടർ വിദ്യാർഥിനിയാണ് വധു. വിവാഹത്തിനു വികാരി ഫ്രാങ്കോ പുത്തിരി തന്നെയാണ് കാർമ്മികത്വം(?) വഹിക്കുന്നത്. പ്രസംഗം ഗംഭീരമായിത്തന്നെ നടത്തി. ‘ഇന്നത്തെ ലോകം ശരിയല്ല, എന്തെല്ലാം വാർത്തകളാണ് നമ്മൾ അറിയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്തുവേണം കൂടുംബജീവനം നയിക്കാൻ...!’ എന്നിങ്ങനെ പോയി ഉപദേശം... കല്യാണം ത്തിന്റെ ആവേശത്തിൽ എല്ലാ വരന്മാരെയും പോലെ ചെറുക്കൻ ഒന്നും മനസ്സിൽ തട്ടിയില്ല. അവന്റെ മനസ്സുനിറയെ സ്വപ്നങ്ങളായിരുന്നു. ആദ്യരാത്രിയുടെ മധുര സങ്കല്പങ്ങളുമായി മണിയറയിൽ പ്രവേശിച്ച പയ്യനോട് മണവാട്ടി പറഞ്ഞു ‘ഭയങ്കര ക്ഷീണം. നമുക്കു റങ്ങാം.’ ഭാര്യയ്ക്ക് അനിഷ്ടമുണ്ടാകരുതെന്നു നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്ന പയ്യൻ സന്തോഷത്തോടെ സമ്മതിച്ചു.

പക്ഷേ, നാളുകളേറെ കഴിഞ്ഞിട്ടും ഭാര്യയുടെ ക്ഷീണം മാറുന്നില്ല. പയ്യന്റെ മനസ്സിൽ സംശയം മുളപൊട്ടി. അടുത്ത സുഹൃത്തിനോടു പങ്കുവെച്ചു. അയാൾ ദൗത്യം ഏറ്റെടുത്തു. പെൺകുട്ടിയുടെ നീക്കങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കാൻ സുഹൃത്തുക്കളെ ഏർപ്പാടാക്കി. അടുത്ത ദിവസം തന്നെ ഇര കുറുങ്ങി! കോളേജിൽ പോയ മണവാട്ടി വികാരിയുടെ ബൈക്കിനു പിന്നിലിരുന്നു പോകുന്നു! വണ്ടി നമ്പർ ഉൾപ്പെടെ ഫോട്ടോയും എടുത്തു. അടുത്ത ദിവസവും അവർ കാത്തതു വെറുതെയായില്ല. വികാരിയും വികാരവതിയും അതാ വരുന്നു. ‘ടീം തൃശ്ശൂർ’ റെഡി... പിന്നെ അടി... വികാരം വെടിതീർന്നു; വികാരി പറഞ്ഞു, ‘ഞങ്ങൾ പണ്ടേ പരിചയക്കാരാ...’കാണികൾ പലരും സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു. ഇതല്ലേ അന്നേ പറഞ്ഞത് അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്യണമെന്ന്...

കഥ ഇതുവരെ: വികാരിണി വീട്ടിലും വികാരി അരമനയിലും...! പയ്യൻ കോടതിയിലേക്കും...

(കടപ്പാട്: മാധ്യമം, മംഗളം)

തയ്യാറാക്കിയത്: കെ.ജോർജ്ജ് ജോസഫ്

‘ദൈവവും അവിടുത്തെ ക്രിസ്തുവും’

ഒരു വിശദീകരണം

സ്വാമി സച്ചിദാനന്ദഭാരതി

ശ്രീ. ജോർജ്ജ് മൂലച്ചാലിലിന്റെ ‘ഇതോ മതം?’ എന്ന ഉജ്ജ്വലമായ എഡിറ്റോറിയലിന് ഞാനെഴുതിയ പ്രതികരണത്തിൽ, ‘ദൈവത്തെയും അവിടുത്തെ ക്രിസ്തും വിനെയും അറിയുന്നതാണ് നിത്യജീവൻ’ (യോഹ. 17,3) എന്ന ബൈബിൾ വാക്യം വച്ച് ഉദ്ധരിച്ചിരുന്നു. ഈ വാക്കുകൾ എഡിറ്ററിൽനിന്നും പല അനുവാചകരിൽ നിന്നും ഒരു മറുചോദ്യം ഉയർത്തി: ‘ഇവിടെ ക്രിസ്തുവിനെ കൊണ്ടുവരേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നോ?’ എന്നും, ‘മറ്റു മതങ്ങളെയും മതസ്ഥരെയും തരംതാഴ്ത്തുന്ന ഒരവകാശവാദം അതുൾക്കൊള്ളുന്നില്ലേ?’ എന്നുമായിരുന്നു, അത്.

ആ ചോദ്യത്തിന് എന്റെ മറുപടി ഇതാണ്: ‘ക്രിസ്തു’ എന്ന നാമത്തിൽ ഊന്നുക എന്നത് മാത്രമല്ല, ക്രിസ്തുചൈതന്യത്തിന്റെ വ്യാപ്തി നസ്രത്തിലെ യേശുവിൽ മാത്രമായി ഒതുങ്ങുന്നില്ല എന്ന വസ്തുത എപ്പോഴും മനസ്സിൽ വയ്ക്കേണ്ടതുമാണ് എന്നാണ് എന്റെ നിലപാട്. ഞാൻ വിശദീകരിക്കട്ടെ:

‘ആദിയിൽ വചനമുണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടൊപ്പമായിരുന്നു; വചനം ദൈവമായിരുന്നു’ എന്നാണ് യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം തുടങ്ങുന്നത്. അതേ സുവിശേഷത്തിൽ മറ്റൊരിടത്ത് നാം വായിക്കുന്നു:

‘ദൈവത്തെ ആരും കണ്ടിട്ടില്ല.’ അങ്ങനെയെങ്കിൽ, വചനത്തിലുടൊത്തമേനമുക്ക് ദൈവത്തെ അറിയാനാവും. ‘ക്രിസ്തു’വാണ് ആ വചനം.

ക്രൈസ്തവവിശ്വാസമനുസരിച്ച്, വചനം (ക്രിസ്തു) മാംസമാകുകയും, പാപത്തിലൊഴികെ മറ്റെല്ലാകാര്യത്തിലും നമ്മെപ്പോലെ ഒരു മനുഷ്യനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ചരിത്രത്തിലെ ഈ ക്രിസ്തു അവതാരമാണ് നസ്രത്തിലെ യേശു.

നസ്രത്തിലെ യേശുവാണ് ‘ക്രിസ്തു’വായി അറിയപ്പെടുന്നത്. ത്രിത്വദർശനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ‘ദൈവം’, ‘ദൈവത്തിന്റെ ക്രിസ്തു’, ‘ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ്’ എന്ന ശബ്ദങ്ങളായിരുന്നു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച ത്രിത്വദർശനത്തിൽ, പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന ഭാഷാരൂപം പിന്നീടുണ്ടായതാണ്.

ദൈവത്തിൽ തന്റെ വചന(ദിവ്യബോധം-Devine Consciousness)വും തന്റെ ചൈതന്യ (ദിവ്യചൈതന്യം Devine spirit) വും ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. ഈ ദിവ്യബോധ (ക്രിസ്തവബോധം- Christ Consciousness) വും ദിവ്യചൈതന്യ (ക്രിസ്തു ചൈതന്യം-Christ Spirit) വും ആണ് മാംസരൂപമെടുത്തു നസ്രത്തിലെ യേശുവെന്ന വിശ്വസ്തമായി മനുഷ്യ ചരിത്രത്തിൽ സംഭുതമായത്. എന്നാൽ, ഈ ക്രിസ്തവബോധവും ക്രിസ്തുചൈതന്യവും നസ്രത്തിലെ യേശുവിൽമാത്രം ഒതുങ്ങുന്ന ഒന്നല്ല. പലയളവിലും പല തോതിലും അവ ഓരോ മനുഷ്യനിലും എല്ലാ മതങ്ങളിലും എല്ലാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, മാനുഷികവും ദൈവികവുമായ പൂർണ്ണതയിൽ അവ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവായ യേശുവെന്ന വ്യക്തിയിലാണ്. അതുകൊണ്ട്, ക്രിസ്തവബോധത്തിന്റെയും

ക്രിസ്തുചൈതന്യത്തിന്റെയും മാനദണ്ഡമായി യേശുക്രിസ്തുവിനെ ആർക്കും അംഗീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

മെട്രിക് സിസ്റ്റത്തിന്റെ (metric system) സാർവത്രികാടിസ്ഥാനമായി കരുതുന്നത്, പാരീസിലെ ഒരു ലബോറട്ടറിയിലെ വാക്വം ട്യൂബിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന പ്ലാറ്റിനം-ഇറിഡിയം ദണ്ഡാണ്. മീറ്ററിന്റെ ആ മാനദണ്ഡമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, മെട്രിക് സിസ്റ്റം അസാധ്യമായേനെ. അതുപോലെ, മനുഷ്യാചരിത്രത്തിൽ, ക്രിസ്തവബോധത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുചൈതന്യത്തിന്റേയുമായ ഒരു അളവുകോൽ ഇല്ലെങ്കിൽ, നമുക്ക് ദൈവത്തെയും ക്രിസ്തുവിനെയും അറിയാനാവില്ല. ദിവ്യതയുടെ ഈ അളവുകോലാണ് നസ്രത്തിലെ യേശുവിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ക്രിസ്തവബോധത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുചൈതന്യത്തിന്റെയും മൂന്നു ഘടകങ്ങളെ യേശുക്രിസ്തുവിൽ നമുക്കു വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയും:

1. എപ്പോഴും എല്ലാക്കാരുങ്ങളിലും ദൈവമനസ്സിനോടുള്ള കീഴ്വഴക്കം.
2. സഹജീവികളായ മനുഷ്യരോടുള്ള നിസ്വാർത്ഥസേവനം.
3. വിശ്വാസം, പ്രത്യാശ, സ്നേഹം എന്നിവയോടെ ദൈവേഷ്ടത്തിനുവേണ്ടി സ്വയം ത്യജിക്കാനുള്ള ത്യാഗഭാവം

ക്രിസ്തവബോധത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുചൈതന്യത്തിന്റെയും ഈ ഘടകങ്ങൾ എവിടെയെല്ലാം, ആരിലെല്ലാം ഉണ്ടോ, അവിടെയെല്ലാം ദൈവവും അവിടുത്തെ ക്രിസ്തുവും ഉണ്ട്. പക്ഷേ, ഈ ക്രിസ്തവബോധത്തെയും ക്രിസ്തുചൈതന്യത്തെയും തിരിച്ചറിയുന്നതിന് ഒരു മാനദണ്ഡം ഉണ്ടാവുകയെന്നത് വളരെ പ്രധാനമാണ്. ഈ മാനദണ്ഡമാണ്, നസ്രത്തിലെ യേശുവിലും യേശുവിലൂടെയും ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മൾ 'ക്രിസ്തുവായ യേശു' (Jesus the Christ) എന്നുപറയുന്നത്. 'ഞാൻ ആരാണെന്നാണ് നീ പറയുന്നത്' എന്ന് പത്രോസിനോട് യേശു ചോദിച്ചപ്പോൾ, അയാൾ പറഞ്ഞത്, 'നീ ക്രിസ്തുവാകുന്നു' എന്നാണല്ലോ.

ക്രിസ്തവബോധവും ക്രിസ്തുചൈതന്യവും എല്ലാ മതങ്ങളിലും വേദങ്ങളിലും വിശുദ്ധരിലും സന്നിഹിതമാണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഉദാഹരണത്തിന്, 'ഇസ്ലാം' എന്ന ശബ്ദത്തിനർത്ഥം ദൈവമനസ്സിനു കീഴടങ്ങൽ എന്നാണ്. ക്രിസ്തവബോധത്തിലെയും ക്രിസ്തുചൈതന്യത്തിലെയും 'കീഴടങ്ങൽ' എന്ന ഘടകം ഇസ്ലാമിൽ കൂടുതലായുണ്ട് എന്നുപറയാം. 'സേവനം' എന്ന ഘടകമാകട്ടെ, ക്രിസ്തുമതത്തിലും സിക്തുമതത്തിലും കൂടുതലായി കാണാം. 'ത്യാഗം' എന്ന ഘടകം ഹിന്ദു, ബുദ്ധ, ജെയ്ൻ മതങ്ങളിൽ സവിശേഷമായി കണ്ടെത്താം. അതായത്, എല്ലാമതങ്ങളിലും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ക്രിസ്തവബോധത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുചൈതന്യത്തിന്റെയും ജൈവസാന്നിധ്യമുണ്ട്. ഇതുതന്നെ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ വിശുദ്ധരെയും ആത്മീയ വ്യക്തിക

ളെയുംപറ്റി പറയാം. വി. ഫ്രാൻസിസിനെ 'രണ്ടാം ക്രിസ്തു' എന്നുവിളിക്കുന്നതുപോലെ, മഹാത്മാഗാന്ധി യെ 'ഇന്ത്യൻ ക്രിസ്തു' എന്നുവിളിക്കുന്നത് എന്തു കൊണ്ടും ന്യായമാണ്.

ക്രിസ്തു, ഹിന്ദു, മുസ്ലീം, സിക് മതങ്ങളിലെ ധാരാളം ദിവ്യവ്യക്തിത്വങ്ങളുമായി ഒത്തുചേർന്നുജീവിക്കുകയും, പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, ഞാൻ. അവരിലെല്ലാം ക്രിസ്തവബോധത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുചൈതന്യത്തിന്റെയും സാന്നിധ്യം ഞാൻ കാണുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, ക്രിസ്തവബോധത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുചൈതന്യത്തിന്റെയും സാന്നിധ്യവും പ്രേരണയും പ്രവർത്തനക്ഷമതയും കൂടുതൽ ശക്തമായി ഞാൻ കണ്ടനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്, ക്രൈസ്തവസഭകൾക്കുള്ളിലുള്ളവരിലേതിനേക്കാൾ പുറത്തുള്ളവരിലാണ്. 'ഈ ആട്ടിൻ പറ്റത്തിനു വെളിയിലും എനിക്ക് ആടുകളുണ്ട്' എന്ന് യേശു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ട്, മറ്റേതുമതത്തേയുംകാൾ ക്രൈസ്തവസഭകളാണ് ദൈവത്തെയും അവിടുത്തെ ക്രിസ്തുവിനെയും അറിയാൻ കൂടുതലായി യത്നിക്കേണ്ടത് എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

'സത്യദൈവത്തെയും അവിടുത്തെ ക്രിസ്തുവിനെയും' അറിയുകയെന്നാൽ, നസ്രത്തിലെ യേശുവിലും, യേശുവിനോടൊപ്പം യേശുവിലൂടെയും വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഏക സത്യദൈവത്തെ അറിയുക എന്നതാണ്. സത്യത്തിൽ, യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ മാത്രമാണ് ഏകസത്യദൈവത്തിന്റെ ദർശനം മനുഷ്യനു സാധ്യമാകുന്നത്.

പ്രതികരണം:

ആദരണീയനായ സ്വാമി സച്ചിദാനന്ദഭാരതിയുടെ സന്ദേശത്തിലെ (സത്യജാല-2013 ജൂൺ ലക്കം), 'ദൈവവും അവിടുത്തെ ക്രിസ്തുവും' എന്ന പദപ്രയോഗം എന്നിലും മറ്റുപലരിലും സൂഷ്ടിച്ച സന്ദേഹത്തിന്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലപാടിൽനിന്നുകൊണ്ട് വ്യക്തമായ ഒരു മറുപടി നൽകാൻ സൗമനസ്യം കാട്ടിയതിന്, 'സത്യജാല'യുടെയും 'അന്ധയശബ്ദം' ബ്ലോഗിന്റെയും എല്ലാ വായനക്കാരുടെയും പേരിൽ അദ്ദേഹത്തിനു നന്ദി പറയുന്നു! ആശയസംവാദത്തിലൂടെ, പുറമേനിന്നു ചാർത്തിക്കിട്ടിയതും അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടതുമായ ആശയങ്ങളെ കൂടഞ്ഞെറിഞ്ഞ്, കൂടുതൽ യുക്തിയുക്തവും തനതുമായ ആശയങ്ങൾ കടഞ്ഞെടുത്തു രൂപീകരിക്കാൻ ഓരോരുത്തരെയും പ്രേരിപ്പിക്കുകയെന്നത് 'സത്യജാല'യുടെ ഒരു ലക്ഷ്യമാണ്. സ്വാമി സച്ചിദാനന്ദഭാരതിയുടെ ആശയങ്ങൾ അത്തരത്തിൽ, ആഴത്തിലുള്ള

ഒരു സർഗ്ഗസംവാദത്തിനു നിമിത്തമായെങ്കിൽ എന്നു ഞാനാശിക്കുന്നു.

സ്വാമിജിയുടെ ആശയങ്ങൾ വളരെ സ്പഷ്ടമാണ്: ദൈവം ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദിവ്യബോധ (Divine Consciousness)വും ദിവ്യചൈതന്യ (Divine Spirit) വും അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നത്, നസ്രത്തിൽ ജനിച്ച ചരിത്രപുരുഷനായ യേശുവിലാണ്. അഥവാ, ദിവ്യബോധമെന്നാൽ ക്രിസ്തവബോധ (Christ Consciousness)മാണ്, ദിവ്യചൈതന്യമെന്നാൽ ക്രിസ്തുചൈതന്യ (Christ Spirit)മാണ്. ദൈവികമായ ഈ ബോധത്തെയും ചൈതന്യത്തെയും തിരിച്ചറിയുന്നതിന് ദൈവം മനുഷ്യനു നൽകിയിരിക്കുന്ന ഏകമാനദണ്ഡം യേശുക്രിസ്തുവാണ്. മറ്റു മതങ്ങളിലും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലുമുള്ള ഈ ക്രിസ്തവബോധത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുചൈതന്യത്തിന്റെയും വിവിധ അളവിലും തോതിലുമുള്ള ജൈവസാന്നിദ്ധ്യം മാത്രമാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ, യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെമാത്രമേ ഏകസത്യദൈവത്തിന്റെ ദർശനം മനുഷ്യനു സാധ്യമാകൂ. ദൈവികഅവബോധത്തിന്റെയും ചൈതന്യത്തിന്റെയും ഏകമാനദണ്ഡമായി യേശുക്രിസ്തുവിനെ അവതരിപ്പിക്കാൻ, മെട്രിക് സിസ്റ്റത്തിന്റെ മാനദണ്ഡമായ പ്ലാറ്റിനം-ഇറിഡിയം ദണ്ഡിനോട് യേശുവിനെ ഉപമിച്ചിട്ടുമുണ്ട്, അദ്ദേഹം.

സ്വാമിജിയുടെ വാക്കുകൾ എന്റെ സന്ദേഹങ്ങളെ പെരുപ്പിക്കുകയേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ എന്ന വസ്തുത മുടിവയ്ക്കാൻ എനിക്ക് കഴിയുന്നില്ല. എന്ന് ആദ്യമേ പറയട്ടെ.

അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിക്കുന്ന പ്ലാറ്റിനം-ഇറിഡിയം ദണ്ഡിനെത്തന്നെ എടുക്കാം. അതിന് മെട്രിക് സിസ്റ്റത്തിൽ മാത്രമല്ലേ മാനദണ്ഡമായിരിക്കാൻ കഴിയൂ? അളവു-തൂക്കങ്ങളുടെ ബ്രിട്ടീഷ് സിസ്റ്റത്തിൽ 'അടി'യല്ലേ മാനദണ്ഡം? പാശ്ചാത്യായിനിവേശത്തിനുമുമ്പ്, ഓരോ ജനതയ്ക്കും അളവിനും തൂക്കത്തിനും അവരവരുടേതായ അളവുകോലുകൾ (മാനദണ്ഡങ്ങൾ) ഉണ്ടായിരുന്നതല്ലേ? നമ്മുടെ അംഗുലം-കോൽ, കഴഞ്ചി-പലം സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കൊന്നും എന്തെങ്കിലുമൊരു കുറവുണ്ടായിരുന്നതായി കേട്ടിട്ടില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, പാശ്ചാത്യസമ്പ്രദായങ്ങളുടെ, മേധാവിത്വവീക്ഷണത്തോടെയുള്ള അടിച്ചേൽപ്പിക്കലിന്റെ ഫലമായല്ലേ, അവയെല്ലാം നശിച്ചതും ഓരോ പാശ്ചാത്യ സമ്പ്രദായവും സാർവ്വത്രികമാണെന്നതോന്നൽ ജനങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിച്ച് ഉയർന്നുനിൽക്കുന്നതും? ഇംഗ്ലീഷ് ലോകത്തിന്റെ സാർവ്വത്രികഭാഷയെന്നോണം വിരാജിക്കുന്നത് മറ്റു ഭാഷകൾക്ക് എന്തെങ്കിലും കുറവുള്ളതുകൊണ്ടല്ലല്ലോ.

മെട്രിക് സിസ്റ്റത്തിലെ 'മീറ്റർ' എന്ന ദണ്ഡാണ് അളവിന്റെ ഒരേയൊരു മാനദണ്ഡം എന്നു പറയുന്നതുപോലെ അയുക്തികമല്ലേ, ദൈവികതയുടെ ഏക മാനദണ്ഡം ചരിത്രപുരുഷനായ യേശുവാണെന്നു പറയുന്നതിലും എന്നതാണെന്റെ ചോദ്യം. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു ബുദ്ധശിഷ്യൻ, അതു ബുദ്ധനാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ ആർക്കെ

ന്നാണു പറയാനാവുക? ഇവിടെ സ്വാമിജി എഴുതിയ മുഴുവൻ കാര്യങ്ങളും 'ബുദ്ധാവബോധം', 'ബുദ്ധചൈതന്യം' മുതലായ വാക്കുകൾ പകരാവച്ചു പറയാനാകുമെന്നാണെന്നിരിക്കു തോന്നുന്നത്. കൃഷ്ണൻ ദൈവം വതാരമാണെന്നു പറയുമ്പോഴും ദൈവം കൃഷ്ണനായി മാത്രമേ അവതരിക്കൂ എന്നൊരു ഹിന്ദുവും പറയില്ല. 'മാത്രം' എന്ന പദമുപയോഗിച്ച് മറ്റുള്ളവയെയെല്ലാം തള്ളിക്കളയുകയും താഴ്ത്തിക്കെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നത് സെമസ്റ്റിക് പാരമ്പര്യമാണെന്നാണ് എന്റെ വിചാരം. ക്രൈസ്തവരായ നമ്മിൽ വന്നു പതിച്ച ഈ അന്യപൈതൃകപാരമ്പര്യത്തെ നാം കൂടത്തൊരിയേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഞാൻ കരുതുന്നു.

'ഞാനും എന്റെ പിതാവും ഒന്നാണ്' എന്ന, 'അഹം ബ്രഹ്മാസ്മി' എന്ന, അനുഭവത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നവരെല്ലാം, ബോധോദയം നേടുന്നവരെല്ലാം, ദിവ്യബോധത്തിലാണ്; ദിവ്യചൈതന്യത്തിലാണ്; ദൈവത്തിലാണ് എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. തന്നെത്തന്നെ ദൈവികസത്തയായി, ആത്മാവായി, തിരിച്ചറിയുന്നവർ മഹാസമുദ്രത്തിൽ ഒഴുകിയെത്തിയ നദികളെപ്പോലെ, ദൈവികതയിൽ വിലയം പ്രാപിക്കുകയാണ്. അവരിൽപ്പിന്നെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലു കളുണ്ടാകുക സാധ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവായിത്തീർന്ന യേശുവും ബുദ്ധനായിത്തീർന്ന ഗൗതമനും ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ എന്തെങ്കിലും 'സ്റ്റാറ്റസ്' വ്യത്യാസമുണ്ടാകുമെന്നു ചിന്തിക്കാൻ വ്യക്തിപരമായി എനിക്ക് കഴിയുന്നില്ല. -ജോർജ്ജ് മൂലേച്ചാലിൽ

ഒരു അറിയിപ്പ്

വരിസംഖ്യ കുടിശ്ശികയുള്ളവർക്കും 'സത്യജ്വാല' അയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവർക്കെല്ലാം കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ വരിസംഖ്യ പുതുക്കണം എന്ന ദുർത്ഥിച്ച് കത്ത് വയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ, വരിസംഖ്യ പുതുക്കാത്തവരായി ഇനിയും വളരെപ്പേർ അവശേഷിക്കുന്നു.

2013 മാർച്ചിലും അതിനുമുമ്പുമായി വരിസംഖ്യ പുതുക്കേണ്ടിയിരുന്നവർ ആഗസ്റ്റ് ആദ്യക്കേൾക്കും അതുപുതുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് സത്യജ്വാല അയയ്ക്കുന്നതല്ല എന്ന് അറിയിക്കുന്നു.

മണിയോർഡർ വഴിയോ, പാലായിൽ ബ്രാബുളു ബാങ്ക് ചെക്കുവഴിയോ; അതുമല്ലെങ്കിൽ പാലാ എസ്.ബി.റ്റിയിലെ 67117548175 എന്ന കെ.സി.ആർ. എം. - ന്റെ അക്കൗണ്ടിലേക്ക് മണി ട്രാൻസ്ഫർ ആയോ വരിസംഖ്യ അയയ്ക്കുതന്ന് സഹകരിക്കണമെന്നും സത്യജ്വാല വരിക്കാരായി തുടരണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു - സർക്കുലേഷൻ മാനേജർ & എഡിറ്റർ

KCRM വാർഷികപൊതുയോഗവും മാർപ്പാപ്പായ്ക്കുള്ള നിവേദനങ്ങളുടെ വായനയും ചർച്ചയും

2013 ജൂലൈ 27 ശനിയാഴ്ച ഉച്ചയ്ക്കു 2 മുതൽ, പാലാ ടോംസ് ചേമ്പർ ഹാളിൽ 'കേരളകത്തോലിക്കാസഭാനവീകരണപ്രസ്ഥാന'(KCRM)ത്തിന്റെ വാർഷികപൊതുയോഗം നടക്കും. തുടർന്ന്, ഫ്രാൻസിസ് മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു സമർപ്പിക്കാൻ തയ്യാറാക്കിയ നിവേദനങ്ങളുടെ വായനയും ചർച്ചയുണ്ടാകും.

KCRM-ന്റെ എല്ലാം അംഗങ്ങളെയും, 'സത്യജാല' വരിക്കാരുൾപ്പെടെ എല്ലാ അഭ്യൂദയകാംക്ഷികളെയും ഈ പരിപാടികളിലേക്കു ഹാർദ്ദമായി ക്ഷണിക്കുന്നു.

കെ.ജോർജ്ജ് ജോസഫ് (9496313963)
(ചെയർമാൻ, KCRM)

കെ.കെ. ജോസ് കണ്ടത്തിൽ(8547573730)
(സെക്രട്ടറി, KCRM)

'ക്രൈം' വാർത്തകൾ

പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ പ്രിൻസിപ്പിൾ !

തിരുവനന്തപുരം ക്രൈസ്റ്റ് നഗർ ഇന്റർനാഷണൽ(സി.എം.ഐ.) സ്കൂളിൽ ഒരു എസ്.എം.എസ്. ചുടപ്പുപോലെ പരന്നു. അവിടത്തെ സുന്ദരിയായ ഒരു അധ്യാപിക അല്പം വശപ്പിശകാണെന്നും, അതിനുള്ള വിശദീകരണവുമാണ് ഉള്ളടക്കം. കഥാനായികയ്ക്കും എസ്.എം.എസ്. കിട്ടി. ഇത്തരം വാർത്തകൾക്ക് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ എപ്പോഴും നല്ല ഡിമാന്റാണല്ലോ. സംഭവം കത്തിക്കയറി. അടുത്ത കുട്ടുകാരികൾവരെ അർത്ഥം വച്ചുള്ള മുളലും മുരങ്ങളും കമന്റുകളും ! അധ്യാപികയ്ക്കു പുറത്തിറങ്ങാ നാവാതായി. അവർ സൈബർ സെല്ലിൽ പരാതിപ്പെട്ടു. സൈബർ സെൽ തപ്പിയിട്ട് അങ്ങനെ ഒരു നമ്പർ നിലവിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. സ്കൂളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവർ അറിയാതെ ഇതു സംഭവിക്കില്ലെന്നു സെൽ തീർത്തുപറഞ്ഞു.

അവർ കള്ളനെ കപ്പലിൽത്തന്നെ തപ്പാൻ തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ ചെന്നപ്പോൾ ദാ വന്നു കക്ഷി, ദേ പോയി സംശയം! രണ്ടേ രണ്ടു തവണ മാത്രമേ ഈ നമ്പർ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ! നെറ്റിൽ നിന്ന് എസ്.എം.എസ്. അയക്കാൻ മാത്രം; അതും രാത്രിയിൽ. അതിന്റെ 'പാസ് വേർഡ്' അറിയാവുന്ന ഒരേ ഒരാൾ പ്രിൻസിപ്പാളാണ്. ആ ആളാണു ഈയാളു്. ചുമ്മാതുളള ആളല്ല, കള്ളപ്പേരിൽ കണക്ഷനേടുത്ത ബഹു. ഫാദർ.... കൊല്ലാമൽ സി.എം.ഐ.!!!

സർഗത്തിൽ പോകാനായി കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതർ പെടുന്ന കഷ്ടപ്പാടേ...!

(കടപ്പാട്: സുര്യാ ടി.വി)

തയ്യാറാക്കിയത്: കെ.ജോർജ്ജ് ജോസഫ്

മനുഷ്യാവകാശക്കമ്മീഷൻ ജസ്റ്റീസ് ജെ.ബി കോശിയുടെ ഉത്തരവ് ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തണം ആവിഷ്കാരസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിക്കരുത്

– ജോയിന്റ് ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസിൽ

എറണാകുളം, ജൂൺ 27: ‘പിതാവും പുത്രനും’ എന്ന സിനിമ സന്യാസിസമൂഹത്തെയും ന്യൂനപക്ഷങ്ങളെയും അധികേഷപിക്കുന്നതാണോയെന്നു പരിശോധിക്കണമെന്ന മനുഷ്യാവകാശക്കമ്മീഷൻ ചെയർമാൻ ജസ്റ്റീസ് ജെ. ബി. കോശിയുടെ ഉത്തരവ് ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ‘ജോയിന്റ് ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസിൽ’ പ്രസിഡണ്ട് ലാലൻ തരകനും, ജനറൽ സെക്രട്ടറി ആന്റോ കോക്കാട്ടും മനുഷ്യാവകാശക്കമ്മീഷൻ നോട്ടീസയച്ചു.

കേരളത്തിലെ പ്രമാദമായ പല കൊലക്കേസ്സുകളിലും – സിസ്റ്റർ അഭയ കൊലക്കേസ്, സി.ബി. ഐ. അമ്പേഷിക്കാൻ ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവിട്ടിരിക്കുന്ന തൃശൂർ പാവർട്ടിയിലെ ജീസാമോൾ വധം, ആലപ്പുഴയിലെ ശ്രേയ കൊലക്കേസ് തുടങ്ങിയ കേസുകളിൽ പ്രതിസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്നത് കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതന്മാരാണ്. നെടുമ്പാശ്ശേരി മനുഷ്യക്കടത്ത് കേസ്സിലും പ്രതിസ്ഥാനത്ത് കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതനുണ്ട്. (ഇദ്ദേഹത്തിന് അഭയം നൽകിയത് തൃശൂർ രൂപതാ ആസ്ഥാനത്താണെന്ന് ആരോപണമുയർന്നിട്ടുണ്ട്). നിരവധി ക്രിമിനൽ കേസ്സുകളിലും സ്ത്രീപീഡനക്കേസ്സുകളിലും ക്രൈസ്തവ പുരോഹിതർ അകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സ്ത്രീകളെ കൊലചെയ്ത കുറ്റത്തിന് കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതർ ജീവപര്യന്തം തടവ് അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ തടവ് അനുഭവിച്ച മറിയക്കുട്ടി കൊലക്കേസ്സിലെ ഫാദർ ബനഡിക്ടിനെ പുണ്യവാളനാക്കാൻ കത്തോലിക്കാസഭ കുതന്ത്രങ്ങൾ മെനയുകയാണ്. സിസ്റ്റർ അഭയ കേസ്സിലെ വിചാരണ നേരിടുന്ന പ്രതികളായ പുരോഹിതരെ പൗരോഹിത്യത്തിൽനിന്ന് പുറത്താക്കുന്നതിനു പകരം, തങ്ങൾ നിരപരാധികളാണെന്നു കാണിച്ച് അവർ അയച്ച കത്തുകൾ ഇടയലേഖനം പോലെ പള്ളികളിൽ വായിക്കുകയും, ആ പ്രതികളെക്കൊണ്ട് തിരക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യിക്കുകയും അവരെ മഹത്വവൽക്കരിച്ചുകൊണ്ട് ധ്യാനപ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുകയും ധ്യാനഗുരുക്കൾ മോണിക്കാ തോമസിനെപ്പോലെയുള്ള വിശ്വാസികളെ തട്ടിപ്പിന് വിധേയരാക്കുകയും അതിനെ എതിർക്കുന്ന വിശ്വാസികളെ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന ഉറപ്പു നൽകുന്ന പൗരാവകാശങ്ങൾപോലും അനുവദിക്കാതെ കുദാശകളുടെ പേരിൽ നിരന്തരം ചൂഷണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നിലനിൽക്കുകയാണ്.

ഇത്തരം ഹീനകൃത്യങ്ങൾ നടത്തുന്ന പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ പുഴുക്കുത്തുകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ഒരു സിനിമ സെൻസർബോർഡിന്റെ മുന്നിലുണ്ടെന്നറിഞ്ഞ് ഒരു ബിഷപ്പ് പരാതി നൽകിയതിലും, ആ സിനിമ കാണാതെ പൗരോഹിത്യധാർഷ്ട്യത്തിന്റെ കുഴലുത്തുകാരനായി മാറി മനുഷ്യാവകാശക്കമ്മീഷൻ ചെയർമാൻ സെൻസർ ബോർഡിനെ സമീപിച്ചതിലും ദുഃഖവും നിരാശയുമുണ്ട്. ആ ഉത്തരവ് ഭരണഘടന ഉറപ്പുനൽകുന്ന ആവിഷ്കാര സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനെതിരാണ്; കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക പുരോഗതിയുടെ വളർച്ചക്കെതിരാണ്. ഇത് ഫാസിസ്റ്റ് പ്രവണതയാണ്. മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷന്റെ ഇതു സംബന്ധിച്ച ഉത്തരവ് ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തണം. അധികാരദുർവിനിയോഗം നടത്തി കമ്മീഷൻ സെൻസർ ബോർഡിനും കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ് സെക്രട്ടറിക്ക് അയച്ച കത്തുകൾ പിൻവലിക്കണം.

ലാലൻ തരകൻ
പ്രസിഡന്റ്

ആന്റോ കോക്കാട്ട്
ജനറൽ സെക്രട്ടറി

ഇന്നത്തെ ക്രൈസ്തവസഭകളുടെയെല്ലാം സ്ഥാപകൻ പൗലോസ്

- എം.കെ. തോമസ് മുട്ടപ്പള്ളി

ഇന്നത്തെ ക്രൈസ്തവസഭകളുടെയൊന്നും സ്ഥാപകൻ യേശുവല്ലെന്നും, മറിച്ച് സ്വയം അപ്പോസ്തലനായി പ്രഖ്യാപിച്ച പൗലോസ് ആണെന്നും ശ്രീ. എം. കെ. തോമസ് മുട്ടപ്പള്ളി പ്രസ്താവിച്ചു. KCRM-ന്റെ ജൂൺമാസ പരിപാടിയിൽ, ജൂൺ 29-ന്, പാലാ ടോംസ് ചേമ്പർ ഹാളിൽ, 'സഭാനവീകരണം ബൈബിൾ പഠനത്തിലൂടെ' എന്ന വിഷയമവതരിപ്പിച്ചു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു, 'The Bible Extract' എന്ന ബൈബിൾ ഗവേഷണഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചയിതാവായ ശ്രീ. മുട്ടപ്പള്ളി. ചർച്ചാ സമ്മേളനത്തിന് പ്രൊഫ. ജോസഫ് വർഗീസ് (ഇപ്പൻ) മോഡറേറ്ററായിരുന്നു.

യേശു നേരിട്ടു നിയോഗിച്ച 12 അപ്പസ്തോലന്മാരെ മറികടന്നും അവഗണിച്ചുമുള്ള പ്രവർത്തനമായിരുന്നു പൗലോസിന്റേത്. യേശു പഠിപ്പിച്ചതിനു കടകവിരുദ്ധമായുള്ള കാര്യങ്ങളാണ് പൗലോസ് പഠിപ്പിച്ചതിലധികവും മെന്ന് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

മോശെയുടെ നിയമങ്ങളെ സ്നേഹകേന്ദ്രിതമായി പുതുക്കിപ്പണിത് അവ പൂർത്തീകരിക്കുകയാണു യേശു ചെയ്തതെങ്കിൽ, പൗലോസ് ആ നിയമങ്ങൾ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വരവോടെ കാലഹരണപ്പെട്ടു എന്നും ഇനിമേൽ നിയമം അനുസരിക്കുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കും എന്നുമാണു പഠിപ്പിച്ചത്. ആദം മുതൽ എന്നേക്കുമുള്ള മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരബലി അർപ്പിക്കാനാണ് താൻ ക്രൂശുമരണം വരിക്കുന്നതെന്ന് യേശു ഒരിടത്തും പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ പൗലോസ് അങ്ങനെയാണു പഠിപ്പിക്കുന്നത്. യേശു തന്റെ രക്ഷകനാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും അത് അധരംകൊണ്ട് ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന പൗലോസിന്റെ പ്രബോധനത്തിനുപോൽബലകമായി യേശു എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞതായി ബൈബിളിലൊരിടത്തും സൂചനയില്ല. യേശു പഠിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച്, ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെയും പരസ്നേഹത്തിന്റെയുമായ ദൈവകല്പന പാലിക്കുന്നവർക്കാണ് രക്ഷ. ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ, യേശുവും പൗലോസും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ ഒരു പരമ്പരതന്നെ കണ്ടെത്താനാകും. എന്നാൽ, സഭയിലേക്കു നോക്കിയാൽ പൗലോസിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾക്കും വാക്യങ്ങൾക്കുമാണ് കൂടുതൽ പ്രാമുഖ്യം നൽകിയിരിക്കുന്നതെന്നു കാണാം, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

സഭാനവീകരണത്തിന് ബൈബിൾ പഠനം അനിവാര്യമാണ്. ബൈബിൾ വിഷയങ്ങൾ വിശ്വാസികളുമായി ചർച്ച ചെയ്യണമെന്ന് കാനോനീയമം വൈദികരോട് നിഷ്കർഷിക്കുന്നുണ്ട്. അവരതു ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, വിശ്വാസികൾക്ക് അതാവശ്യപ്പെടാം. സഭയുടെ പഠനങ്ങൾ പലതും ബൈബിളിനുമൊന്നില്ലാത്തതാണെന്നും സ്ഥാപിക്കാൻ വിശ്വാസികൾക്കു കഴിയുന്നു. വൈദികർക്ക് വെറുതെ കൈകഴുകി നിൽക്കാൻ സാധിക്കില്ല. സംശയങ്ങൾക്കും ചോദ്യങ്ങൾക്കും മറുപടി പറയുന്നതിനായി ബൈബിൾ കൂടുതൽ പഠിക്കാൻ അവർ നിർബന്ധിതരാണ്. അത്തരം ബൈബിൾ സംവാദങ്ങൾ സഭയെ സജീവമാക്കുകയും സഭ മാറ്റത്തിലേക്കു വരികയും ചെയ്യും, അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചു.

റവ. പ്രൊഫ. എബ്രഹാം വെള്ളാത്തടം, ശ്രീ. കെ.കെ. ജോസ് കണ്ടത്തിൽ, ശ്രീ. കെ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ് എന്നിവർ വിഷയത്തോടു പ്രതികരിച്ചു സംസാരിച്ചു. തുടർന്ന്, ലാറ്റിൻ കാത്തലിക് അസ്സോസിയേഷൻ പ്രസിഡന്റ് ഇ.ആർ. ജോസഫ് ജോസ് തെങ്ങുംപള്ളിൽ, ബാബു വരകുങ്കാലാപ്പറമ്പിൽ, കെ.സി. ജോസഫ് കട്ടപ്പന, ജോസ് റ്റി. പുനകപ്പടവിൽ മുതലായവർ ഹ്രസ്വപ്രതികരണങ്ങൾ നടത്തി.

തുടർന്ന് പ്രതികരണങ്ങൾക്കുള്ള വിഷയാവതാരകന്റെ മറുപടി പ്രസംഗമായിരുന്നു. ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും തന്റെ നിലപാടില്ലാത്തതിന് യുക്തിഭദ്രമായി മറുപടി നൽകുവാൻ ശ്രീ. മുട്ടപ്പള്ളിക്കു കഴിഞ്ഞു.

പരിപാടിക്കിടെ, 'പിതാവിനും പുത്രനും' എന്ന സിനിമയ്ക്കു പ്രദർശനമതി നൽകരുതെന്ന സഭാനേതാക്കന്മാരുടെ അഭ്യർത്ഥനമാനിച്ച് മനുഷ്യാവകാശകമ്മീഷൻ സെൻസർ ബോർഡിനെ സമീപിച്ചതിനും അതിൻപ്രകാരം സിനിമയ്ക്ക് സെൻസർ ബോർഡ് പ്രദർശനമതി നിഷേധിച്ചതിനുമെതിരെ പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുകയും യോഗം അതംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ശ്രീ. ജോർജ്ജ് മൂലേച്ചാലിൽ സ്വാഗതവും ശ്രീ. ജോസാൻ്റണി കൃതജ്ഞതയും പറഞ്ഞു.

‘സത്യജ്വാല’ വിതരണം ചെയ്യുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ

പുസ്തകം	ഗ്രന്ഥകാരൻ	വില
നഷ്ടപ്പെട്ട സുവിശേഷങ്ങൾ (പരിഭാഷ: എൻ.മസ്സാക്കുട്ടി) അപ്രിയയാഗങ്ങൾ (138 ഗാനങ്ങളുടെ 2 സി.ഡി.സഹിതം) പുതിയലോകം പുതിയവഴി ആസ്തിക്യവാദം ശാസ്ത്രയുഗത്തിലെ വേദാന്തപഠനം നസ്രായനും നാരാണത്തുഭ്രാന്തനും അവബോധത്തിലേക്ക് (ഭാഗം I: ചിന്താപഥം) അവബോധനത്തിലേക്ക് (ഭാഗം II: ഭാവ്യതാപഥം മതാധിപത്യം കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ലൈംഗികതയും പൗരോഹിത്യവും ഇടയൻ (നോവൽ) മോചനകാഹളം (കവിത) മതങ്ങളും പൗരോഹിതമേധാവിത്വവും കുപ്രസിദ്ധരായ മാർപ്പാപ്പമാർ ആദ്ധ്യാത്മികത ഉണർത്തുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ നവോത്ഥാനം നവനാഗരികതയിൽ യേശുവും സഭയും	എഡി: ഒ.വി.ഗോപാൽ സാമുവൽ കൂടൽ ഡി.പങ്കജാക്ഷൻ എം.പി.പോൾ വയലാർ മൈക്കിൾ ഇപ്പൻ സക്കരിയാസ് നെടുങ്കനാൽ സക്കരിയാസ് നെടുങ്കനാൽ ചാക്കോ കളരിക്കൻ ചാക്കോ കളരിക്കൻ ചാക്കോ കളരിക്കൻ റവ. ഡോ.ജയിംസ് ഗുരുദാസ് CMI പ്രൊഫ.കെ.എം.എബ്രഹാം പ്രൊഫ. കെ.എം. എബ്രഹാം ജോർജ്ജ് മുലേച്ചാലിൽ ജോർജ്ജ് മുലേച്ചാലിൽ ജോർജ്ജ് മുലേച്ചാലിൽ	Rs.170 Rs.150 Rs.70 Rs.60 Rs.80 Rs.20 Rs.100 Rs.100 Rs.80 Rs.80 Rs.110 Rs.90 Rs.80 Rs.80 Rs.50 Rs.90 Rs.80
ഓശാനയിൽനിന്നുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ:		
വർത്തമാനപ്പുസ്തകം (ആധുനികഭാഷാന്തരം-പ്രൊഫ.മാത്യു ഉലകാതറ) മാനിക്കേയൻ കുരിശുവിവാദം - ഉദയാപേരൂർ സുന്നഹദോസ്- ഒരു ചരിത്രവിചാരണ കേരളക്രൈസ്തവചരിത്രം - വിയോജനക്കുറിപ്പുകൾ കാനോൻ നിയമത്തിലെ കാണാച്ചരടുകൾ Identity of Nazrani Church of Kerala ആരാധനക്രമ വിവാദം: ഓശാനയുടെ ഇടപെടലുകൾ പേപ്പസി- ചരിത്രപരമായ ഒരു പഠനം The Liturgy, Hierarchy & Spirituality of St.Thomas Christians in the Pre-Portuguese period- a study	പാറേമ്മാക്കൽ ഗോവർണ്ണദോർ വിവിധ ലേഖകർ വിവിധ ലേഖകർ ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ ജോസഫ് പുലിക്കുന്നേൽ	Rs.125 Rs.50 Rs.50 Rs.70 Rs.80 Rs.75 Rs.125 Rs.50 Rs.25

(ആവശ്യമുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ് അറിയിച്ചുകൊണ്ട്, തുക ‘സത്യജ്വാല’യുടെ സർക്കുലേഷൻ മാനേജർക്ക് അയയ്ക്കുക. സാധാരണ തപാലിൽ, പുസ്തകം അയച്ചുതരുന്നതാണ്. പോസ്റ്റേജ് സൗജന്യം. 500 രൂപയിൽ കൂടിയ തുകയ്ക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങുന്നവർക്ക് വിലയിൽ 10% ഡിസ്ക്കൗണ്ട് ഉണ്ടായിരിക്കും)